

תעבורה

פקודת התעבורה [נוסח חדש]

רבדים בחקיקה

תוכן ענינים

9	Go	פרק ראשון: מבוא	
9	Go	הגדרות	סעיף 1
11	Go	פרק שני: רישוי ורישום	
11	Go	רשיון רכב	סעיף 2
11	Go	תקופת תקפו של רשיון רכב	סעיף 3
11	Go	סמכות להסדיר רישוי רכב	סעיף 4
12	Go	בעל רכב בלי רשיון חייב באגרה	סעיף 5
12	Go	רישום רכב	סעיף 6
12	Go	תו רישום	סעיף 7
12	Go	אגרת רישום	סעיף 8
12	Go	תו סוחר	סעיף 9
12	Go	איסור לנהוג בלי רשיון נהיגה	סעיף 10
12	Go	כשירות לרשיון נהיגה	סעיף 11
12	Go	סייג למתן רישיון	סעיף 11א
12	Go	רשיון נהיגה לקטין	סעיף 12
12	Go	רשיון נהיגה לנוהג חדש	סעיף 12א
13	Go	חובת ליווי	סעיף 12א1
13	Go	הגבלת מספר נוסעים לנוהג חדש	סעיף 12א2
13	Go	דיווח על מחלות מסויימות של נוהגי רכב	סעיף 12ב
13	Go	הגבלת נהיגה לנהג צעיר	סעיף 12ג
13	Go	סמכות להסדיר רישוי נהגים	סעיף 13
13	Go	חובת רישיון להפעלת מונית	סעיף 13א
13	Go	זכאות לקבלת רשיון להפעלת מונית	סעיף 14
14	Go	ועדת מוניות	סעיף 14א
14	Go	הסדרים להגשת בקשות	סעיף 14ב
14	Go	הוצאת רשיון להפעלת מונית	סעיף 14ג
14	Go	העברת רשיון להפעלת מונית	סעיף 14ד
14	Go	אגרות	סעיף 14ה
15	Go	ערעור על החלטת ועדת המוניות	סעיף 14ו
15	Go	ללא כותרת	סעיף 14ז
15	Go	הגדרות	סעיף 14ז1
15	Go	רישיון להפעלת קו שירות למוניות	סעיף 14ח
16	Go	דמי רישיון	סעיף 14ט
16	Go	פרטים ותנאים ברישיון קו שירות	סעיף 14י
17	Go	רישיון לנסיעת שירות	סעיף 14יא

פקודת התעבורה [נוסח חדש]

נוסח מלא ומעודכן

17	Go	סייג להעברת רישיונות	סעיף 14יב
17	Go	ביטול רישיונות וחילוט ערבויות	סעיף 14יג
17	Go	עדכון סכומי ערבות ודמי רישיון	סעיף 14יד
17	Go	תקופת מתן הרישיונות ותוקפם	סעיף 14טו
17	Go	פרסום רשימת קווי שירות למוניות והגבלת מספר הרישיונות	סעיף 14טז
18	Go	התקופה להגשת בקשה לרישיון קו שירות	סעיף 14יז
18	Go	תקנות לענין רישיונות	סעיף 14יח
18	Go	בתי ספר לנהיגה	סעיף 15
18	Go	מורים לנהיגה	סעיף 16
18	Go	מיתקן תחבורתי	סעיף 16א
18	Go	שימוש במיתקן תחבורתי	סעיף 16ב
18	Go	פרק שלישי: פטור	
18	Go	פטורים על פי דין	סעיף 17
19	Go	סמכות לפטור	סעיף 18
19	Go	פטור באישור ועדת הכספים	סעיף 19
19	Go	רכב של צהל ושל משטרת ישראל ונהגיהם	סעיף 20
19	Go	מתלמד	סעיף 21
19	Go	אופניים ותלת אופן	סעיף 22
19	Go	פרק רביעי: שפיטה וסדרי דין	
19	Go	ללא כותרת	סעיף 23
19	Go	ללא כותרת	סעיף 24
19	Go	סמכותו של שופט תעבורה	סעיף 25
20	Go	מינוי שופטי תעבורה	סעיף 26
20	Go	הודעה בכתב ודוח בוחן	סעיף 27
21	Go	צילום רכב ראיה קבילה תיקון מס 7 תשכו 1966	סעיף 27א
21	Go	אחריות בעל הרכב	סעיף 27ב
21	Go	טכוגרף	סעיף 27ג
21	Go	פרק חמישי: מעצר וברירות קנס	
21	Go	סמכות לעצור בלי צו	סעיף 28
22	Go	ברירת קנס בנסיבות מחמירות	סעיף 29
22	Go	שיעור הקנס	סעיף 30
22	Go	ללא כותרת	סעיף 31
22	Go	ללא כותרת	סעיף 32
22	Go	ללא כותרת	סעיף 33
22	Go	סמכות שוטר בעבירות באופנים	סעיף 34
22	Go	פרק שישי: פסילת רישיון ואיסור שימוש ברכב	
22	Go	ללא כותרת	
22	Go	סמכות בית המשפט לפסול רישיון נהיגה	סעיף 35
22	Go	פסילה על תנאי	סעיף 36
23	Go	פסילה לכל דרגות הרישיון	סעיף 36א
23	Go	הנהג ברכב ללא רשות בעלו	סעיף 36ב
23	Go	פסילת מינימום שני חדשים	סעיף 37
23	Go	פסילת מינימום שלושה חדשים	סעיף 38
24	Go	פסילת מינימום שנה אחת	סעיף 39
24	Go	פסילת מינימום בשל נהיגה בשכרות	סעיף 39א
24	Go	פסילת מינימום שלוש שנים	סעיף 40
24	Go	שינויים בתוספות	סעיף 41

פקודת התעבורה [נוסח חדש]

נוסח מלא ומעודכן

24	Go	סייגים לגבי רשיון נהיגה צבאי	סעיף 41א
24	Go	פסילה וחישוב תקופתה	סעיף 42
24	Go	המסתייע ברכבו לעוון או לפשע	סעיף 43
24	Go	המסתייע ברכבו לביצוע עבירת מין מתיקון ס 40) תשנו 1996	סעיף 44
24	Go	פסילה מהחזיק רשיון רכב	סעיף 44א
25	Go	פסילת נאשם בעוון או בפשע מהחזיק ברשיון	סעיף 45
25	Go	פסילה עד גמר הדין	סעיף 46
25	Go	דחיית הפסילה	סעיף 46א
25	Go	פסילה בעבירה שגרמה לתאונת דרכים שבה נהרג אדם	סעיף 46ב ☐
25	Go	פסילה בידי קצין משטרה	סעיף 47
26	Go	ביטול פסילה	סעיף 48
26	Go	עיון חוזר וערר	סעיף 49
26	Go	בטילת הפסילה	סעיף 50
26	Go	פסילה מטעמי כושר	סעיף 51
26	Go	התליית רשיון מטעמי בטיחות	סעיף 52
27	Go	מבחן חוזר	סעיף 52א
27	Go	התניית תנאים מטעמי כושר	סעיף 53
27	Go	חיוב בהדרכה	סעיף 54
27	Go	ערעור מינהלי	סעיף 55
27	Go	ערר וערעור לענין אישור רפואי לנהיגה	סעיף 55א
27	Go	סמכות הרשות לפסול נהגים מסוכנים	סעיף 56
27	Go	ביטול הפסילה, פקיעתה ואישורה	סעיף 57
27	Go	איסור מנהלי על שימוש ברכב	סעיף 57א
28	Go	פניה לבית המשפט	סעיף 57ב
29	Go	איסור שיפוטי על שימוש ברכב	סעיף 57ג
29	Go	הוצאות בשל שינוע רכב למגרש והעמדתו בו	סעיף 57ד
29	Go	ערעור	סעיף 57ה
29	Go	איסור שימוש ברכב ביצוע ופיקוח	סעיף 57ו
29	Go	החזרת רשיון הרכב	סעיף 57ז
29	Go	סדרי דין	סעיף 58
30	Go	הפסקת הפסילה	סעיף 59
30	Go	ערעור לפני בית המשפט המחוזי	סעיף 60
30	Go	חובה להמציא רשיון נהיגה	סעיף 61
30	Go	מאגר מידע נהגים שנפסלו מלהחזיק רישיון נהיגה	סעיף 61א
30	Go	פרק שביעי: עבירות ועונשין	
30	Go	עבירות	סעיף 62
31	Go	מאסר בפועל	סעיף 62א
31	Go	עבודה בבית חולים	סעיף 62ב
31	Go	הדין כשיש עבירות קודמות	סעיף 63
31	Go	גרימת מוות בנהיגה רשלנית	סעיף 64
31	Go	הפקרה אחרי פגיעה	סעיף 64א
32	Go	בדיקת שכרות	סעיף 64ב
33	Go	דין וחשבון על בדיקת שכרות	סעיף 64ג
33	Go	סירוב לבדיקת שכרות	סעיף 64ד
33	Go	עצירת רכב לפני מסילת ברזל	סעיף 65
34	Go	מיתקן מגביל מהירות	סעיף 65א
34	Go	אפוד זוהר חובת החזקה ושימוש	סעיף 65ב

פקודת התעבורה [נוסח חדש]

נוסח מלא ומעודכן

34	Go	קבלת רשיון בהעלמת הפסילה או התנאים	סעיף 66
34	Go	נהיגה בזמן הפסילה או בניגוד לתנאים	סעיף 67
34	Go	העונש לעבירה על התקנות	סעיף 68
34	Go	חובת פיקוח של בעל רכב	סעיף 68א
35	Go	אחריות פלילית ואזרחית שמורה	סעיף 69
35	Go	ניקוד בעבירות תעבורה	סעיף 69א
35	Go	ללא כותרת	סעיף 69ב
35	Go	סייג לתשלום קנס שהוטל על הזולת	סעיף 69ג
35	Go	פרק שמיני: תקנות וחוקי עזר	
35	Go	תקנות כלליות	סעיף 70
37	Go	אחריות לחניה וסמכותו של שוטר	סעיף 70א
37	Go	הסדר חניה ארצי אחיד	סעיף 70ב
38	Go	הסדר חניה רכב להסעת למידים	סעיף 70ג
38	Go	בטיחות בקרבת בתי ספר	סעיף 70ד
38	Go	הסדרי בטיחות ברכב להסעת תלמידים	סעיף 70ה
38	Go	תקנות מיוחדות בדבר רכב מנועי ציבורי	סעיף 71
39	Go	תמלוגים ותשלומים אחרים	סעיף 71א
39	Go	תקנות בדבר ביטוח או ערובה	סעיף 72
39	Go	קיום תקפן של הוראות אחרות	סעיף 73
39	Go	סמכות להחיל את ההוראות או לפטור מהן	סעיף 74
39	Go	מתן תוקף לאמנות בין לאומיות	סעיף 75
40	Go	סמכות להקים רשויות	סעיף 76
40	Go	ועדות בירור לחקירת תאונות דרכים	סעיף 76א
40	Go	סמכות רשות מקומית להתקין חוקי עזר	סעיף 77
40	Go	פרק תשיעי: שונות	
40	Go	ללא כותרת	סעיף 78
40	Go	חלקה של רשות מקומית באגרות	סעיף 79
41	Go	הסכם עם ממשלות שכנות	סעיף 80
41	Go	תחולה על שירות המדינה	סעיף 81
41	Go	מסירת מידע ממאגר מידע	סעיף 82
41	Go	מסירת מידע לגבי תאונות דרכים	סעיף 83
41	Go	תוספת לאגרה עבור רשות השידור	סעיף 84
41	Go	תוספת ראשונה	
41	Go	ללא כותרת	סעיף 1
41	Go	ללא כותרת	סעיף 1א
41	Go	ללא כותרת	סעיף 2
41	Go	ללא כותרת	סעיף 2א
41	Go	ללא כותרת	סעיף 3
41	Go	ללא כותרת	סעיף 4
41	Go	ללא כותרת	סעיף 1
42	Go	ללא כותרת	סעיף 2
42	Go	ללא כותרת	סעיף 3
42	Go	ללא כותרת	סעיף 4
42	Go	ללא כותרת	סעיף 5
42	Go	ללא כותרת	סעיף 6
42	Go	ללא כותרת	סעיף 7
42	Go	תוספת רביעית	

פקודת התעבורה [נוסח חדש]

נוסח מלא ומעודכן

43	Go	תוספת חמישית	
43	Go	ללא כותרת	סעיף 1
43	Go	ללא כותרת	סעיף 5
43	Go	ללא כותרת	סעיף 6
43	Go	ללא כותרת	סעיף 7
43	Go	תוספת שישית	
44	Go	צו תשנא 1991	סעיף 6
44	Go	צו תשנא 1991 צו תשנ"ג 1993	סעיף 6
44	Go	תוספת שביעית	
45	Go	תוספת שמינית	

תעבורה

פקודת התעבורה [נוסח חדש]*

- * פורסמה דיני מדינת ישראל [נוסח חדש] מס' 7 מיום 1.8.1961 עמ' 173. ת"ט ס"ח תשכ"ב מס' 352 מיום 13.11.1961 עמ' 8.
- נוסח זה הינו נוסח משולב של פקודת התעבורה שפורסמה בחא"י, כרך ב' עמ' (ע) 1271, (א) 1296, כפי שתוקן מזמן לזמן.
- תוקנה ס"ח תשכ"ב מס' 367 מיום 12.4.1962 עמ' 64 (ה"ח תשכ"ב מס' 490 עמ' 69) – תיקון מס' 1; ר' סעיף 6 לענין הוראת מעבר.
- ס"ח תשכ"ד מס' 423 מיום 2.4.1964 עמ' 78 (ה"ח תשכ"ד מס' 590 עמ' 51) – תיקון מס' 2 בסעיף 2 לחוק לתיקון דיני העונשין (שימוש ברכב בלי רשות), תשכ"ד-1964.
- ס"ח תשכ"ה מס' 452 מיום 18.3.1965 עמ' 115 (ה"ח תשכ"ה מס' 633 עמ' 76) – תיקון מס' 3 [במקור מס' 4].
- ס"ח תשכ"ה מס' 458 מיום 15.7.1965 עמ' 183 (ה"ח תשכ"ג מס' 548 עמ' 161) – תיקון מס' 4 בסעיף 226(18) לחוק סדר הדין הפלילי, תשכ"ה-1965; תחילתו שישה חודשים מיום פרסומו.
- ס"ח תשכ"ה מס' 460 מיום 18.7.1965 עמ' 202 (ה"ח תשכ"ד מס' 623 עמ' 290) – תיקון מס' 5.
- ס"ח תשכ"ו מס' 480 מיום 28.7.1966 עמ' 58 (ה"ח תשכ"ו מס' 674 עמ' 36) – תיקון מס' 7; ר' סעיף 3 לענין הוראת שעה. תוקנה ס"ח תשכ"ז מס' 509 מיום 16.8.1967 עמ' 146. בוטלה ס"ח תשכ"ט מס' 570 מיום 25.7.1969 עמ' 224 (ה"ח תשכ"ט מס' 837 עמ' 250).
- ס"ח תשכ"ז מס' 509 מיום 16.8.1967 עמ' 146 (ה"ח תשכ"ז מס' 738 עמ' 188) – תיקון מס' 8; תחילתו ביום 27.7.1967 עמ' 4 לענין תחולה.
- ס"ח תשכ"ט מס' 570 מיום 25.7.1969 עמ' 224 (ה"ח תשכ"ט מס' 837 עמ' 250) – תיקון מס' 9.
- ס"ח תשכ"ט מס' 570 מיום 25.7.1969 עמ' 224 (ה"ח תשכ"ט מס' 851 עמ' 342) – תיקון מס' 10.
- ס"ח תשל"א מס' 619 מיום 2.4.1971 עמ' 83 (ה"ח תשל"א מס' 911 עמ' 35) – תיקון מס' 11.
- ק"ת תשל"ב מס' 2785 מיום 16.12.1971 עמ' 388 – תק' תשל"ב-1971; תחילתן שלושה חודשים מיום פרסומן.
- ס"ח תשל"ה מס' 778 מיום 7.8.1975 עמ' 219, 220 (ה"ח תשל"ד מס' 1106 עמ' 99) – תיקון מס' 12 בסעיפים 4, 7(3) לחוק סדר הדין הפלילי (תיקון מס' 7), תשל"ה-1975.
- ס"ח תשל"ו מס' 794 מיום 29.1.1976 עמ' 90 (ה"ח תשל"ה מס' 1204 עמ' 450) – תיקון מס' 13.
- ס"ח תשל"ו מס' 812 מיום 3.6.1976 עמ' 193 (ה"ח תשל"ו מס' 1234 עמ' 214) – תיקון מס' 14.
- ס"ח תש"ם מס' 949 מיום 6.12.1979 עמ' 18 (ה"ח תשל"ט מס' 1396 עמ' 156) – תיקון מס' 15. ת"ט ס"ח תש"ם מס' 958 מיום 31.1.1980 עמ' 58.
- ס"ח תשמ"א מס' 1030 מיום 15.6.1981 עמ' 315 (ה"ח תשמ"א מס' 1520 עמ' 246) – תיקון מס' 16; ר' סעיף 11 לענין הוראות מעבר.
- ק"ת תשמ"ג מס' 4501 מיום 7.6.1983 עמ' 1503 – צו תשמ"ג-1983 בסעיף 6 לצו העונשין (שינוי שיעורי קנסות), תשמ"ג-1983; תחילתו 30 ימים מיום פרסומו.
- ס"ח תשמ"ד מס' 1100 מיום 20.12.1983 עמ' 30 (ה"ח תשמ"ב מס' 1570 עמ' 91) – תיקון מס' 17; ר' סעיפים 8, 9 לענין הוראת מעבר והוראת שעה.
- ק"ת תשמ"ד: מס' 4594 מיום 12.2.1984 עמ' 949 – צו תשמ"ד-1984 בסעיף 6 לצו העונשין (שינוי שיעורי קנסות), תשמ"ד-1984; תחילתו 30 ימים מיום פרסומו. מס' 4674 מיום 29.7.1984 עמ' 2065 – צו (מס' 2) תשמ"ד-1984 בסעיף 6 לצו העונשין (שינוי שיעורי קנסות) (מס' 2), תשמ"ד-1984; תחילתו 30 ימים מיום פרסומו.
- ס"ח תשמ"ה מס' 1138 מיום 19.3.1985 עמ' 56 (ה"ח תשמ"ד מס' 1663 עמ' 150) – תיקון מס' 18.
- ק"ת תשמ"ה מס' 4786 מיום 31.3.1985 עמ' 1000 – צו תשמ"ה-1985 בסעיף 6 לצו העונשין (שינוי שיעורי קנסות), תשמ"ה-1985; תחילתו 30 ימים מיום פרסומו.
- ק"ת תשמ"ו: מס' 4885 מיום 20.12.1985 עמ' 299 – צו תשמ"ו-1985 בסעיף 6 לצו העונשין (שינוי שיעורי קנסות), תשמ"ו-1985; תחילתו ביום 1.1.1986. מס' 4951 מיום 31.7.1986 עמ' 1142 – תק' תשמ"ו-1986 בתקנה 21 לתקנות התעבורה (תיקון מס' 8), תשמ"ו-1986.
- ס"ח תשמ"ו מס' 1188 מיום 30.7.1986 עמ' 198 (ה"ח תשמ"ו מס' 1757 עמ' 34) – תיקון מס' 19; ר' סעיף 3 לענין

פקודת התעבורה [נוסח חדש]

נוסח מלא ומעודכן

הוראות מעבר.

ק"ת תשמ"ז מס' 5001 מיום 29.1.1987 עמ' 358 – צו תשמ"ז-1987 בסעיף 6 לצו העונשין (שינוי שיעורי קנסות), תשמ"ז-1987; תחילתו ביום 1.2.1987. מס' 5002 מיום 5.2.1987 עמ' 382 – תק' תשמ"ז-1987 בתקנה 56 לתקנות התעבורה (תיקון מס' 10), תשמ"ז-1987.

ס"ח תשמ"ח מס' 1242 מיום 17.3.1988 עמ' 50 (ה"ח תשמ"ז מס' 1839 עמ' 270) – תיקון מס' 20.

ס"ח תשמ"ח מס' 1262 מיום 27.7.1988 עמ' 216 (ה"ח תשמ"ח מס' 1906 עמ' 298) – תיקון מס' 21.

ס"ח תשמ"ט מס' 1273 מיום 7.4.1989 עמ' 29 (ה"ח תשמ"ט מס' 1915 עמ' 16, ה"ח תשמ"ט מס' 1922 עמ' 58) – תיקון מס' 22 בסעיף 6 לחוק הסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה), תשמ"ט-1989.

ק"ת תשמ"ט מס' 5209 מיום 8.8.1989 עמ' 1234 – צו תשמ"ט-1989 בסעיף 6 לצו העונשין (שינוי שיעורי קנסות), תשמ"ט-1989; תחילתו ביום 1.9.1989.

ק"ת תש"ן מס' 5272 מיום 11.6.1990 עמ' 712 – תק' תש"ן-1990.

ס"ח תש"ן מס' 1324 מיום 26.7.1990 עמ' 175 (ה"ח תש"ן מס' 1987 עמ' 176) – תיקון מס' 23; תחילתו 30 ימים מיום פרסומו ותוקפו לשנתיים. תוקן ס"ח תשנ"א מס' 1360 מיום 20.6.1991 עמ' 174 (ה"ח תשנ"א מס' 2058 עמ' 234) – תיקון מס' 23 (תיקון).

ס"ח תשנ"א מס' 1331 מיום 15.11.1990 עמ' 12 (ה"ח תשמ"ח מס' 1908 עמ' 308) – תיקון מס' 24.

ס"ח תשנ"א מס' 1336 מיום 26.12.1990 עמ' 35 (ה"ח תשנ"א מס' 2019 עמ' 16) – תיקון מס' 25; ר' סעיף 6 לענין הוראת שעה.

ס"ח תשנ"א מס' 1350 מיום 26.3.1991 עמ' 116 (ה"ח תש"ן מס' 2007 עמ' 260) – תיקון מס' 26 בסעיף 7 לחוק ממלאי תפקידים שיפוטיים (סייג למינוי) (תיקוני חקיקה), תשנ"א-1991.

ס"ח תשנ"א מס' 1360 מיום 20.6.1991 עמ' 174 (ה"ח תשנ"א מס' 2054 עמ' 214) – תיקון מס' 27; תחילתו ביום 26.8.1991.

ק"ת תשנ"א מס' 5364 מיום 18.6.1991 עמ' 938 – צו תשנ"א-1991.

ס"ח תשנ"א מס' 1365 מיום 25.7.1991 עמ' 206 (ה"ח תשמ"ז מס' 1839 עמ' 270) – תיקון מס' 28 בסעיף 2 לחוק העונשין (תיקון מס' 34), תשנ"א-1991.

ס"ח תשנ"א מס' 1366 מיום 31.7.1991 עמ' 214 (ה"ח תשנ"א מס' 2058 עמ' 234) – תיקון מס' 29 [במקור מס' 28].

ק"ת תשנ"ב: מס' 5415 מיום 23.1.1992 עמ' 674 – תק' תשנ"ב-1992. מס' 5433 מיום 12.4.1992 עמ' 950 – תק' (מס' 2) תשנ"ב-1992.

ס"ח תשנ"ב מס' 1383 מיום 13.2.1992 עמ' 72 (ה"ח תשמ"א מס' 2070 עמ' 319) – תיקון מס' 30 בסעיף 21 לחוק בתי המשפט (תיקון מס' 15), תשנ"ב-1992.

ס"ח תשנ"ב מס' 1389 מיום 19.3.1992 עמ' 138 (ה"ח תשנ"ב מס' 2109 עמ' 193) – הוראת שעה בחוק לתיקון פקודת התעבורה (רשימות להפעלת מוניית – הוראה שעה), תשנ"ב-1992.

ק"ת תשנ"ג מס' 5496 מיום 21.1.1993 עמ' 327 – צו תשנ"ג-1993. מס' 5506 מיום 4.3.1993 עמ' 487 – צו (מס' 2) תשנ"ג-1993 בסעיף 6 לצו העונשין (שינוי שיעורי קנסות), תשנ"ג-1993; תחילתו ביום 15.4.1993.

ס"ח תשנ"ג מס' 1415 מיום 3.3.1993 עמ' 86 (ה"ח תשנ"ב מס' 2112 עמ' 202) – תיקון מס' 31; ר' סעיף 6 לענין תחילה.

ס"ח תשנ"ד מס' 1440 מיום 21.11.1993 עמ' 26 (ה"ח תשנ"ג מס' 2203 עמ' 348) – תיקון מס' 32 (הסדר חניה ארצי אחיד), תשנ"ד-1993.

ס"ח תשנ"ד מס' 1451 מיום 23.2.1994 עמ' 70 (ה"ח תשנ"ד מס' 2239 עמ' 177) – הוראות שעה בסעיף 1(2) לחוק רשות השידור (הוראות שעה), תשנ"ד-1994; תוקפן מיום 1.4.1994 עד יום 31.3.1996 ור' סעיף 2 לענין הוראת מעבר.

ק"ת תשנ"ד מס' 5620 מיום 25.8.1994 עמ' 1304 – תק' תשנ"ד-1994.

ס"ח תשנ"ה מס' 1511 מיום 23.3.1995 עמ' 154 (ה"ח תשנ"ד מס' 2284 עמ' 512) – תיקון מס' 33.

ס"ח תשנ"ה מס' 1515 מיום 6.4.1995 עמ' 174 (ה"ח תשנ"ה מס' 2316 עמ' 80) – תיקון מס' 34.

ס"ח תשנ"ה מס' 1519 מיום 11.4.1995 עמ' 197 (ה"ח תשנ"ד מס' 2284 עמ' 513) – תיקון מס' 35.

ס"ח תשנ"ה מס' 1519 מיום 11.4.1995 עמ' 198 (ה"ח תשנ"ד מס' 2285 עמ' 515, 516) – תיקון מס' 36.

ס"ח תשנ"ה מס' 1526 מיום 9.6.1995 עמ' 330 (ה"ח תשנ"ה מס' 2373 עמ' 358) – תיקון מס' 37.

ק"ת תשנ"ה מס' 5686 מיום 22.6.1995 עמ' 1554 – תק' תשנ"ה-1995; תחילתן 30 ימים מיום פרסומן.

ס"ח תשנ"ה מס' 1532 מיום 9.7.1995 עמ' 346 (ה"ח תשנ"ה מס' 2369 עמ' 344) – תיקון מס' 38; תחילתו ביום 1.1.1997 ור' סעיף 4 לענין הוראת שעה. ת"ט ס"ח תשנ"ה מס' 1544 מיום 24.8.1995 עמ' 486. ר' הוראת שעה בס"ח תשנ"ז מס' 1632 מיום 30.7.1997 עמ' 196 (ה"ח תשנ"ז מס' 2605 עמ' 268).

פקודת התעבורה [נוסח חדש]

נוסח מלא ומעודכן

ס"ח תשנ"ו מס' 1561 מיום 15.2.1996 עמ' 82 (ה"ח תשנ"ו מס' 2436 עמ' 154) – תיקון מס' 39 בסעיף 4 לחוק רשות השידור (תיקון מס' 10), תשנ"ו-1996; תחילתו ביום 1.4.1996.

ק"ת תשנ"ו מס' 5760 מיום 11.6.1996 עמ' 994 – צו תשנ"ו-1996 בסעיף 6 לצו העונשין (שינוי שיעורי קנסות), תשנ"ו-1996; תחילתו 30 ימים מיום פרסומו.

ס"ח תשנ"ו מס' 1599 מיום 21.8.1996 עמ' 379 (ה"ח תשנ"ו מס' 2480 עמ' 423) – תיקון מס' 40.

ק"ת תשנ"ז מס' 5798 מיום 10.12.1996 עמ' 199 – תק' תשנ"ז-1996. מס' 5835 מיום 17.6.1997 עמ' 862 – תק' (מס' 2) תשנ"ז-1997.

ס"ח תשנ"ז מס' 1619 מיום 1.4.1997 עמ' 96 (ה"ח תשנ"ו מס' 2480 עמ' 423) – תיקון מס' 41. הודעת מערכת ס"ח תשנ"ז מס' 1621 מיום 10.4.1997 עמ' 130.

ס"ח תשנ"ז מס' 1629 מיום 10.7.1997 עמ' 180 (ה"ח תשנ"ז מס' 2609 עמ' 296) – תיקון מס' 42; תחילתו ארבעה חודשים מיום פרסומו.

ס"ח תשנ"ז מס' 1632 מיום 30.7.1997 עמ' 196 (ה"ח תשנ"ז מס' 2605 עמ' 268) – תיקון מס' 43 והוראת שעה; ר' סעיף 3 לענין תחילה.

ס"ח תשנ"ז מס' 1632 מיום 30.7.1997 עמ' 201 (ה"ח תשנ"ו מס' 2533 עמ' 681) – תיקון מס' 44 בסעיף 21 לחוק המאבק הלאומי בתאונות דרכים, תשנ"ז-1997.

ס"ח תשנ"ח מס' 1645 מיום 15.1.1998 עמ' 54 (ה"ח תשנ"ח מס' 2650 עמ' 20) – תיקון מס' 45 בסעיף 8 בחוק להגברת הצמיחה והתעסוקה ולהשגת יעדי התקציב לשנת הכספים 1998 (תיקוני חקיקה), תשנ"ח-1998; תחילתו ביום 1.1.1998 ור' סעיף 46(ב)(2) לענין תחולה.

ס"ח תשנ"ח מס' 1672 מיום 7.7.1998 עמ' 253 (ה"ח תשנ"ו מס' 2480 עמ' 423) – תיקון מס' 46.

ס"ח תשנ"ח מס' 1679 מיום 30.7.1998 עמ' 301 (ה"ח תשנ"ח מס' 2677 עמ' 184) – תיקון מס' 47; ר' סעיף 9 לענין הוראת שעה.

ק"ת תשנ"ט מס' 5950 מיום 11.2.1999 עמ' 337 – הודעה תשנ"ט-1999; תחילתה ביום 1.3.1999.

ס"ח תשנ"ט מס' 1704 מיום 15.2.1999 עמ' 97 (ה"ח תשנ"ט מס' 2785 עמ' 230) – תיקון מס' 48 בסעיף 13 לחוק ההסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנת הכספים 1999), תשנ"ט-1999; תחילתו ביום 1.1.1999.

ס"ח תש"ס מס' 1724 מיום 10.1.2000 עמ' 73 (ה"ח תש"ס מס' 2824 עמ' 68) – תיקון מס' 49 בסעיף 13 לחוק ההסדרים במשק מדינת ישראל (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנת התקציב 2000), תש"ס-2000; תחילתו ביום 1.4.2000.

ס"ח תש"ס מס' 1725 מיום 27.1.2000 עמ' 102 (ה"ח תש"ס מס' 2822 עמ' 18) – תיקון מס' 50; תוקפו עד יום 1.3.2001.

ס"ח תש"ס מס' 1725 מיום 27.1.2000 עמ' 103 (ה"ח תש"ס מס' 2822 עמ' 18) – תיקון מס' 51.

ק"ת תש"ס: מס' 6019 מיום 17.2.2000 עמ' 328 – הודעה תש"ס-2000; תחילתה ביום 1.3.2000. מס' 6040 מיום 13.6.2000 עמ' 654 – תק' תש"ס-2000; תחילתן 30 ימים מיום פרסומן.

ס"ח תש"ס מס' 1739 מיום 11.6.2000 עמ' 192 (ה"ח תש"ס מס' 2821 עמ' 2) – תיקון מס' 52 בסעיף 17 לחוק בתי משפט לענינים מינהליים, תש"ס-2000; תחילתו ביום 11.12.2000.

ס"ח תשס"א מס' 1786 מיום 4.4.2001 עמ' 227 (ה"ח תשס"א מס' 2929 עמ' 56) – תיקון מס' 53 בסעיף 3 לחוק ההסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנת הכספים 2001), תשס"א-2001; תחילתו ביום 1.1.2001.

ק"ת תשס"א מס' 6118 מיום 7.8.2001 עמ' 974 – הודעה תשס"א-2001; תחילתה ביום 1.9.2001.

ק"ת תשס"ב: מס' 6132 מיום 15.11.2001 עמ' 83 – תק' תשס"ב-2001; תחילתן 30 ימים מיום פרסומן. מס' 6188 מיום 8.8.2002 עמ' 1196 – הודעה תשס"ב-2002; תחילתה ביום 1.9.2002.

ק"ת תשס"ג: מס' 6205 מיום 31.10.2002 עמ' 123 – צו תשס"ג-2002 בסעיף 3 לצו העונשין (שינוי שיעורי קנסות), תשס"ג-2002 – תחילתו 30 ימים מיום פרסומו. מס' 6217 מיום 31.12.2002 עמ' 364 – תק' תשס"ג-2002.

ס"ח תשס"ג מס' 1874 מיום 20.11.2002 עמ' 62 (ה"ח תשס"ב מס' 3162 עמ' 852) – תיקון מס' 54.

ס"ח תשס"ג מס' 1877 מיום 21.11.2002 עמ' 100 (ה"ח תשס"ב מס' 3080 עמ' 281) – תיקון מס' 55; תחילתו 18 חודשים מיום פרסומו.

ס"ח תשס"ג מס' 1877 מיום 21.11.2002 עמ' 100 (ה"ח תשס"ב מס' 3080 עמ' 280) – תיקון מס' 56.

ס"ח תשס"ג מס' 1892 מיום 1.6.2003 עמ' 415 (ה"ח הממשלה תשס"ג מס' 25 עמ' 262) – תיקון מס' 57 [במקור מס' 55] בסעיף 31 לחוק התכנית להבראת כלכלת ישראל (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנות הכספים 2003 ו-2004), תשס"ג-2003; תחילתו ביום 1.6.2003.

פרק ראשון: מבוא

1. בפקודה זו –

הגדרות

ס"ח תשס"ג מס' 1900 מיום 6.8.2003 עמ' 538 (ה"ח תשס"א מס' 3033 עמ' 784) – תיקון מס' 58.
 ק"ת תשס"ד: מס' 6295 מיום 26.2.2004 עמ' 277 – תק' תשס"ד-2004; תחילתן 30 ימים מיום פרסומן. מס' 6304
 מיום 4.4.2004 עמ' 368 – הודעה תשס"ד-2004; תחילתה ביום 1.4.2004.
 ס"ח תשס"ד מס' 1928 מיום 1.3.2004 עמ' 306 (ה"ח הכנסת תשס"ד מס' 32 עמ' 23) – תיקון מס' 59; ר' סעיף 3
 לענין הוראת מעבר.
 ס"ח תשס"ד מס' 1933 מיום 30.3.2004 עמ' 338 (ה"ח הכנסת תשס"ג מס' 9 עמ' 28) – תיקון מס' 60.
 ס"ח תשס"ד מס' 1944 מיום 20.6.2004 עמ' 419 (ה"ח הכנסת תשס"ד מס' 39 עמ' 63) – תיקון מס' 61.
 ס"ח תשס"ד מס' 1955 מיום 10.8.2004 עמ' 504 (ה"ח הכנסת תשס"ד מס' 43 עמ' 103) – תיקון מס' 62.
 ס"ח תשס"ד מס' 1955 מיום 10.8.2004 עמ' 504 (ה"ח הממשלה תשס"ד מס' 98 עמ' 403) – תיקון מס' 63 והוראת
 שעה; תוקף הוראת השעה מיום 1.11.2004 עד יום 31.10.2006 ור' סעיף 3 לענין תחולה.
 ק"ת תשס"ה מס' 6361 מיום 17.1.2005 עמ' 330 – הודעה תשס"ה-2005; תחילתה ביום 1.4.2005.
 ס"ח תשס"ה מס' 1999 מיום 12.4.2005 עמ' 430 (ה"ח הממשלה תשס"ה מס' 136 עמ' 222) – תיקון מס' 64; ר'
 סעיפים 4, 5 לענין תחילה, תחולה והוראות מעבר.
 ס"ח תשס"ה מס' 1997 מיום 11.4.2005 עמ' 421 (ה"ח הממשלה תשס"ה מס' 143 עמ' 354) – תיקון מס' 65 בסעיף
 63 לחוק המדיניות הכלכלית לשנת הכספים 2005 (תיקוני חקיקה), תשס"ה-2005; תחילתו ביום 1.1.2005.
 ס"ח תשס"ה מס' 2000 מיום 12.4.2005 עמ' 456 (ה"ח הממשלה תשס"ה מס' 144 עמ' 450, ה"ח הכנסת תשס"ה
 מס' 63 עמ' 64) – תיקון מס' 66; ר' סעיף 7 לענין תחילה – כאמור ב"פ תשס"ו מס' 5446 מיום
 11.10.2005 עמ' 74.
 ס"ח תשס"ה מס' 2002 מיום 6.6.2005 עמ' 464 (ה"ח הכנסת תשס"ה מס' 66 עמ' 88) – תיקון מס' 67; ר' סעיף 2
 לענין תחילה ותחולה.
 ס"ח תשס"ה מס' 2018 מיום 1.8.2005 עמ' 728 (ה"ח הכנסת תשס"ה מס' 87 עמ' 191) – תיקון מס' 68; תחילתו
 שישה חודשים מיום פרסומו ור' תקנה 2(ב) לענין תקנות.
 ס"ח תשס"ה מס' 2019 מיום 8.8.2005 עמ' 736 (ה"ח הכנסת תשס"ה מס' 82 עמ' 161) – תיקון מס' 69; תחילתו
 ביום 1.1.2006.
 ס"ח תשס"ה מס' 2020 מיום 8.8.2005 עמ' 747 (ה"ח הממשלה תשס"ד מס' 77 עמ' 298) – תיקון מס' 70 בסעיף
 27 לחוק בתי משפט לענינים מינהליים (תיקון מס' 15), תשס"ה-2005.
 ס"ח תשס"ו מס' 2037 מיום 1.12.2005 עמ' 33 (ה"ח הממשלה תשס"ה מס' 181 עמ' 870) – תיקון מס' 71 בסעיף
 12 לחוק נתיבים מהירים, תש"ס-2000.
 ס"ח תשס"ו מס' 2040 מיום 15.12.2005 עמ' 91 (ה"ח הממשלה תשס"ה מס' 154 עמ' 518) – תיקון מס' 72.
 ס"ח תשס"ו מס' 2042 מיום 26.12.2005 עמ' 107 (ה"ח הכנסת תשס"ה מס' 89 עמ' 209) – תיקון מס' 73; ר' סעיף
 2 לענין חובת התקנת תקנות.
 ס"ח תשס"ו מס' 2042 מיום 26.12.2005 עמ' 108 (ה"ח הכנסת תשס"ה מס' 79 עמ' 153) – תיקון מס' 74.
 ס"ח תשס"ו מס' 2043 מיום 29.12.2005 עמ' 124 (ה"ח הממשלה תשס"ה מס' 146 עמ' 474, ה"ח הכנסת תשס"ד
 מס' 48 עמ' 140) – תיקון מס' 75 בסעיף 37 לחוק הנהיגה הספורטיבית, תשס"ו-2005; תחילתו תשעה חודשים
 מיום פרסומו.
 ק"ת תשס"ו מס' 6468 מיום 19.3.2006 עמ' 579 – הודעה תשס"ו-2006; תחילתה ביום 1.4.2006.
 ס"ח תשס"ו מס' 2062 מיום 24.7.2006 עמ' 381 (ה"ח הממשלה תשס"ו מס' 213 עמ' 142) – תיקון מס' 75 בסעיף
 41 לחוק הרשות הלאומית לבטיחות בדרכים (הוראת שעה), תשס"ו-2006; תוקפו מיום 1.1.2007 עד יום
 31.12.2012.
 ס"ח תשס"ו מס' 2062 מיום 24.7.2006 עמ' 383 (ה"ח הכנסת תשס"ו מס' 112 עמ' 150) – תיקון מס' 76; תחילתו
 תשעה חודשים מיום פרסומו ור' סעיף 2(ב) לענין זה.
 ק"ת תשס"ז: מס' 6533 מיום 12.11.2006 עמ' 210 – תק' תשס"ז-2006. מס' 6566 מיום 15.2.2007 עמ' 595 – תק'
 (מס' 2) תשס"ז-2007. מס' 6575 מיום 27.3.2007 עמ' 682 – הודעה תשס"ז-2007; תחילתה ביום 1.4.2007.
 ס"ח תשס"ז מס' 2070 מיום 19.11.2006 עמ' 13 (ה"ח הממשלה תשס"ז מס' 262 עמ' 136) – תיקון מס' 77; ר'
 סעיף 5 לענין תחולה.
 ס"ח תשס"ז מס' 2089 מיום 27.3.2007 עמ' 156 (ה"ח הכנסת תשס"ז מס' 129 עמ' 40) – תיקון מס' 78; תחילתו
 ביום 1.8.2007 ור' סעיף 3(ב) לענין תחולה.

- "בוחן נהיגה" ו"בוחן רכב" – מי שרשות הרישוי הסמיכה להיות בוחן נהיגה או בוחן רכב, לפי הענין; (תיקון מס' 47 תשנ"ח-1998)
- "בעל" – אחד מאלה: (תיקון מס' 24 תשנ"א-1990)
- (1) הבעל הרשום ברשיון הרכב;
- (2) לענין רכב שיש עליו הסכם שכירות או הסכם של מקח-אגב-שכירות או הסכם מכר – האדם המחזיק ברכב מכוח ההסכם; (תיקון מס' 40 תשנ"ו-1996)
- (3) לענין רכב הרשום על שם חבר בני אדם – מנהל פעיל, שותף או עובד מינהלי בכיר בחבר, האחראים לאותו רכב;
- (4) לענין רכב הרשום על שם קטין או חסוי כמשמעותם בחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות, תשכ"ב-1962 – הורו או מי שמונה אפוטרופסו, לפי הענין.
- "דרך" – לרבות כל מסילה, דרך, רחוב, סמטה, ככר, מעבר, גשר או מקום פתוח שיש לציבור זכות לעבור בהם;
- "אוטובוס" – רכב מנועי המיועד להסיע שמונה אנשים או יותר מלבד הנהג ואשר צוין ברשיון הרכב כאוטובוס; (תיקון מס' 48 תשנ"ט-1999)
- "אוטובוס ציבורי" – רכב ציבורי שהוא אוטובוס; (תיקון מס' 48 תשנ"ט-1999)
- "מסוף לתחבורה ציבורית" – מתחם המשמש כתחנת מוצא ויעד לקו שירות או המשמש כמקום מעבר לנוסעים בין קו שירות אחד לאחר; (תיקון מס' 49 תש"ס-2000)
- "חניה תפעולית" – חניה לאוטובוסים לפני כניסתם לרציפי הנוסעים; (תיקון מס' 49 תש"ס-2000)
- "תחנה מרכזית" – מסוף לתחבורה ציבורית ובו חניה תפעולית, המאפשר לנוסע קישור, בין קווי שירות בין-עירוניים או בין קווי שירות עירוניים, בינם לבין עצמם, או בין קווי שירות בין-עירוניים לבין קווי שירות עירוניים, והוא תחנת מוצא בעבור קו שירות בין-עירוני אחד או יותר, ועשויים להימצא בו מיתקני שירות להפעלת קווי השירות כגון חניה, תדלוק, קופות, משרדים וכדומה; (תיקון מס' 49 תש"ס-2000)
- "מיתקן תחבורתי" – מסוף לתחבורה ציבורית או תחנה מרכזית; (תיקון מס' 49 תש"ס-2000)
- "קו שירות" – מסלול ההסעה של אוטובוס ציבורי או מונית, שקבועות בו תחנות להעלאת נוסעים ולהורדתם, כפי שנקבע ברשיון קו השירות; (תיקון מס' 48 תשנ"ט-1999)
- "טכוגרף" – מכשיר המותקן ברכב לפי הוראות פקודה זו, המיועד לסמן או לרשום את היות הרכב במצב נסיעה או עצירה, וכן את מרחק הנסיעה, את מהירות הנסיעה ואת זמן הנהיגה של הנהג ברכב; (תיקון מס' 47 תשנ"ח-1998)
- "מונית" – רכב מנועי ציבורי המיועד להסיע עד עשרה אנשים מלבד הנהג ואשר צוין ברשיון הרכב כמונית; (תיקון מס' 19 תשנ"ו-1986) (תיקון מס' 31 תשנ"ג-1993)
- "מיתקן מגביל מהירות" – מכשיר מסוג שקבע השר, המגביל את מהירות הרכב והמותקן ברכב כפי שקבע השר; (תיקון מס' 48 תשנ"ז-2000)
- "נוהג חדש" – מי שקיבל רישיון נהיגה לפי סעיף 11 ולא היה בידו, קודם לכן, רישיון נהיגה, וכן מי שהיה בידו רישיון לנהיגת רכב מנועי שהוא אופנוע, תלת אופנוע, קטנוע, טרקטור או מכונה ניידת, ולא היה בידו קודם לכן רישיון לנהיגת רכב מנועי אחר; (תיקון מס' 77 תשס"ז-2006)
- "רכב" – רכב הנע בכוח מיכני או הנגרר על ידי רכב או על ידי בהמה, וכן מכונה או מיתקן הנעים או הנגררים כאמור, לרבות אופניים ותלת-אופן, ולמעט רכב ששר התחבורה פטר אותו בצו מהוראות פקודה זו כולן או מקצתן;
- "רכב מנועי" – רכב המונע בכוח מיכני מכל צורה שהיא, ולרבות תלת אופנוע ואופנוע עם רכב צדי או עם גרור או בלעדיהם ולמעט רכב הנגרר על ידי רכב מנועי; (תיקון מס' 31 תשנ"ג-1993)
- "רכב מסחרי" – רכב המשמש, או המיועד לשמש, להובלת משא, בין בשכר ובין בקשר לעסקו או למסחרו של בעל הרכב;

- "רכב עבודה" — רכב שציוד עבודה מורכב עליו באופן קבוע, או שמבנהו עשוי לביצוע עבודה, ואינו מיועד להובלת משא או להסעת נוסעים;
- "רכב ציבורי" — רכב המשמש, או המיועד לשמש, להסעת נוסעים בשכר;
- "רכב פרטי" — רכב שאיננו רכב ציבורי ולא רכב מסחרי;
- "עבירת קנס" — עבירה על פקודה זו או על תקנה, לרבות חוק עזר, שהותקנה לפיה ואשר שר התחבורה, בהסכמת שר המשפטים, הכריז עליה בצו שפורסם ברשומות, שהיא עבירת קנס;
- "עבירת תעבורה" — עבירה על פקודה זו ועל התקנות, לרבות חוקי העזר שהותקנו לפיה;
- "עגלה" — רכב הנגרר על ידי בהמה;
- "ערובה" — ערובה לביטוח סיכוני צד שלישי הנובעים מן השימוש ברכב מנועי כשהיא עשויה לפי כל הדרישות של פקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תש"ל-1970;
- "פוליסה" - פוליסה לביטוח סיכוני צד שלישי הנובעים מן השימוש ברכב מנועי כשהיא עשויה לפי כל הדרישות של פקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תש"ל-1970, ולרבות הודעת כיסוי;
- "מפקח על התעבורה" - מי ששר התחבורה מינה אותו, בהודעה ברשומות, מפקח על התעבורה לכל שטח המדינה (להלן - המפקח הארצי על התעבורה) או לחלק ממנו, לרבות מי שהמפקח הארצי על התעבורה אצל לו, בהודעה ברשומות, מסמכותו לכל שטח המדינה או לחלק ממנו, לענין פלוני או לסוגי ענינים;
- "רשות הרישוי" — עובד משרד התחבורה שמונה כדין להיות סגן מנהל כללי לתנועה במשרד התחבורה, לרבות עובד ציבור אחר, שהוא אצל לו מסמכותו כרשות הרישוי לשטח המדינה כולה או לחלק ממנו, לענין פלוני או לסוג של ענינים; בהגדרה זו, "עובד ציבור" - עובד בשירות המדינה, קצין בצבא הגנה לישראל או מי שממלא תפקיד של קצין כאמור, או קצין במשטרת ישראל;
- "רשיון להפעלת מונית" — רשיון המקנה לבעלו זכות להסיע נוסעים במונית לפי רשיון הסעה שניתן לפי התקנות;
- "תעודת ביטוח" ו"תעודת ערובה" — כמשמעותן בפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תש"ל-1970.

פרק שני: רישוי ורישום

סימן א': רשיון רכב ורישום רכב

2. לא ינהג אדם רכב ולא ירשה לאחר לנהוג רכב שברשותו, אלא אם נרשם הרכב בהתאם להוראות פקודה זו ויש עליו רשיון רכב תקף שניתן לפי הפקודה; ובלבד שלא יהיה בעל רכב אחראי לפי סעיף זה על נהיגת רכבו על ידי אדם אחר, אם הוכיח שנקט כל האמצעים הסבירים כדי שאותו אדם לא יוכל לנהוג ברכב.
3. (א) רשיון רכב או חידושו יהיה לתקופה שנקבעה בתקנות ובלבד שלא תעלה על שנה אחת; לרכב עבודה, לטרקטור או לרכב שלפי מבנהו אין מהירותו עולה על ארבעים וחמישה קילומטר לשעה, מותר ליתן או לחדש את הרשיון לתקופה שנקבעה בתקנות ושלא תעלה על שתי שנים.
- (א1) שר התחבורה רשאי, מטעמים מיוחדים, להאריך, בצו, את התקופות האמורות בסעיף קטן (א), דרך כלל או לענין רישיונות רכב מסוימים, לתקופות נוספות שלא יעלו במצטבר על 90 ימים, ורשאי הוא להתנות את ההארכה בתנאים.
- (ב) בחידוש רשיון רכב יתחיל תקפו של הרשיון המחודש מהיום האחרון לתקופת תקפו הקודמת, ולענין זה לא תבוא בחשבון כל תקופת הארכה לפי סעיף קטן (א1).
- (ג) בעד רשיון רכב או חידושו תשולם האגרה שנקבעה בתקנות.
4. שר התחבורה רשאי, בתקנות, לקבוע הוראות המסדירות מתן רשיון רכב, חידושו, העברתו,

צורתו, כללי החזקתו ותנאיו, לרבות תנאים בדבר הגבלת השימוש ברכב.

5. על אף האמור בסעיף 2, בעל רכב שאיננו פטור מחובת רישיון רכב או מאגרת רישיון, ולא קיבל רישיון רכב לתקופה פלוגית, ישלם תשלום חובה לרשות הרישוי בשיעור האגרה שהיה עליו לשלם בעד הרישיון או חידושו, לאותה תקופה.

בעל רכב בלי רישיון
חייב באגרה
(תיקון מס' 24)
תשמ"א-1990

6. בעל רכב המבקש רישיון רכב, חייב עם הגשת הבקשה, לרשום את הרכב בלשכת רשות הרישוי, זולת אם פוטר מהוראות פקודה זו בדבר רישוי ורישום.

רישום רכב
(תיקון מס' 18)
תשמ"ה-1985

7. (א) רשות הרישוי תייחד לכלי רכב הרשום אצלה מספר ותו המציינים את מספר הרישום.
(ב) תו הרישום יודבק אל הרכב, או אל כל רכב אחר הנגרר על ידיו, או אל זה ואל זה, הכל כפי שנקבע.

תו רישום
(תיקון מס' 18)
תשמ"ה-1985

8. בעד רישום רכב תשולם האגרה שנקבעה.

אגרת רישום

9. על אף האמור בסעיף 7 (א) רשאית רשות הרישוי, לאחר ששולמה האגרה שנקבעה, לייחד ליצרן או ליבואן של רכב, לבעל מוסך שיש לו רישיון כדין, לסוחר של רכב או למעבדה לבדיקת רכב שאישרה רשות הרישוי, תו-סוחר כללי שמוותר להשתמש בו, בדרך שנקבעה, לכל רכב הנמצא במבחן לאחר ייצורו או לאחר ייבואו או במבחן על ידי המתעתד לקנותו או אחרי תיקונו.

תו-סוחר
(תיקון מס' 15)
תשמ"ט-1979
(תיקון מס' 18)
תשמ"ה-1985

סימן ב': רישיון נהיגה

10. (א) לא ינהג אדם רכב מנועי אלא אם הוא בעל רישיון נהיגה תקף לרכב מאותו סוג, שניתן על פי פקודה זו, ולא ינהג אדם אלא בהתאם לתנאי הרישיון זולת אם פוטר מחובת רישיון נהיגה ובמידה שפוטר.

איסור לנהוג בלי
רישיון נהיגה

(ב) בעל רכב ומי שהשליטה על הרכב בידו לא ירשה לנהוג ברכב למי שאינו רשאי לפי סעיף קטן (א) לנהוג בו, ובלבד שלא יהיה בעל רכב או מי שהשליטה על הרכב בידו, אחראי בעד נהיגתו על ידי אדם שאינו רשאי לנהוג בו, אם הוכיח שנקט בכל האמצעים הסבירים כדי שאותו אדם לא יוכל לנהוג ברכב.

(ג) לענין סעיף זה, אין נפקא מינה אם הרכב רשום בארץ או בחוץ-לארץ.

11. רשות הרישוי רשאית ליתן רישיון לפי סימן זה, אם שוכנעה שמבקש הרישיון כשיר לנהוג ברכב שעליו הוגשה הבקשה ואיננו פסול לפי הוראות פקודה זו ושילם את האגרה שנקבעה.

כשירות לרישיון
נהיגה

11א. (א) רשות הרישוי לא תיתן רישיון נהיגה לאדם שהורשע, בפסק דין סופי, בעבירה לפי פקודת הסמים, כל עוד לא חלפה שנה ממועד הרשעתו כאמור; ואולם בית המשפט המוסמך לדון בעבירה כאמור, רשאי, לבקשתו של אותו אדם, להורות אחרת, בנסיבות מיוחדות שיפרט.

סייג למתן רישיון
(תיקון מס' 74)
תשמ"ו-2005

(ב) הוראות סעיף קטן (א) לא יחולו על אדם שהיה בידו רישיון נהיגה ומבקש לחדשו, או על אדם, שבית משפט החליט לפסול אותו מלקבל רישיון נהיגה בהתאם להוראות סעיף 37א לפקודת הסמים.

(ג) בסעיף זה –

"פסק דין סופי" – פסק דין שאין עליו ערעור עוד;

"פקודת הסמים" – פקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973.

12. לא יינתן רישיון נהיגה לאדם שלא מלאו לו שמונה עשרה שנה, אלא ששר התחבורה רשאי בתקנות, להתיר, בתנאים או ללא תנאי, ליתן רישיון נהיגה בסוגים מסויימים של כלי רכב מנועיים למי שמלאו לו שש עשרה שנה; נתעורר ספק לגבי הגיל, רשות הרישוי היא המחליטה.

רישיון נהיגה לקטין

12א. (א) רישיון נהיגה לנוהג חדש, יהא תוקפו מוגבל לשנתיים.

רישיון נהיגה לנוהג
חדש
(תיקון מס' 15)
תשמ"ט-1979
(תיקון מס' 77)
תשמ"ז-2006

(ב) רשות הרישוי תחדש את רישונו של נוהג חדש, אולם אם הוא הורשע באחת מן העבירות המנויות בתוספת השלישית, תתנה רשות הרישוי את חידוש רישונו בבחינות ובבדיקות

(תיקון מס' 77)
תשמ"ז-2006

שתקבע, ומשחידשה כך את רשיונו אחרי קיום תנאים שהתנתה יחולו הוראות סעיף זה כאילו הוא רישיון כאמור בסעיף קטן (א).

(ג) האמור בסעיף זה אינו בא לגרוע מכל סמכות של רשות הרישוי לפי הוראה אחרת של פקודה זו.

(ד) (בוטל).

(תיקון מס' 77)
תשס"ז-2006
חובת ליווי
(תיקון מס' 47)
תשנ"ח-1998
(תיקון מס' 63)
תשס"ד-2004
(תיקון מס' 77)
תשס"ז-2006
(תיקון מס' 77)
תשס"ז-2006

12א1. (א) בסעיף זה, "מלווה" – מי שמלאו לו 24 שנים או מי שבידו רישיון להוראת נהיגה לפי סעיף 16 אף אם טרם מלאו לו 24 שנים, אשר בידו רישיון נהיגה בר-תוקף לאותו סוג רכב חמש שנים לפחות, וכן מי שמלאו לו שלוש שנים אשר בידו רישיון נהיגה כאמור שלוש שנים לפחות, ואולם אדם לא ייחשב מלווה לענין סעיף זה בעת היותו שיכור כהגדרתו בסעיף 64ב.

(ב) לא ינהג נוהג חדש ברכב מנועי, למעט אופנוע, טרקטור וטרקטורון, בשלושת החודשים הראשונים מיום שניתן לו רישיון נהיגה, אלא אם כן יושב, במושב שלצדו, מלווה.

(ג) (פקע).

(תיקון מס' 50)
תש"ס-2000
(תיקון מס' 63)
תשס"ד-2004

(ד) רשות הרישוי תציין ברשיון הנהיגה שניתן לנוהג חדש, את התקופה שבה חלה לגביו חובת הליווי לפי סעיף קטן (ב).

(ה) הוראות סעיף זה וסעיף 12א2 לא יחולו על חייל או על שוטר, הנוהג רכב, במסגרת מילוי תפקידו בשירות, מכוח רשיון נהיגה בר-תוקף מטעם צבא הגנה לישראל או מטעם המשטרה, ולענין זה יחולו ההוראות החלות על נוהג חדש לפי פקודות הצבא ופקודות המשטרה.

(תיקון מס' 77)
תשס"ז-2006

12א2. נוהג חדש שטרם מלאו לו 21 שנים וחלפה לגביו התקופה שבה חלה עליו חובת הליווי האמורה בסעיף 12א1, לא יסיע ברכב מנועי יותר משני נוסעים עד שימלאו לו 21 שנים, אלא אם כן יושב לידו מי שכשיר להיות מלווה.

הגבלת מספר נוסעים לנוהג חדש
(תיקון מס' 77)
תשס"ז-2006

12ב. (א) רופא המטפל באדם שמלאו לו 16 שנים והוא מאבחן אצלו מחלה וסבור כי אותו אדם עלול בנהיגתו לסכן את עצמו או את זולתו מחמת אותה מחלה, ידווח על המחלה לרשות שקבע שר הבריאות (להלן בסעיף זה – הרשות הרפואית).

דיווח על מחלות מסוימות של נוהגי רכב
(תיקון מס' 15)
תש"ס-1979
(תיקון מס' 18)
תשמ"ה-1985

(ב) הרשות הרפואית רשאית להשתמש בידיעות על מחלה כאמור בסעיף קטן (א) המצויות במשרד הבריאות או במערכת הבטחון על שלוחותיה, וכל הוראה שבדין האוסרת מסירת ידיעה כאמור לא תחול על מסירת ידיעה לפי הוראות סעיף זה.

(ג) קיבלה הרשות הרפואית דיווח כאמור בסעיף קטן (א) או מידע כאמור בסעיף קטן (ב), תודיע לרשות הרישוי המלצתה לענין מתן רישיון נהיגה, התלייתו או ביטולו.

(ד) מידע שהגיע לאדם מכוח סעיף זה, לא ימסרנו אלא למי שהוסמך לכך על פי דין או לפי רשות מאת בית המשפט או בתשובה על שאלה שהציג לו מי שהוסמך לערוך חקירות על ביצוע עבירות.

(ה) העובר על הוראות סעיף (א) – יאשם בעבירה.

(תיקון מס' 18)
תשמ"ה-1985

12ג. (פקע).

הגבלת נהיגה לנהג צעיר
(תיקון מס' 23)
תש"ן-1990

13. שר התעבורה יקבע בתקנות הוראות המסדירות מתן רישיון נהיגה, חידושו, צורתו, תנאיו ותקופת תקפו.

סמכות להסדיר רישוי נהגים

סימן ג': רישיון להפעלת מונית

(תיקון מס' 45)
תשנ"ח-1998

13א. לא יפעיל אדם מונית אלא אם כן קיבל רישיון להפעלת מונית לפי הוראות סימן זה.

חובת רישיון להפעלת מונית
(תיקון מס' 64)
תשס"ה-2005

14. זכאי לקבל רישיון להפעלת מונית, מי שנתקיימו בו כל אלה:

זכאות לקבלת רישיון להפעלת מונית
(תיקון מס' 45)
תשנ"ח-1998

(1) הוא תושב ישראל;

(2) לא הורשע בעבירה שלדעת ועדת המוניות, מפאת חומרתה או נסיבותיה, יש בה כדי למנוע מתן רישיון להפעלת מונית או שחלפה לגבי ההרשעה תקופת ההתיישנות לפי חוק

המרשם הפלילי ותקנת השבים, תשמ"א-1981, ואם הוא תאגיד הרשום בישראל – בעלי השליטה בתאגיד או מנהליו לא הורשעו בעבירה כאמור; לענין זה, "שליטה" – כהגדרתה בחוק ניירות ערך, תשכ"ח-1968;

(3) לדעת ועדת המוניות אין בהפעלת מונית על ידו כדי לפגוע בבטחון המדינה; החלטה שלא לאשר לאדם לקבל רשיון בשל האמור בפסקה זו, לא תתקבל אלא על פי פניה של משטרת ישראל;

(4) שילם אגרה בעד מתן רשיון להפעלת מונית לפי סעיף 14(א).

14א. (א) שר התחבורה יפרסם בהודעה ברשומות רשימה של אנשים שניתן למנותם כחברים בוועדת מוניות (להלן – רשימת החברים), וימנה שופט שיציע שר המשפטים שיהיה יושב ראש הוועדה.

ועדת מוניות
(תיקון מס' 45)
תשנ"ח-1998

(ב) ועדת המוניות תדון במותבים של שלושה שימנה יושב ראש ועדת המוניות, מתוך רשימת החברים; כיושב ראש מותב יכהן יושב ראש ועדת המוניות או מי שהוא מינה לכך מתוך רשימת החברים.

(ג) נבצר מאחד מחברי מותב של ועדת מוניות להשתתף בהמשך הדיון במועד שנקבע, ימנה יושב ראש ועדת המוניות חבר אחר מתוך רשימת החברים, והדיון יימשך במותב החדש מאותו שלב שאליו הגיע הדיון בפני המותב הראשון של הוועדה.

14ב. (א) בקשה לקבלת רשיון להפעלת מונית, תוגש למפקח על התעבורה.

הסדרים להגשת
בקשות
(תיקון מס' 45)
תשנ"ח-1998

(ב) שר התחבורה יקבע דרכים להגשת הבקשה, מועדי הגשתה והמסמכים שיצורפו לאימותה.

(ג) המבקש רשיון להפעלת מונית, ישלם בעד הגשת הבקשה אגרה בסכום שיקבע שר התחבורה, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת.

14ג. (א) המפקח על התעבורה יעביר לוועדת המוניות את הבקשות שהוגשו לו על צירופיהן.

הוצאת רשיון
להפעלת מונית
(תיקון מס' 45)
תשנ"ח-1998

(ב) ועדת המוניות תבדוק את הבקשות ותחליט לגבי קיום התנאים, המנויים בפסקאות (1) עד (3) שבסעיף 14, במבקשים לקבל רשיון להפעלת מונית.

14ד. (א) מי שקיבל רשיון להפעלת מונית רשאי להעבירו לאדם שמתקיימים בו התנאים המנויים בפסקאות (1) עד (3) שבסעיף 14 ושקיבל היתר לפי סעיף זה.

העברת רשיון
להפעלת מונית
(תיקון מס' 45)
תשנ"ח-1998

(ב) המבקש לקבל היתר יגיש בקשה בכתב למפקח על התעבורה, בדרכים ובצירוף מסמכים לאימותה, כפי שיקבע שר התחבורה.

(ג) המפקח על התעבורה יעביר לוועדת המוניות את הבקשה על צירופיה, וועדת המוניות תחליט לגבי כשירותו של המבקש; החליטה ועדת המוניות כי מתקיימים במבקש התנאים האמורים בסעיף 14, יתיר המפקח על התעבורה את העברת הרשיון להפעלת מונית למבקש.

14ה. (א) (1) בעד מתן רשיון להפעלת מונית, ישלם מקבל הרשיון אגרה בסכום של 205 שקלים חדשים (להלן – אגרה רגילה), ואולם בשנים 2001 עד 2007, מי שהוא בעל רשיון בתוקף בישראל לנהיגה במונית, ונהג במונית כעיסוק עיקרי במשך תקופה של 5 שנים לפחות, שקדמו למועד הגשת הבקשה, ממנה לכל הפחות שנתיים וחצי בישראל, ישלם אגרה בסכום של 110 אלף שקלים חדשים בלבד; לענין זה, "עיסוק עיקרי" – עבודה בפועל בישראל בנהיגת מונית הרשומה בישראל או עבודה בפועל בחוץ לארץ בנהיגת מונית;

אגרות
(תיקון מס' 45)
תשנ"ח-1998
(תיקון מס' 53)
תשס"א-2001
(תיקון מס' 64)
תשס"ה-2005

(2) החל בשנת 2000, יהיה שר התחבורה רשאי, באישור ועדת הכספים של הכנסת, לקבוע בצו לענין פסקה (1) תקופה הקצרה מ-6 שנים.

(ב) ב-1 בינואר, ב-1 באפריל, ב-1 ביולי וב-1 באוקטובר של כל שנה, החל באפריל 1998, יעודכנו סכומי האגרות שבסעיף קטן (א) לפי שיעור עליית המדד הידוע באותו מועד לעומת המדד לחודש נובמבר 1997; לענין זה, "מדד" – מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה.

(תיקון מס' 64)
תשס"ה-2005

(ג) החל בשנת 2000 יהיה שר התחבורה רשאי, באישור ועדת הכספים של הכנסת,

להפחית בצו את סכום האגרה הרגילה, אם ראה כי צורכי המשק מצדיקים זאת, ותקופת הפחתת סכומי האגרה הרגילה, כאמור בסעיף קטן (ב), תקוצר בהתאם.

(ד) שר התחבורה, באישור ועדת הכספים של הכנסת, יקבע אגרה בעד מתן היתר להעברת רישיון להפעלת מונית.

14.1 (א) על החלטתה של ועדת המוניות בענין מתן רישיון להפעלת מונית או היתר להעברתו, רשאי מבקש הרישיון או היתר לערער לפני בית משפט לענינים מינהליים בירושלים.

(ב) (בוטל).

(ג) (בוטל).

(ד) (בוטל).

14.1 (בוטל).

ערעור על החלטת ועדת המוניות (תיקון מס' 45) תשנ"ח-1998 (תיקון מס' 52) תש"ס-2000 (תיקון מס' 52) תש"ס-2000 (תיקון מס' 52) תש"ס-2000 (תיקון מס' 52) תש"ס-2000 (תיקון מס' 45) תשנ"ח-1998

סימן ג' 1: רישיון להפעלת מונית בקו שירות ורישיון לנסיעת שירות

14.1. בסימן זה –

"בעל ענין", "בעל שליטה" – כהגדרתם בחוק ניירות ערך, התשכ"ח-1968;

"המועד הקובע" – המועד שבתום שלושה חודשים מיום פרסומו של חוק לתיקון פקודת התעבורה (מס' 64), התשס"ה-2005;

"נושא משרה" – כהגדרתו בסעיף 1 בחוק החברות, התשנ"ט-1999;

"קו שירות למוניות" – מסלול הסעה קבוע של מוניות, שבו תחנת מוצא ותחנת יעד קבועות, ושכל נוסע, במונית, באותו מסלול, משלם בנפרד בעבור הנסיעה;

"רישיון לנסיעת שירות" – כמשמעותו בסעיף 14א;

"רישיון קו שירות" – כמשמעותו בסעיף 14ח(א).

14.1. (א) לא יפעיל אדם קו שירות למוניות, אלא אם כן נתן לו המפקח על התעבורה רישיון לכך לפי סעיף זה, והוא מפעיל את קו השירות בהתאם לתנאי הרישיון ובאמצעות מוניות שניתן עליהן רישיון לנסיעת שירות, בלבד.

(ב) המפקח על התעבורה רשאי לתת רישיון קו שירות לפי סעיף זה, למי שהגיש בקשה בתקופה האמורה בסעיף 14יז ומתקיימים לגביו כל אלה:

(1) הוא תאגיד שהתאגד בישראל שמטרתו העיקרית, לפי מסמכי ההתאגדות שלו, היא הפעלת קו שירות למוניות;

(2) הוא התקשר עם 15 מוניות לפחות, לשם הפעלת קו שירות, אחד או יותר, ומתקיימים לגביהן כל אלה:

(א) היה עליהן, ערב המועד הקובע, רישיון תקף לנסיעת שירות, שניתן לפי הוראות פקודה זו כנוסחה ערב המועד הקובע;

(ב) הן אינן מנויות ברישיון קו שירות שניתן לתאגיד שאינו המבקש, או בבקשה לרישיון קו שירות שהוגשה על ידי מבקש אחר לפי הוראות סימן זה;

(ג) התאגיד המבקש הגיש לגביהן בקשה לרישיון לנסיעת שירות לפי סימן זה, ומי שיינתן לו הרישיון לנסיעת שירות הפקיד ערבות בנקאית עצמאית בסכום שלא יפחת, בכל עת, מ-5,000 שקלים חדשים, להבטחת קיום תנאי הרישיון לנסיעת שירות;

(3) הוא, בעל שליטה בו או נושא משרה בו, לא הורשעו בעבירה שמפאת חומרתה, מהותה או נסיבותיה, אין זה ראוי לתת לתאגיד רישיון קו שירות;

(4) קו השירות למוניות שלגביו הגיש התאגיד המבקש בקשה לרישיון מופיע ברשימת קווי השירות למוניות שפרסם המפקח על התעבורה לפי הוראות סעיף 14טז;

(5) אושרו לו, לפי הוראות הפקודה, תחנת מוצא ותחנת יעד בקו השירות למוניות

רישיון להפעלת קו שירות למוניות (תיקון מס' 64) תשס"ה-2005

שלגביו מבוקש רישיון קו השירות, ועומד לרשותו מקום מתאים לחניית המוניות סמוך לאחת התחנות האמורות;

(6) הוא הוכיח, להנחת דעתו של המפקח על התעבורה, קיומם של תנאים ואמצעים הדרושים להפעלתו התקינה של קו השירות למוניות, לרבות העסקת מנהל וסדרנים וקיום משרד;

(7) הוא מבוטח בביטוח לכיסוי אבדן או נזק לחפצים שיוכלו במוניות שיפעלו במסגרתו;

(8) הוא הפקיד בידי המפקח על התעבורה ערבות בנקאית עצמאית בסכום שלא יפחת, בכל עת, מ-150,000 שקלים חדשים, להבטחת קיום תנאי רישיון קו השירות.

(ג) על אף הוראות סעיף קטן (ב), מי שהגיש בקשה לרישיון קו שירות בתקופה האמורה בסעיף 14ז, וערב המועד הקובע היה בידו רישיון שירות שניתן לו לפי הוראות הפקודה כנוסחה ערב המועד האמור, ולפיו רשאי היה להפעיל את קו השירות באמצעות פחות מ-15 מוניות, רשאי המפקח על התעבורה לתת לו רישיון קו שירות לפי הוראות סעיף זה, אף אם לא התקשר עם 15 מוניות ובלבד שמתקיימים כל אלה:

(1) רישיון קו השירות מתבקש לשם הפעלת קו שירות למוניות שהמפקח על התעבורה קבע, בפרסום כאמור בסעיף 14טז, כי המספר המרבי של הרישיונות לנסיעת שירות שיינתנו לגביו, יהיה נמוך מ-15;

(2) התנאים המפורטים בסעיף קטן (ב)(1) ו-(3) עד (7);

(3) הוא התקשר, לשם הפעלת קו השירות, עם מספר מוניות כנדרש לפי רישיון השירות שהיה בידו ערב המועד הקובע, ומתקיים לגביהן האמור בפסקאות משנה (א) עד (ג) של סעיף קטן (ב)(2);

(4) הוא הפקיד בידי המפקח על התעבורה ערבות בנקאית עצמאית בסכום שלא יפחת, בכל עת, מ-7,000 שקלים חדשים לכל אחת מהמוניות שיפעלו במסגרתו, ולא יעלה על סכום כולל של 150,000 שקלים חדשים.

(ד) במתן רישיון קו שירות יתחשב המפקח על התעבורה בשיקולים של קידום התחרות.

14ט. מתן רישיון קו שירות והארכת תוקפו של רישיון כאמור מותנים בתשלום דמי רישיון בעבור כל אחת מהמוניות הפועלות במסגרת רישיון קו השירות, בסכום השווה ל-170 שקלים חדשים כשהוא מוכפל במספר החודשים שלגביהם ניתן הרישיון או הוארך תוקפו, לפי הענין; לענין זה יראו חלק מחודש כחודש.

14י. (א) ברישיון קו שירות יכולול המפקח על התעבורה, בין השאר, את אלה:

(1) פרטי קו השירות למוניות שלהפעלתו ניתן הרישיון, לרבות ציון תחנת המוצא ותחנת היעד שאושרו לפי סעיף 14ח(ב)(5);

(2) המספר המזערי של מוניות שהתאגיד בעל הרישיון יפעיל בקו השירות למוניות שלגביו ניתן הרישיון, והמספר המרבי של מוניות שהוא רשאי להפעיל באותו קו שירות;

(3) פרטי המוניות הפועלות במסגרת התאגיד בעל הרישיון בקו השירות למוניות שלגביו ניתן הרישיון, ובלבד שלא תיכלל ברישיון קו שירות מונית שלא מתקיימים בה התנאים המנויים בסעיף 14ח(ב)(2); ואולם רשאי המפקח על התעבורה לכלול ברישיון קו השירות מונית שלא מתקיים בה התנאי האמור בסעיף 14ח(ב)(2)(א), על פי בקשה של בעל רישיון קו השירות, אם בוטל רישיון לנסיעת שירות שניתן לגבי מונית שהיתה כלולה ברישיון קו השירות.

(ב) המפקח על התעבורה רשאי לקבוע תנאים נוספים ברישיון קו שירות, לרבות תנאים הדרושים לדעתו לשם הפעלה יעילה ומקצועית של קו השירות למוניות שלגביו ניתן הרישיון, ולרבות סימני היכר למונית כפי שיפורטו בתנאי הרישיון ובמפרט הטכני המופקד במשרדי המפקח על התעבורה, ורשאי הוא להוסיף, בכפוף להוראות לפי פקודה זו, תנאים ברישיון קו השירות, לגרוע מהם או לשנותם, אם נוכח כי הדבר דרוש לשם הפעלה יעילה ומקצועית כאמור.

דמי רישיון
(תיקון מס' 64)
תשס"ה-2005

פרטים ותנאים
ברישיון קו שירות
(תיקון מס' 64)
תשס"ה-2005

14יא. (א) לא יסיע אדם נוסע, במונית, בקו שירות למוניות, בנסיעה שבעבורה משלם כל נוסע בנפרד, אלא אם כן נתן המפקח על התעבורה רישיון לכך, לגבי אותה מונית, לפי סעיף זה, ויפעילה בהתאם לתנאי הרישיון.

רישיון לנסיעת שירות
(תיקון מס' 64)
תשס"ה-2005

(ב) המפקח על התעבורה רשאי לתת רישיון לנסיעת שירות רק לגבי מונית הכלולה ברישיון קו שירות.

(ג) המפקח על התעבורה לא ייתן רישיונות לנסיעת שירות בקו שירות למוניות מסוים, במספר הנמוך מהמספר המזערי שקבע לגבי אותו קו שירות בפרסום כאמור בסעיף 14טז או במספר הגבוה מהמספר המרבי שקבע כאמור.

14יב. רישיון קו שירות ורישיון לנסיעת שירות אינם ניתנים להעברה, לשעבוד או לעיקול, אלא לפי היתר מאת המפקח על התעבורה ובהתאם לתנאיו.

סייג להעברת
רישיונות
(תיקון מס' 64)
תשס"ה-2005

14יג. (א) המפקח על התעבורה רשאי, בכל עת, לבטל רישיון קו שירות או רישיון לנסיעת שירות, להגבילו, להתלותו או לחלט את הערבות הבנקאית שהופקדה, כולה או מקצתה, לאחר שנתן לבעל הרישיון הזדמנות להשמיע את טענותיו, ובלבד שמתקיים אחד מאלה:

ביטול רישיונות
וחילוט ערבויות
(תיקון מס' 64)
תשס"ה-2005

(1) הרישיון ניתן על יסוד מידע כוזב;

(2) חדל להתקיים תנאי מן התנאים למתן הרישיון;

(3) בעל הרישיון הפר תנאי מהותי מתנאי הרישיון.

(ב) נוסף על האמור בסעיף קטן (א), רשאי המפקח על התעבורה לבטל רישיון קו שירות לפי הוראות הסעיף הקטן האמור, גם בהתקיים אחד מאלה:

(1) בעל רישיון קו השירות לא החל להפעיל את קו השירות למוניות במועד שנקבע לכך ברישיונו, או שחדל להפעילו ולא הודיע על כך למפקח על התעבורה במועד שקבע השר;

(2) ניתן לגבי בעל הרישיון צו פירוק זמני, או מונה לו כונס נכסים או שבעל הרישיון החליט על פירוק מרצון;

(3) הוא מפעיל בקו השירות למוניות שלגביו ניתן הרישיון, מונית שלא ניתן לגביה רישיון לנסיעת שירות.

14יד. סכומי הערבות הבנקאית הנקובים בסעיף 14ח(ב)(2)(ג) ו-14ט, ודמי הרישיון הנקובים בסעיף 14ט יעודכנו ב-1 בינואר של כל שנה, לפי שיעור עליית המדד שפורסם בחודש אוקטובר של השנה שקדמה למועד האמור לעומת המדד שפורסם בחודש אוקטובר של השנה שלפניה, ויעוגלו לעשרת השקלים החדשים הקרובים; לענין זה, "מדד" – מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה.

עדכון סכומי ערבות
ודמי רישיון
(תיקון מס' 64)
תשס"ה-2005

14טו. (א) המפקח על התעבורה ייתן רישיונות קו שירות ורישיונות לנסיעת שירות לפי הוראות סימן זה לגבי התקופה החל במועד הקובע עד יום כ"ד בטבת התשע"א (31 בדצמבר 2010), בלבד.

(ב) תוקפם של רישיון קו שירות ורישיון לנסיעת שירות יהיה עד 31 בדצמבר של השנה שבה ניתנו, וניתן לחדשם, על פי בקשת בעל הרישיון, לתקופות נוספות שלא יעלו על שנה בכל פעם, בהתקיים התנאים למתן הרישיונות האמורים לפי סימן זה; ואולם רישיון קו שירות שניתן לפי הוראות סעיף 14ח(ג), ניתן לחדשו לתקופה נוספת אחת בלבד.

(ג) השר, בהסכמת שר האוצר ובאישור ועדת הכלכלה של הכנסת, רשאי להאריך את התקופה האמורה בסעיף קטן (א) בתקופות נוספות שכל אחת מהן לא תעלה על שנה אחת, ובלבד שסך כל תקופות ההארכה לא יעלה על שלוש שנים.

תקופת מתן
הרישיונות ותוקפם
(תיקון מס' 64)
תשס"ה-2005

14טז. (א) המפקח על התעבורה יפרסם ברשומות, עד למועד הקובע, את רשימת קווי השירות למוניות שלגביהם יינתנו רישיונות קו שירות לפי סימן זה, את המספר המזערי של רישיונות לנסיעת שירות שיינתנו לגבי כל קו שירות כאמור, ואת המספר המרבי של רישיונות לנסיעת שירות שניתן לתת לגבי אותו קו שירות.

פרסום רשימת קווי
שירות למוניות
והגבלת מספר
הרישיונות
(תיקון מס' 64)
תשס"ה-2005

(ב) בקביעת רשימת קווי השירות למוניות ומספר הרישיונות לנסיעת שירות כאמור בסעיף קטן (א), יתחשב המפקח על התעבורה בשיקולים של קידום התחרות בענף, לרבות מניעת ריכוזיות

- והגבלות בהחזקת אמצעי שליטה בענף, וכן ישקול בין השאר, את אלה:
- (1) אופן של כמות המוניות הדרושה בקו השירות למוניות;
 - (2) בקשות שהוגשו לקבלת רישיון שירות לפי הפקודה, בתקופה שבין כ"ד בסיון התשנ"ט (8 ביוני 1999) לי"ד בחשוון התשס"ג (20 באוקטובר 2002);
 - (3) שמירת התנועה הסדירה של כלי רכב בקווי השירות למוניות;
 - (4) מידת ההשפעה על התחבורה הציבורית המופעלת בקווי השירות למוניות או סמוך להם.

(ג) חלפו שישה חודשים מהמועד הקובע, רשאי השר, אם נוכח כי ראוי לעשות כן, להחליט על הוספת קווים לקווי השירות הכלולים ברשימה שפורסמה בהתאם להוראות סעיף קטן (א) ולהורות בענינים האמורים בו ובענין התקופה להגשת בקשה לרישיון בקו שירות שהוסיף לרשימה; החלטת השר תפורסם ברשומות.

14.ז. בקשה לקבלת רישיון קו שירות לפי סימן זה תוגש למפקח על התעבורה, עד תום שישה חודשים מהמועד הקובע, או במהלך התקופה בהתאם להוראות סעיף טז(ג).

14.יח. השר יקבע הוראות בענינים אלה:

- (1) אופן הגשת בקשה לרישיון קו שירות ולרישיון לנסיעת שירות ולחידושם, לפי סימן זה, מועדי הגשתן, הפרטים שייכללו בהן והמסמכים שיצורפו להן;
- (2) דרכים למתן רישיון קו שירות בהליך תחרותי, ואמות מידה למתן הרישיון להליך כאמור;
- (3) נוסח הערבות הבנקאית שיש להפקידה לפי סעיף 14ח(ב)(2)(ג) ו-8, מועדי חידושה ואופן חילוטה.

סימן ד': רשיון הוראה

15. לא יחזיק אדם ולא ינהל בית ספר לנהיגת רכב מנועי, אלא ברשיון מאת רשות הרישוי ובהתאם לתנאים שנקבעו.

16. לא יעסוק אדם בהוראת נהיגה, אלא ברשיון מאת רשות הרישוי ובהתאם לתנאים שנקבעו.

סימן ה': רשיון למיתקן תחבורתי

16.א. (א) לא יחזיק אדם ולא יפעיל מיתקן תחבורתי, אלא אם כן קיבל רשיון מאת המפקח על התעבורה לפי סעיף זה, ובהתאם לתנאיו.

(ב) שר התחבורה יקבע תנאים למתן רשיון למיתקן תחבורתי לרבות לענין תקופת תוקפו, מתוך מגמה להבטיח שירות תקין, סדיר והוגן לנוסעים בתחבורה הציבורית ולמשתמשים אחרים במיתקן.

(ג) המפקח על התעבורה רשאי לבטל רשיון שניתן לפי סעיף זה, או להתלותו, לתקופה שקבע, אם נוכח שהופר תנאי מתנאיו או מטעמים של טובת ציבור המשתמשים.

16.ב. (א) סבר המפקח על התעבורה כי תפעולו התקין של קו שירות, קיומה של תחרות או טעמים של טובת הציבור מחייבים שימוש במיתקן תחבורתי, רשאי הוא לחייב את מחזיק או מפעיל המיתקן התחבורתי לאפשר שימוש במיתקן בידי כל בעל רשיון קו שירות, וכן לקבוע את אופן השימוש בו ואת היקפו.

(ב) מחזיק או מפעיל מיתקן תחבורתי, שנעשה שימוש במיתקן תחבורתי שלו לפי הוראות סעיף קטן (א), רשאי לדרוש מחיר סביר בשל השימוש; באין הסכמה על המחיר — יקבעו שר התחבורה ושר האוצר את המחיר על בסיס העלות הכוללת של השימוש, בתוספת רווח סביר.

פרק שלישי: פטור

17. (א) פטורים מאגרות רישום ומאגרות רשיון רכב לפי פקודה זו

התקופה להגשת בקשה לרישיון קו שירות (תיקון מס' 64) תשנ"ט-תשס"ה לרישיונות (תיקון מס' 64) תשס"ה-2005

בתי ספר לנהיגה

מורים לנהיגה

(תיקון מס' 49) תש"ס-2000

מיתקן תחבורתי (תיקון מס' 49) תש"ס-2000

שימוש במיתקן תחבורתי (תיקון מס' 49) תש"ס-2000

פטורים על פי דין (תיקון מס' 16) תשנ"א-1981

- (1) אמבולנס של מגן דוד אדום ;
 (2) רכב של אחד מאלה או של נציגו או פקידו שהם אזרחי חוץ ואינם עוסקים בכל עסק או מקצוע אחר :

- (א) ארגון האומות המאוחדות ;
 (ב) נציגות קרן המטבע הבינלאומית והבנק הבינלאומי לשיקום ולפיתוח ;
 (ג) נציגות של ארגון בינלאומי אחר — בהתאם לצו מאת שר החוץ לפי חוק מעמד ארגונים בינלאומיים, תשמ"א-1980 ;
 (3) רכב של נציגות דיפלומטית או קונסולרית של מדינת חוץ או של עובד או פקיד של נציגות כאמור שהם אזרחי חוץ ואינם עוסקים בכל עסק או מקצוע אחר, כשאותה מדינה מעניקה לישראל פטורים מקבילים ;
 (4) טרקטור שאינו משמש אלא לצרכי חקלאות.

(ב) כל פטור מאגרת רישום או מאגרת רשיון רכב שניתן לא מכוח פקודה זו — בטל*

18. שר התחבורה רשאי, בתקנות, לפטור בנסיבות שנקבעו, בעל רכב מחובת רישום ומחובת רשיון רכב לפי סעיף 2 או מאגרת רישום או מאגרת רשיון, כולן או מקצתן, ולהורות על החזרת אגרת רשיון ששולמה, כולה או מקצתה.

סמכות לפטור
(תיקון מס' 24)
תשנ"א-1990

19. שר התחבורה רשאי, בתקנות ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, לפטור, בתנאים שיקבע –

פטור באישור ועדת
הכספים

- (1) סוגי אנשים – מאגרת רשיון נהיגה, כולה או מקצתה ;
 (2) רכב השייך לסוג אנשים או לרשות פלונית או המשמש בתפקידים מסויימים – מאגרת רישום ומאגרת רשיון רכב, כולן או מקצתן.

20. (א) רכב של צבא-הגנה לישראל או של משטרת ישראל אינו חייב ברישום או ברשיון רכב לפי פקודה זו, ואולם חייב הוא לשאת סימן זיהוי כפי שהורתה רשות הרישוי.

רכב של צה"ל ושל
משטרת ישראל
ונהיגים

(ב) חייל או שוטר שבידו רשיון נהיגה תקף מטעם צבא-הגנה לישראל או מטעם משטרת ישראל, אינו חייב ברשיון נהיגה לפי פקודה זו, שעה שהוא נוהג רכב של צבא-הגנה לישראל או של משטרת ישראל, הכל לפי הענין ; שוטר שבידו רשיון נהיגה תקף מטעם משטרת ישראל וכן תעודת בוחן מטעם משטרת ישראל, רואים אותו כאילו היה בעל רשיון נהיגה לפי פקודה זו שעה שהוא בוחן כדין רכב מנועי מכל סוג שהוא.

(1b) שוטר שבידו רשיון נהיגה תקף מטעם משטרת ישראל, רואים אותו כאילו היה בעל רשיון נהיגה לפי פקודה זו שעה שהוא נוהג רכב שאינו רכב של משטרת ישראל לשם ביצוע הוראות פקודה זו והתקנות, לרבות חוקי עזר שהותקנו לפיה, או לשם מילוי תפקידיו כשוטר לפי חיקוק אחר, אם הנסיבות מחייבות זאת.

(תיקון מס' 5)
תשכ"ה-1965

(ג) סעיף 15 לא יחול על בית ספר לנהיגה של צבא-הגנה לישראל או של משטרת ישראל, וסעיף 16 לא יחול על העוסק בהוראת נהיגה בבית-ספר כזה.

21. מי שנוהג רכב מנועי שעה שהוא לומד נהיגה בהתאם לכללים שנקבעו בתקנות ומלווה מורה או מדריך, או שעה שהוא נבחן בחינת נהיגה ומלווה בוחן שנתמנה על ידי רשות הרישוי אינו זקוק לרשיון נהיגה.

מתלמד

22. אופניים ותלת-אופן שבעליהם אינם תושבי שטח עיריה או מועצה מקומית, פטורים מרשיון ומרישום.

אופניים ותלת-אופן

פרק רביעי: שפיטה וסדרי דין

23. (בוטל).
 24. (בוטל).
 25. (א) מי שנתמנה שופט תעבורה לענין פקודה זו מוסמך לדון בעבירות אלה :
 (1) עבירות תעבורה ;

(תיקון מס' 30)
תשנ"ב-1992

(תיקון מס' 4)
תשכ"ה-1965

סמכותו של שופט
תעבורה

- (2) עבירות לפי סעיפים 2, 17, 39, 40, 41 ו-46 לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תש"ל-1970, ולפי סעיף 48 לפקודה האמורה במידה שהוא מתייחס לעבירות שפורטו בפסקה זו; (תיקון מס' 15) תש"ס-1979 תש"ט תש"ס-1980
- (3) עבירות על חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח-1957, ועל התקנות והצווים שניתנו על פיו, הנוגעים לתעבורה ולכלי רכב; (תיקון מס' 15) תש"ס-1979
- (4) עבירות על החוק לתיקון דיני העונשין (שימוש ברכב בלי רשות), תשכ"ד-1964; (תיקון מס' 2) תשכ"ז-1964
- (5) עבירות על חוק למניעת מפגעים, תשכ"א-1961, והתקנות לפיו, אם העבירות נוגעות לכלי רכב; (תיקון מס' 5) תשכ"ה-1965
- (6) עבירה לפי סעיף 304 לחוק העונשין, תשל"ז-1977, שנעברה תוך כדי שימוש ברכב; (תיקון מס' 34) תשנ"ה-1995
- (7) עבירות לפי חוק שירותי הובלה, התשנ"ז-1997; (תיקון מס' 58) תשס"ג-2003
- (8) עבירה לפי סעיף 23(ב)(5) לחוק הנהיגה הספורטיבית, התשס"ו-2005. (תיקון מס' 75) תשס"ו-2005
- (ב) (בוטל).
- (ג) אין הוראות סעיף זה באות לגרוע מסמכות שופטים שאינם שופטי תעבורה לרון בעבירות תעבורה. (תיקון מס' 34) תשנ"ה-1995 (תיקון מס' 3) תשכ"ה-1965
- (ד) לגבי העבירות המפורטות בסעיפים קטנים (א) ו-(ב) ולגבי סמכויותיו האחרות לפי פקודה זו דין שופט תעבורה כדין שופט בית משפט שלום ויהיו לו כל הסמכויות המסורות לשופט בית משפט שלום. (תיקון מס' 1) תשכ"ב-1962 (תיקון מס' 3) תשכ"ה-1965
26. (א) מי שכשיר להתמנות לשופט בית משפט שלום לפי סעיף 4 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], תשמ"ד-1984 (להלן – חוק בתי המשפט), כשיר להתמנות לשופט תעבורה. מינוי שופטי תעבורה (תיקון מס' 34) תשנ"ה-1995
- (ב) (בוטל). (תיקון מס' 59) תשס"ד-2004
- (ג) בבית משפט שלום, שיש בו יותר משופט תעבורה אחד, רשאי שר המשפטים, בהסכמת נשיא בית המשפט העליון, למנות שופט תעבורה להיות סגן נשיא בית משפט שלום לעניני תעבורה. (תיקון מס' 59) תשס"ד-2004
- (ד) בכפוף להוראות סעיף זה, יחולו על מינוי שופט תעבורה ועל כהונתו הוראות החוק החלות על מינויו וכהונתו של שופט בית משפט שלום. (תיקון מס' 59) תשס"ד-2004
- (ה) רשם של בית משפט שהחל בדיון ונתמנה שופט תעבורה, יהיה מוסמך לסיים את הדיון תוך שלושה חודשים מיום שנתמנה כאמור.
27. (א) בית המשפט הדן בעבירת תעבורה רשאי, לענין העבירה, לקבל כראיה —
- (1) הודעה בכתב של שוטר או של מי שהוסמך כדין לערוך הודעה כאמור, או דו"ח בוחן של משטרת ישראל, אם אלה נעשו במילוי תפקידו של עורכם; (תיקון מס' 17) תשמ"ז-1983
- (2) הודעה בכתב של אדם שנכח בשעת ביצוע עבירה מן העבירות המפורטות בתוספת הרביעית, אם ההודעה נערכה בפני שוטר או בידו ואושרה בחתימת ידו של נותן ההודעה. (תיקון מס' 24) תשנ"א-1990
- ובלבד שהודעה או דו"ח בוחן כאמור נעשו סמוך ככל האפשר לאירוע העבירה.
- (ב) הודעה ודו"ח בוחן לפי סעיף זה יצויינו בהם מועד עריכתם ומועד אירוע העבירה, וחתומת בוחן תאומת בידי קצין משטרה בדרגת מפקח ומעלה, הכל לפי טופס שנקבע בתקנות.
- (ג) הודעה בכתב ודו"ח בוחן שניתנו לפי סעיף זה – דינם כדין עדות לענין סעיף 237 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.
- (ד) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מכוחו של בית המשפט לצוות, כי נותן הודעה או דו"ח בוחן ייחקר בבית המשפט, ובית המשפט ייעתר לבקשתו של בעל דין לצוות על כך; אם בעל דין לא מיוצג בידי עורך דין, יודיע בית המשפט לבעל הדין על זכותו להזמין לחקירה נותן הודעה או דו"ח בוחן; בית המשפט רשאי להטיל את הוצאות החקירה על המבקש אם נוכח שהבקשה באה לשם קנטור. (תיקון מס' 17) תשמ"ז-1983

(ה) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מהוראות כל דין המקנה לעובד הציבור חסיון ממסירת עדות, או מכל הוראה בדבר הוכחת עובדה בתעודת עובד הציבור, או מכל דין הפוסל או מסייג קבלתה של תעודה כאמור כראיה.

27א. (א) צילום שנעשה בדרך שנקבעה בתקנות, במצלמה המופעלת באופן אוטומטי או בידי שוטר יהיה ראיה קבילה בכל הליך משפטי לגבי —

- (1) מספר הרישום של הרכב המצולם המופיע בלוחית הזיהוי של הרכב שבצילום;
- (2) מקום הימצא הרכב בעת הצילום;
- (3) הימצאו של הרכב במקום האמור בפסקה (2), או נסיעתו שם, בניגוד לאות "עמוד" או באופן אחר בניגוד להוראות פקודה זו או תקנות שהותקנו לפיה;
- (4) זמן הימצא הרכב המצולם במקום האמור בפסקה (2) כפי שצויין בצילום או על גביו, אם צויין, הכל כפי שייקבע בתקנות;
- (5) מהירות נסיעתו של הרכב.

ובלבד שהוכח כי הצילום המוגש הוא העתק אמין של הסרט שהוכנס למצלמה והוצא ממנה, וכי מרגע שהובא למצלמה עד שהוגש לבית המשפט לא נעשתה בו שום פעולה שיש בה כדי לשנות פרט מפרטיו.

(ב) שר המשפטים יקבע בתקנות —

- (1) אופן השמירה, האחזקה והטיפול במצלמות ובסרטים;
- (2) בדיקתן וקביעת תקינותן של מצלמות;
- (3) אופן הגשתם לבית המשפט של צילומים שנעשו כאמור בסעיף זה.

(ג) (בוטל).

27ב. (א) נעשתה עבירת תעבורה ברכב, רואים את בעל הרכב כאילו הוא נהג ברכב אותה שעה או כאילו העמידו או החנה אותו במקום שהעמדו או חנייתו אסורה על פי חיקוק, לפי הענין, זולת אם הוכיח מי נהג ברכב, העמידו או החנהו כאמור או אם הוכיח למי מסר את החזקה ברכב (להלן — המחזיק), או הוכח שהרכב נלקח ממנו בלי ידיעתו ובלי הסכמתו.

(ב) הוכיח בעל הרכב למי מסר את החזקה ברכב, תחול החזקה האמורה בסעיף קטן (א) על המחזיק.

(ג) הוכיח המחזיק כי מסר את החזקה ברכב לאדם אחר, תחול החזקה האמורה בסעיף קטן (א) על אותו אדם.

27ג. (א) רישום שנעשה בדיסקה או ברישום ממוחשב בטכוגרף המותקן ברכב כפי שנקבע בתקנות ובדרך שנקבעה בתקנות, והפועל באופן שנקבע בהן, יהיה ראיה קבילה בכל הליך משפטי לגבי —

- (1) שעות העבודה והמנוחה של הנוהג ברכב;
- (2) מהירות נסיעתו של הרכב;
- (3) מרחק נסיעתו של הרכב;

ובלבד שהוכח כי הרישום בדיסקה או ברישום הממוחשב שהוגש לבית המשפט הוא הרישום שנעשה על ידי הטכוגרף בעת ביצוע העבירה, וכי מרגע שהדיסקה או הרישום הממוחשב הוצא מהטכוגרף עד שהוגש לבית המשפט לא נעשתה בהם שום פעולה שיש בה כדי לשנות פרט מהפרטים שנרשמו בעת שהיו מותקנים בטכוגרף.

(ב) שר המשפטים יקבע את אופן ההחזקה, השמירה והטיפול ברישום הממוחשב או בדיסקות שנרשמו על ידי הטכוגרף ואת אופן הגשתם לבית המשפט.

(ג) תקנות לפי סעיף זה טעונות אישור ועדת הכלכלה של הכנסת.

פרק חמישי: מעצר וברירות קנס

28. כל שוטר רשאי לתפוס, בלי צו מעצר, נהג של רכב העובר לעינוי עבירה לפי סעיפים 62 ו-1

צילום רכב ראיה קבילה
תיקון מס' 7
תשכ"ו-1966
(תיקון מס' 8)
תשכ"ז-1967
(תיקון מס' 9)
תשכ"ט-1969
(תיקון מס' 15)
תש"ס-1979

(תיקון מס' 15)
תש"ס-1979

(תיקון מס' 8)
תשכ"ז-1967
אחריות בעל הרכב
(תיקון מס' 24)
תשנ"א-1990
(תיקון מס' 41)
תשנ"ז-1997

(תיקון מס' 41)
תשנ"ז-1997

(תיקון מס' 41)
תשנ"ז-1997

טכוגרף
(תיקון מס' 47)
תשנ"ח-1998

סמכות לעצור בלי צו

63 אם אינו מגיד את שמו ומענו או אינו מציג את רשיונו, כנדרש לכך, או אם אין על הרכב סימן הזיהוי שנקבע.

29. (א) היה לשוטר יסוד להניח כי אדם עבר עבירת קנס בנסיבות מחמירות, יודיע לו כי יוגש נגדו אישום ותימסר לו הזמנה למשפט לפי חוק סדר הדין הפלילי, תשכ"ה-1965.

(ב) "נסיבות מחמירות", לענין סעיף זה – כפי שנקבעו בהוראות מאת ראש מחלקת תנועה של משטרת ישראל בהסכמת שר המשפטים ושר התחבורה ופורסמו ברשומות, בעתון בוקר ובעתון ערב¹.

30. שר התחבורה יקבע בצו את שיעור הקנס לכל עבירת קנס ולכל עבירת קנס חוזרת או נוספת שעבר אותו אדם, ובלבד ששיעור הקנס לא יעלה על 2,000 שקלים חדשים לגבי עבירה ראשונה ועל 3,000 שקלים חדשים לגבי עבירה חוזרת או נוספת.

31. (בוטל).

32. (בוטל).

33. (בוטל).

34. שר התחבורה רשאי לקבוע בתקנות, לגבי עבירה פלוגית הנוגעת לאופניים ורוכביהם, אמצעים אשר שוטר, שהעבירה כאמור נעברה לעיניו, רשאי לנקוט בהם בו-במקום למניעת המשך העבירה.

פרק שישי: פסילת רשיון ואיסור שימוש ברכב

35. הורשע אדם בעבירת תעבורה או בעבירה לפי חוק אחר הכרוכה בנהיגה ברכב, רשאי בית המשפט שהרשיעו, או שנתן, גם אם לא הרשיעו, צו שירות לפי סימן ד'1 לפרק ו' לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן – צו שירות), או צו מבחן לפי פקודת המבחן [נוסח חדש], תשכ"ט-1969 (להלן – צו מבחן), נוסף על כל עונש אחר במקומו, לפסול אותו מלקבל או מלהחזיק רשיון נהיגה, לצמיתות או לתקופה מסוימת או עד שיתמלאו התנאים שקבע בית המשפט ולחייבו לקבל הדרכה בנהיגה נכונה כפי שקבע שר התחבורה באישור ועדת הכלכלה של הכנסת; לענין סעיף זה, רואים צו שירות או צו מבחן כעונש אחר אף אם ניתן ללא הרשעה.

36. (א) בית-המשפט רשאי, באין הוראה אחרת בפקודה זו, לפסול נאשם פסילה על תנאי מקבל או מהחזיק רשיון נהיגה, ורשאי בית המשפט לקבוע שמקצתה של תקופת הפסילה תהיה על תנאי.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), אם נקבעה בחיקוק לגבי עבירה שעליה הורשע הנאשם פסילה לתקופת מינימום מקבל או מהחזיק רשיון נהיגה (להלן בסעיף זה – תקופת מינימום), ייפסל בפועל ולא יורה בית המשפט כי הפסילה לתקופת המינימום, כולה או מקצתה, תהיה על תנאי, אולם אם הורשה בית המשפט בחיקוק להורות על פסילה לתקופה קצרה מתקופת המינימום רשאי הוא להורות כי התקופה שקבע או מקצתה תהיה על תנאי.

(ג) מי שנפסל על תנאי ייפסל בפועל אם תוך תקופה שנקבעה בגזר דינו, ושלא תפחת משנה ולא תעלה על שלוש שנים, עבר אותה עבירה שעליה הורשע או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השניה או עבירה אחרת שקבע בית המשפט בגזר הדין, והורשע בשל העבירה הנוספת תוך התקופה האמורה או לאחריה; התקופה האמורה תתחיל מיום גזר הדין, ואם נושא הנאשם אותו זמן עונש מאסר – מיום שחרורו מן המאסר, והכל כשבית המשפט לא הורה אחרת.

(ד) אוזכרה בקביעת העבירות לפי סעיף קטן (ג) הוראת חיקוק והיא בוטלה לאחר מכן והוראה אחרת באה במקומה, יראו את גזר הדין כמאזכר את ההוראה האחרת.

(ה) מי שנפסל על תנאי והורשע בשל עבירה נוספת כאמור, יצווה בית המשפט על הפעלת

¹ ר' הוראות בדבר נסיבות מחמירות של עבירות קנס ב"פ תשנ"ד מס' 4176 מיום 16.12.1993 עמ' 1185.

ברירת קנס בנסיבות מחמירות (תיקון מס' 15) תש"ס-1979

שיעור הקנס (תיקון מס' 15) תש"ס-1979 (תיקון מס' 40) תשנ"ו-1996 צו תשס"ג-2002

(תיקון מס' 12) תשל"ה-1975

(תיקון מס' 12) תשל"ה-1975

(תיקון מס' 12) תשל"ה-1975

סמכות שוטר בעבירות באופניים

(תיקון מס' 42) תשנ"ז-1997 סמכות בית המשפט לפסול רשיון נהיגה (תיקון מס' 47) תשנ"ח-1998

פסילה על תנאי (תיקון מס' 11) תשל"א-1971 (תיקון מס' 15) תש"ס-1979 (תיקון מס' 16) תשמ"א-1981

הפסילה על תנאי, ורשאי בית המשפט להורות בצו שהפעלת הפסילה על תנאי תהיה בכפוף לתוצאות הערעור על ההרשעה בשל העבירה הנוספת; הצו יינתן מאת בית המשפט שהרשיע את הנאשם בשל העבירה הנוספת והוא יכול להינתן מאת כל בית משפט המוסמך לדון באותה עבירה.

(1) בית משפט שהרשיע נאשם בעבירה נוספת, במקום לצוות על הפעלת הפסילה על תנאי, רשאי, מטעמים שיירשמו, לצוות על הארכת תקופת הפסילה על תנאי או חידושה לתקופה נוספת שלא תעלה על שנתיים, אם שוכנע שבנסיבות הענין לא יהיה צורך להפעיל את הפסילה על תנאי.

(תיקון מס' 34)
תשנ"ה-1995

(1) בית המשפט לא יאריך את תקופת התנאי כאמור בסעיף קטן (1), אלא לגבי ההרשעה הראשונה של הנאשם בשל עבירה נוספת.

(תיקון מס' 34)
תשנ"ה-1995

(ח) האריך בית המשפט את תקופת התנאי לתקופה נוספת לפני תום תקופת התנאי הראשונה, תחל תקופת התנאי הנוספת בתום תקופת התנאי הראשונה; חידש בית המשפט את תקופת התנאי לאחר שתמה תקופת התנאי הראשונה, תחל תקופת התנאי המחודשת מיום מתן פסק הדין, והכל כשבית המשפט לא הורה אחרת.

(תיקון מס' 34)
תשנ"ה-1995

36א. הטיל בית המשפט פסילה או פסילה על תנאי מקבל או מהחזיק רשיון נהיגה, יטיל את הפסילה כאמור לגבי נהיגה ברכב מכל סוג שהוא; אולם רשאי בית המשפט, בנסיבות מיוחדות, שיפרש בפסק הדין, להורות כי הפסילה לא תחול לגבי נהיגת רכב מסויים, או לגבי סוג מסויים של רכב.

פסילה לכל דרגות הרשיון
(תיקון מס' 7)
תשכ"ו-1966

36ב. (א) הנוהג ברכב ללא רשות של בעלו או של המחזיק כדין ברכב, ובלי שהנוהג הוא בעל רשיון נהיגה תקף לאותו סוג רכב, ייפסל בפועל מהחזיק או מקבל רשיון נהיגה לתקופה שלא תפחת משלוש שנים, בנוסף על כל עונש אחר שיפסוק בית המשפט, ובלבד שאם החליט בית המשפט להטיל פסילה לתקופה קצרה מזו יפרש בפסק דינו את הנימוקים להחלטתו; האמור בסעיף קטן זה בדבר אדם שאינו בעל רשיון נהיגה לא יחול על מי שתוקף רשיונו פקע תוך שנה אחת לפני ביצוע העבירה מחמת אי-תשלום אגרת הרשיון.

הנוהג ברכב ללא רשות בעלו
(תיקון מס' 11)
תשל"א-1971
(תיקון מס' 15)
תש"ס-1979

(ב) היה הנוהג כאמור בסעיף קטן (א) בעל רשיון נהיגה תקף לאותו סוג רכב, ייפסל, בנוסף על כל עונש אחר שיפסוק בית המשפט, פסילה בפועל מהחזיק ברשיון נהיגה לתקופה שלא תפחת מששה חדשים ובלבד שאם החליט בית המשפט להטיל פסילה בפועל לתקופה קצרה מזו יפרש בפסק דינו את הנימוקים להחלטתו.

(תיקון מס' 15)
תש"ס-1979

(ג) בעל רכב או מי שבידו השליטה על רכב, אשר הרשה לאדם אחר לנהוג בו ביודעו שהאדם איננו בעל רשיון נהיגה לאותו סוג רכב, דינו — מאסר שלוש שנים בפועל עם או בלי קנס של 100,000 לירות, ואם אותו אדם היה קטיין שאיננו יכול לקבל רשיון נהיגה — מאסר חמש שנים עם או בלי קנס של 100,000 לירות, ובנוסף לכך פסילה מקבל או מהחזיק רשיון נהיגה לתקופה שלא תפחת משלוש שנים, אולם רשאי בית המשפט בנסיבות מיוחדות שיפרש בפסק דינו לפסוק מאסר על תנאי.

(תיקון מס' 15)
תש"ס-1979

37. הורשע אדם על עבירה מן המפורטות בתוספת השניה, ובשתי השנים שקדמו לאותה עבירה כבר הורשע על אחת העבירות האמורות או על אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה, דינו, בנוסף לכל עונש אחר, פסילה מקבל או מהחזיק רשיון נהיגה לתקופה שלא תפחת משני חדשים. אולם רשאי בית המשפט, בנסיבות מיוחדות שיפרט בפסק הדין, להורות על פסילה לתקופה קצרה יותר.

פסילת מינימום שני חדשים
(תיקון מס' 16)
תשמ"א-1981
(תיקון מס' 34)
תשנ"ה-1995

38. הורשע אדם —

פסילת מינימום שלושה חדשים
(תיקון מס' 34)
תשנ"ה-1995

(1) על עבירה מן המפורטות בתוספת הראשונה;

(2) על עבירה מן המפורטות בתוספת השניה, שגרמה לתאונת דרכים בה נחבל אדם או ניזוק רכוש;

(3) על עבירת תעבורה או על עבירה אחרת הנובעת מנהיגת רכב שגרמה לתאונת דרכים בה נחבל אדם חבלה של ממש,

דינו — בנוסף לכל עונש אחר — פסילה מקבל או מהחזיק רשיון נהיגה לתקופה שלא תפחת משלושה חדשים. אולם רשאי בית המשפט, בנסיבות מיוחדות שיפרט בפסק הדין, להורות

על פסילה לתקופה קצרה יותר.

39. על אף האמור בסעיף 38, אם הורשע אדם על עבירה מן העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או השניה שגרמה לתאונת דרכים ובה נחבל אדם חבלה של ממש ובשתי השנים שקדמו לאותה עבירה כבר הורשע כאמור, דינו – בנוסף לכל עונש אחר – פסילה מקבל או מהחזיק רשיון נהיגה לתקופה שלא תפחת משנה אחת; אולם רשאי בית המשפט בנסיבות מיוחדות שיפרש בפסק הדין, להורות על פסילה לתקופה קצרה יותר.
- פסילת מינימום שנה אחת
- 39א. הורשע אדם על עבירה כאמור בסעיף 62(3), דינו – בנוסף לכל עונש אחר – פסילה מקבל או מהחזיק רשיון נהיגה לתקופה שלא תפחת משנתיים, ואם כבר הורשע על עבירה זו בשנה שקדמה לאותה עבירה – פסילה לתקופה שלא תפחת מארבע שנים; אולם רשאי בית המשפט, בנסיבות מיוחדות שיפרש בפסק הדין, להורות על פסילה לתקופה קצרה יותר.
- פסילת מינימום בשל נהיגה בשכרות (תיקון מס' 35) תשנ"ה-1995
40. הורשע אדם על עבירה כאמור בסעיף 64 או לפי סעיף 64א, דינו – בנוסף לכל עונש אחר – פסילה מקבל או מהחזיק רשיון נהיגה לתקופה שלא תפחת משלוש שנים; אולם רשאי בית המשפט, בנסיבות מיוחדות שיפרש בפסק הדין, להורות על פסילה לתקופה קצרה יותר.
- פסילת מינימום שלוש שנים (תיקון מס' 5) תשכ"ה-1965
41. שר התחבורה רשאי, בתקנות ובאישור ועדת הכלכלה של הכנסת, לשנות את התוספות לפקודה, כולן או מקצתן, להוסיף עליהן ולגרוע מהן.
- שינויים בתוספות (תיקון מס' 11) תשל"א-1971
- 41א. (א) נפסל אדם על ידי בית משפט מקבל או מהחזיק ברשיון נהיגה על פי סעיף 35 לא תחול הפסילה על רשיון נהיגה צבאי אלא אם החליט בית המשפט לפסול אותו אדם מהחזיק גם ברשיון הצבאי; אולם הפסילה תחול על הרשיון הצבאי אף בלי שבית המשפט החליט כאמור במקרים אלה:
- סייגים לגבי רשיון נהיגה צבאי (תיקון מס' 11) תשל"א-1971
- (1) אם הורשע האדם בעבירה שגרמה לתאונת דרכים שבה נהרג אדם;
- (2) אם הורשע האדם על עבירה לפי סעיף 64א.
- (ב) החליט בית משפט לפסול אדם מהחזיק ברשיון נהיגה צבאי כאמור בסעיף קטן (א), לא יחולו על פסילה כאמור הוראות פקודה זו המחייבות פסילה לתקופת מינימום אלא אם הורשע הנאשם באחת מהעבירות המפורטות בפסקה (1) או (2) לסעיף קטן (א).
42. (א) פסילה שהטיל בית משפט מקבל או מהחזיק רשיון נהיגה לפי פקודה זו תחל ביום מתן גזר הדין אם לא הורה בית המשפט הוראה אחרת.
- פסילה וחישוב תקופתה (תיקון מס' 24) תשנ"א-1990
- (ב) הוטלה פסילה על מי שנדון לפסילה במשפט קודם אשר תקופתה טרם נסתיימה, תהיה הפסילה שהוטלה כאמור מצטברת לקודמתה ותקופתה תחל בתום הפסילה הקודמת.
- (ג) בחישוב תקופת הפסילה לא יבואו במנין –
- (1) התקופה שחלפה עד מסירת הרשיון לרשות שנקבעה לכך בתקנות ובדרך שנקבעה;
- (2) תקופה שבה נשא בעל הרשיון עונש מאסר על העבירה שבגללה נפסל כאמור.
43. בעל רשיון נהיגה או בעל רשיון רכב שהורשע על עוון או על פשע שביצועם נתאפשר או הוקל עקב נהיגתו ברכב או עקב השימוש ברכב שיש לו רשיון עליו, בית המשפט שהרשיעו, רשאי – בנוסף על כל עונש אחר – לפסול אותו מהחזיק רשיון כאמור, לצמיתות או לתקופה מסויימת.
- המסתייע ברכבו לעוון או לפשע
44. הורשע בעל רשיון נהיגה או בעל רשיון רכב על עבירה לפי סימן ה' בפרק י' לחוק העונשין, תשל"ז-1977, שביצועה נתאפשר או הוקל על ידי נהיגתו ברכב או על ידי השימוש ברכב שיש עליו לו רשיון, דינו – בנוסף לכל עונש אחר – פסילה מהחזיק רשיון כאמור לתקופה שלא תפחת משלוש שנים; אולם רשאי בית המשפט, בנסיבות מיוחדות שיפרש בפסק הדין, להורות על פסילה לתקופה קצרה יותר.
- המסתייע ברכבו לביצוע עבירות מין (תיקון מס' 40) תשנ"ז-1996
- 44א. (א) הורשע אדם על עבירה לפי תקנה שהותקנה על פי פקודה זו האוסרת הסעת נוסעים בשכר ברכב פרטי או ברכב מסחרי, או השכרת רכב פרטי או רכב מסחרי לשם הסעה כאמור, או מתן הרשאה להסעה כאמור ברכב פרטי או ברכב מסחרי (להלן – עבירת הסעה), רשאי בית המשפט – בנוסף לכל עונש אחר – לפסול את בעל הרשיון לרכב שבו בוצעה עבירת
- פסילה מהחזיק רשיון רכב (תיקון מס' 5) תשכ"ה-1965

ההסעה מהחזיק ברשיון לסוג מסויים של רכב או לרכב מסויים, לצמיתות או לתקופה מסויימת.
 (ב) הורשע בעל רכב על עבירת הסעה ובשתי השנים שקדמו לאותה עבירה כבר הורשע בה, דינו — בנוסף לכל עונש אחר — פסילה מהחזיק ברשיון לכל רכב או לסוג מסויים של רכב לתקופה שלא תפחת משנים עשר חדשים, אולם רשאי בית המשפט בנסיבות מיוחדות שיפרש בפסק הדין, להורות על פסילה כאמור לתקופה קצרה יותר.

45. (א) הוגשו הודעות אישום או כתב אישום נגד בעל רשיון נהיגה או בעל רשיון רכב על עוון או פשע, שביצועם נתאפשר או הוקל על ידי נהיגתו ברכב או על ידי השימוש ברכבו רשאי בית המשפט המוסמך לדון בעבירה לפסול את בעל הרשיון מהחזיק בו, על פי בקשת היועץ המשפטי לממשלה, או בא כוחו או שוטר, אם היה משוכנע כי המשך הנהיגה על ידי הנאשם האמור או המשך השימוש ברכבו יש בהם משום סכנה לציבור, ואם אין הנאשם פסול לפי סעיף 46.

פסילת נאשם בעוון או בפשע מהחזיק ברשיון

(ב) פסילה כאמור תהיה ל-30 יום; אולם בית המשפט המוסמך לדון בעבירה רשאי להאריך את הפסילה עד לגמר בירור המשפט או עד למתן החלטה לפי סעיף 43.
 (ג) החלטת בית המשפט לפי סעיף זה ניתנת לעיון חוזר בהתאם להוראות סעיף 49.

46. היה היועץ המשפטי לממשלה או בא כוחו, או קצין משטרה בדרגה שאינה פחותה מדרגת מפקח, משוכנע שיש יסוד מספיק להאשים בעל רשיון נהיגה או בעל רשיון רכב בעבירה שסעיפים 35 עד 42 או 43, 44 ו-44א חלים עליה, והגיש לבית המשפט המוסמך לדון באותה עבירה בקשה לפסול את בעל הרשיון מהחזיק בו — רשאי בית המשפט לפסול אותו מהחזיק ברשיון עד לגמר בירור דינו, או עד שתבוטל הפסילה לפי הסעיפים 48–50.

פסילה עד גמר הדין (תיקון מס' 5) תשכ"ה-1965

46א. (א) בית משפט שפסל נאשם מהחזיק ברשיון נהיגה רשאי, מנימוקים שיפרש, לדחות את הפסילה למועד שיקבע.

דחיית הפסילה (תיקון מס' 15) תשס"ז-1979

(ב) בעל דין יהיה רשאי לערער תוך שבעה ימים מיום שנמסרה לו החלטת בית המשפט בענין דחיית ביצועה של פסילה כאמור, ובית משפט שלערעור רשאי לאשר את החלטה או לבטלה ולתת במקומה החלטה אחרת.

46ב.² (א) הוגש כתב אישום נגד בעל רשיון נהיגה בעבירה שגרמה לתאונת דרכים שבה נהרג אדם, יורה בית המשפט על פסילתו מהחזיק ברשיון נהיגה עד למתן פסק דין בענינו.

פסילה בעבירה שגרמה לתאונת דרכים שבה נהרג אדם (תיקון מס' 78) תשס"ז-2007

(ב) בטרם יורה בית המשפט על פסילה כאמור בסעיף קטן (א), ייתן בית המשפט לנאשם הזדמנות נאותה לטעון את טענותיו, ורשאי הוא שלא להורות על פסילה כאמור, אם שוכנע, מנימוקים שיפרש, כי אין בנהיגה על ידי הנאשם משום סכנה לציבור.

(ג) הורה בית המשפט על פסילה כאמור בסעיף קטן (א), רשאי הוא לדחות את מועד הפסילה למועד שיקבע.

47. (א) בסעיף זה, "קצין משטרה" – קצין משטרה בדרגת מפקח ומעלה.

(ב) היה לשוטר יסוד סביר להניח כי נהג עבר לעיניו עבירה מן העבירות המפורטות בתוספת הרביעית, או כי בשל עבירה שעבר הנהג אירעה תאונת דרכים שבה נהרג אדם או נחבל, או ניזוק רכוש, רשאי השוטר לדרוש מהנהג להילוות אליו אל קצין משטרה או ליטול ממנו את רשיון הנהיגה שלו.

פסילה בידי קצין משטרה (תיקון מס' 41) תשנ"ז-1997

(ג) (1) נטל השוטר את רשיון הנהיגה כמפורט בסעיף קטן (ב), יתן לנהג אישור על נטילת הרשיון וזימון להופיע, בתוך שלושה ימים במועד שיקבע, בפני קצין משטרה, לצורך החלטה בדבר פסילת רשיון הנהיגה שלו; אישור שניתן כאמור יראו אותו כרשיון הנהיגה שניטל וזאת עד למועד שנקבע לזימון הנהג בפני קצין המשטרה;

(2) בזימון האמור בפסקה (1) יובהרו תוכן של הוראות סעיפים קטנים (1) ו-(ז), וכן יפורטו בו מקום ומספר טלפון לקבלת תוכן החלטתו של קצין המשטרה.

(ד) לא נטל השוטר את רשיון הנהיגה כמפורט בסעיף קטן (ב), רשאי הוא לתת לנהג זימון

² הסעיף ייכנס לתוקף ביום 1.8.2007.

כאמור בסעיף קטן (ג).

(ה) היה לקצין משטרה יסוד להניח כי יוגש כתב אישום נגד הנהג שביצע את העבירה לפי סעיף קטן (ב) ינהג כלהלן, לפי הענין:

(1) בעבירה שגרמה לתאונת דרכים שבה נהרג אדם – יפסול את הנהג מהחזיק ברשיון נהיגה לתקופה של 90 ימים;

(2) בעבירה שגרמה לתאונת דרכים שבה נחבל אדם או ניוזק רכוש – רשאי הוא לפסול את הנהג מהחזיק ברשיון נהיגה לתקופה של 60 ימים;

(3) בעבירה מן המפורטות בתוספת הרביעית – רשאי הוא לפסול את הנהג מהחזיק ברשיון נהיגה לתקופה של 30 ימים.

(ו) לא הופיע הנהג בפני קצין המשטרה במועד שזומן אליו כאמור בסעיף קטן (ג), רשאי קצין המשטרה לפסול אותו מהחזיק ברשיון הנהיגה לפי סעיף קטן (ה) גם בהעדרו, ומאותו מועד יראו את הנהג כמי שהודע לו שנפסל מהחזיק ברשיון נהיגה ויחולו עליו הוראות סעיף 67.

(ז) פסילה שהטיל קצין משטרה על הנהג מהחזיק ברשיון נהיגה תחל ממתן ההחלטה.

(ח) בחישוב תקופת הפסילה לא תבוא במנין התקופה שחלפה עד מסירת הרשיון לרשות שנקבעה לכך בתקנות ובדרך שנקבעה.

(ט) בית המשפט המוסמך לדון בעבירה, שבשלה נפסל הרשיון לפי סעיף קטן (ה), רשאי להאריך את הפסילה עד לגמר בירור הדין או לבטל אותה, בתנאים או ללא תנאים.

(י) על אף האמור בסעיף קטן (ה) ו-(3), רשאית רשות הרישוי מטעם צבא הגנה לישראל ליתן לאדם שנפסל כאמור באותו סעיף קטן רשיון נהיגה צבאי שעה שהוא משמש בתפקיד צבאי בלבד, אם הרשות משוכנעת כי הדבר דרוש לצורך צבאי דחוף ומוגדר; הוראת סעיף קטן זה לא תחול במקרה של תאונה בנסיבות האמורות בסעיף 64א.

(יא) קצין משטרה כאמור יחזיר רשיון נהיגה למי שנפסל מהחזיק בו לפי סעיף זה, אם שוכנע כי לא יוגש כתב אישום נגד בעל הרשיון.

(תיקון מס' 42)
תשנ"ז-1997

48. מי שנפסל בצו של קצין משטרה כאמור בסעיף 47, רשאי לבקש מבית המשפט המוסמך לדון בעבירה לבטל את הפסילה; ובית המשפט, לאחר ששמע את היועץ המשפטי לממשלה או את בא כוחו או שוטר, רשאי לבטל את הפסילה, בתנאים או ללא תנאי, אם שוכנע שביטול הפסילה לא יפגע בבטחון הציבור.

ביטול פסילה

49. החלטת בית המשפט לפי סעיפים 46, 47, 48 או 50 ניתנת לעיון חוזר ולערר בדרך הקבועה בחוק סדר הדין הפלילי, תשכ"ה-1965, לענין צו שניתן בבקשה לשחרור בערובה כאילו היתה צו כאמור; שופט המעיין בבקשה כאמור רשאי לקיים את ההחלטה הקודמת לשנותה או לבטלה, או לתת במקומה החלטה אחרת אשר בית המשפט האמור היה מוסמך לתיתה, או להחזיר את הענין אל בית המשפט האמור, למתן החלטה אחרת על ידיו.

עיון חוזר וערר
(תיקון מס' 15)
תש"ם-1979
(תיקון מס' 16)
תשמ"א-1981
(תיקון מס' 58)
תשס"ג-2003
(תיקון מס' 78)
תשס"ז-2007
בטילת הפסילה
(תיקון מס' 58)
תשס"ג-2003

50. (א) עברו שלושה חדשים מיום שנפסל בעל רשיון לפי הסעיפים 46 או 47 ולא הוגש לבית המשפט אישום נגד בעל הרשיון על המעשה או על המחדל שבגללם נפסל – תבוטל הפסילה אלא אם כן הורה בית המשפט, מטעמים מיוחדים ומנימוקים שיירשמו, להאריך את מועד הפסילה לתקופה שיקבע.

(ב) עברו ששה חדשים מיום שנפסל בעל רשיון לפי הסעיפים 46 או 47 ולא ניתן פסק דין לגבי המעשה או המחדל שבגללם נפסל – בטלה הפסילה, אם לא הורה בית המשפט הוראה אחרת.

51. רשות הרישוי רשאית, בהחלטה מנומקת, לפסול אדם המחזיק ברשיון נהיגה, לצמיתות, לתקופה מסוימת, או עד למילוי תנאים שייקבעו בהחלטה, אם היא משוכנעת שבעל הרשיון אינו ראוי לנהוג מחמת כושר נהיגה לקוי.

פסילה מטעמי כושר

52. (א) היתה רשות הרישוי סבורה כי בדרך נהיגתו של אדם יש משום סכנה לבטיחות התנועה רשאית היא לצוות על התליית רשיון הנהיגה שלו עד שיעבור בחינות ובדיקות רפואיות שתקבע ויימצא מתאים לנהוג רכב, ובלבד שהרשות תזמין לבחינות ולבדיקות רפואיות ששה שבועות מיום שהחליטה על התליית רשיונו.

התליית רשיון מטעמי
בטיחות
(תיקון מס' 5)
תשכ"ה-1965

(ב) (בוטל).	(תיקון מס' 70) תשס"ה-2005 מבחן חוזר (תיקון מס' 47) תשנ"ח-1998
52א. (א) היה לרשות הרישוי יסוד סביר להניח, כי יש ראיות לכאורה, שקיבל אדם רשיון נהיגה שלא כדין, רשאית הרשות, בנסיבות מיוחדות ומטעמים שיירשמו, להזמין למבחן נהיגה חוזר, ובלבד שטרם חלפו 18 חודשים מיום שקיבל רשיון נהיגה.	
(ב) נכשל בעל רשיון נהיגה כאמור בסעיף קטן (א), במבחן הנהיגה החוזר או שלא התייצב למבחן החוזר, רשאית רשות הרישוי לשלול את רשיון הנהיגה שלו עד שיעמוד בהצלחה במבחן נהיגה.	
53. רשות הרישוי רשאית, בהחלטה מנומקת, להתנות תנאים ברשיון נהיגה, אם היא סבורה שיש צורך בהם מחמת כושר נהיגה לקוי של בעל הרשיון.	התניית תנאים מטעמי כושר
54. רשות הרישוי רשאית, בהוראה בכתב, לחייב בעל רשיון נהיגה לקבל מטעמה הדרכה בנהיגה.	חיוב בהדרכה
55. (א) (בוטל).	ערעור מינהלי (תיקון מס' 70) תשס"ה-2005
(1א) ערעור על החלטה של רשות הרישוי לפי סעיף 51, שניתנה מטעמים של כשירות רפואית לאחר שניתנה החלטה של ועדת ערר רפואית כאמור בסעיף 55א(ב), תהיה נתונה לערעור לפני בית המשפט לענינים מינהליים; ערעור כאמור יהיה בשאלה משפטית בלבד.	(תיקון מס' 24) תשנ"א-1990 (תיקון מס' 70) תשס"ה-2005
(ב) (בוטל).	(תיקון מס' 70) תשס"ה-2005
(ג) (בוטל).	(תיקון מס' 70) תשס"ה-2005
(ד) (בוטל).	(תיקון מס' 70) תשס"ה-2005
55א. (א) רשות הרישוי תמנה בהודעה ברשומות רופאים מוסמכים לענין מתן אישור רפואי לנהיגה.	ערר וערעור לענין אישור רפואי לנהיגה (תיקון מס' 16) תשמ"א-1981
(ב) מבקש רשיון נהיגה או בעל רשיון נהיגה הרואה עצמו נפגע מהחלטת רופא מוסמך רשאי לערור, תוך זמן שייקבע בתקנות, לפני ועדת ערר רפואית של שלושה רופאים מתוך רשימה שאישור שר התחבורה בהתייעצות עם שר הבריאות.	
(ג) המותב והיושב ראש של כל ועדת ערר רפואית ייקבעו בדרך שתיקבע בתקנות.	
(ד) לא יוגש ערעור לפי סעיף 55 על החלטת רשות הרישוי לפי סעיף 51 שניתנה מטעמים של כשירות רפואית אלא לאחר שניתנה החלטה של ועדת ערר רפואית בערר על החלטת הרופא המוסמך, ולענין זה יימנה הזמן להגשת הערעור מיום שהודיעו לבעל הרשיון את ההחלטה של ועדת הערר הרפואית.	
56. היתה רשות הרישוי משוכנעת, על פי ראיות שהובאו לפניה, כי בדרך נהיגתו של בעל רשיון נהיגה יש משום סכנה לעוברי דרך, או שבעל רשיון הנהיגה הוא פרוע או מופרע, רשאית היא, בהחלטה מנומקת ולאחר שניתנה לו הזדמנות להביא טענותיו לפניה, לפסלו מהחזיק ברשיון נהיגה.	סמכות הרשות לפסול נהגים מסוכנים
57. (א) בעל רשיון נהיגה שנפסל מהחזיק בו כאמור בסעיף 56, רשאי לבקש משופט תעבורה ביטול הפסילה.	ביטול הפסילה, פקיעתה ואישורה (תיקון מס' 1) תשכ"ב-1962
(ב) פסילה לפי סעיף 56 תפקע כתום 30 יום מיום החלטת הפסילה, אם לא הוגשה לשופט תעבורה בקשה לאישורה לפני תום מועד זה או אם לא בוטלה על ידי השופט לפני כן.	
(ג) שופט תעבורה רשאי לאשר את הפסילה, לצמיתות, לתקופה מסויימת או עד למילוי תנאים שיקבע, לשנותה או לבטלה.	
57א. (א) (1) מצא שוטר, לאחר שקילתו של רכב מסחרי, כי הוביל אדם מטען ברכב כאשר משקלו הכולל של הרכב והמטען המובל בו עולה על המשקל הכולל המותר לפי רשיון הרכב, רשאי הוא למסור לנהג הודעה האוסרת את השימוש ברכב (להלן – הודעת איסור שימוש) לתקופה של 30 ימים, ואם במהלך שלוש השנים האחרונות נמסרה הודעת איסור שימוש באותו רכב לפי סעיף זה, או שניתן לגביו צו איסור	איסור מנהלי על שימוש ברכב (תיקון מס' 42) תשנ"ז-1997 (תיקון מס' 66) תשס"ה-2005

שימוש לפי סעיף 57ג – לתקופה של 60 ימים, וליטול את רישיון הרכב;

(2) היה לשוטר יסוד להניח כי נהג עבר לעיניו עבירה מן העבירות המפורטות בחלק א' לתוספת השביעית, רשאי הוא לדרוש מהנהג להילוות אליו אל קצין משטרה או ליטול ממנו את רישיון הרכב, והוראות סעיף 47(ג), (ד) ו-(ו) יחולו, בשינויים המחויבים; היה לקצין משטרה יסוד להניח כי יוגש כתב אישום נגד הנהג, רשאי הוא למסור לו הודעת איסור שימוש ברכב שבו נעברה העבירה לתקופה של 30 ימים, ואם במהלך שלוש השנים האחרונות נמסרה הודעת איסור שימוש באותו רכב לפי סעיף זה, או שניתן לגביו צו איסור שימוש לפי סעיף 57ג – לתקופה של 60 ימים, וליטול את רישיון הרכב;

(תיקון מס' 56)
תשס"ג-2002
(תיקון מס' 66)
תשס"ה-2005

(3) הוראות סעיף קטן זה לא יחולו לגבי עבירות קנס.

(ב) בהודעת איסור שימוש יצוינו אלה:

(תיקון מס' 56)
תשס"ג-2002

(1) המקום שבו יש לפרוק את המטען שהובל ברכב או שבו יש להוריד נוסעים המוסעים ברכב, לפי הענין, לרבות הוראות בדבר פריקת המטען העודף, אם פריקתו במקום שבו נמצא הרכב אינה אפשרית בנסיבות הענין והוראות בדבר הורדת נוסעים שמוסעים שלא כדין אם הורדתם במקום שבו נמצא הרכב אינה אפשרית בנסיבות הענין; לענין זה, "מטען עודף" – מטען שמשקלו כמשקל ההפרש שבין המשקל הכולל המותר לפי רישיון הרכב לבין משקלו הכולל של הרכב והמטען המובל בו;

(תיקון מס' 56)
תשס"ג-2002

(2) המגרש שבו יועמד הרכב במהלך תקופת איסור השימוש, אשר ייבחר בהתחשב בהצעתו של הנהג מבין המגרשים שיועדו לכך; השר לביטחון הפנים, בהסכמת שר התחבורה ובאישור ועדת הכלכלה של הכנסת, יקבע הוראות לענין זה, לרבות לענין אופן קביעתם של מגרשים שיועדו להעמדת רכב במהלך תקופת איסור שימוש והרשות המוסמכת לקבעם, מספרם, מיקומם וגודלם של מגרשים כאמור ואופן השמירה והפיקוח על כלי רכב שיועמדו בהם, וכן לענין שיעור ההוצאות בשל שינוע כלי רכב למגרשים שנקבעו לפי פסקה זו ובשל העמדתם בהם;

(תיקון מס' 56)
תשס"ה-2005

(3) המועד האחרון לביצוע הפעולות האמורות בפסקאות (1) ו-(2).

(ג) לא ישתמש אדם ברכב שלגביו ניתנה הודעת איסור שימוש אלא לצורך נסיעה לשם ביצוע הפעולות האמורות בסעיף קטן (ב), במקומות ובמועדים שצוינו בהודעה, ולא יעבירו מהמקום שנקבע להעמדת הרכב אלא לאחר קבלת אישור בכתב מקצין משטרה.

(ד) (1) המשטרה תודיע לרשות הרישוי על מתן הודעת איסור שימוש לפי סעיף זה; העתק מהודעת איסור השימוש יישלח לבעל הרכב, אם לא נמסר לו במעמד מסירת הודעת איסור השימוש;

(תיקון מס' 56)
תשס"ה-2005

(2) ניתנה הודעת איסור שימוש לפי סעיף זה, ולא ניטל רישיון הרכב, ימסור בעל הרכב את רישיון הרכב לרשות שנקבעה בתקנות, במועד שנקבע בתקנות, לאחר שהובא לידיעתו דבר מתן הודעת איסור השימוש.

(תיקון מס' 56)
תשס"ג-2002

(ה) קצין משטרה יבטל את הודעת איסור השימוש ויודיע על כך מיד לרשות הרישוי, בכל אחד מאלה:

(1) בעל הרכב הוכיח כי הרכב נלקח ממנו בלי ידיעתו ובלי הסכמתו;

(2) הוא שוכנע כי לא יוגש כתב אישום בשל העבירה כאמור בסעיף קטן (א).

(תיקון מס' 56)
תשס"ג-2002

(ו) נמחק כתב האישום, בטלה הודעת איסור השימוש, והתובע יודיע על כך מיד לרשות הרישוי.

57ב. (א) בעל הרכב שלגביו ניתנה הודעת איסור שימוש לפי סעיף 57א וכן הנהג שקיבל את ההודעה, רשאים לבקש מבית המשפט, המוסמך לדון בעבירות תעבורה, לבטל את הודעת איסור השימוש; בית המשפט יחליט בבקשה לאחר ששמע את היועץ המשפטי לממשלה או את בא כוחו או שוטר.

פניה לבית המשפט
(תיקון מס' 42)
תשנ"ז-1997

(ב) בית המשפט יבטל את הודעת איסור השימוש אם נוכח כי התקיים אחד מאלה:

(1) הרכב נלקח מבעליו בלי ידיעתו ובלי הסכמתו;

- (2) מי שנהג ברכב פעל בניגוד להוראותיו של בעל הרכב, ובעל הרכב עשה כל שביכולתו כדי למנוע את העבירה כאמור בסעיף 57א(א).
- (ג) בית המשפט רשאי לבטל את הודעת איסור השימוש, או לקבוע תקופה קצרה יותר לאיסור השימוש, בתנאים או ללא תנאים, אם התקיימו נסיבות אחרות מאלה האמורות בסעיף קטן (ב), המצדיקות זאת, ולענין זה רשאי בית המשפט להביא בחשבון, בין השאר, את הזיקה בין בעל הרכב לבין מי שנהג ברכב.
- 57ג. (א) הורשע אדם בעבירה מן העבירות המנויות בתוספת השביעית, רשאי בית המשפט, בנוסף לכל עונש אחר, להורות בצו על איסור שימוש ברכב שבו נעברה העבירה (להלן – צו איסור שימוש) לתקופה של עד 120 ימים, ובלבד שהעבירה אינה עבירת קנס; בצו איסור השימוש יקבע בית המשפט את המגרש שבו יועמד הרכב במהלך תקופת איסור השימוש, מבין המגרשים שיועדו לכך לפי סעיף 57א(ב)(2).
- (ב) בית המשפט לא יתן צו איסור שימוש ברכב לפני שניתנה לבעל הרכב הזדמנות להשמיע את טענותיו לענין איסור השימוש.
- (ג) בית המשפט לא יתן צו איסור שימוש ברכב אם הוכיח בעליו אחד מאלה:
- (1) הרכב נלקח ממנו בלי ידיעתו וכלי הסכמתו;
 - (2) מי שנהג ברכב פעל בניגוד להוראותיו, והוא עשה כל שביכולתו כדי למנוע ביצוע עבירה כאמור בסעיף קטן (א).
- (1ג) בית המשפט, כבואו להחליט בדבר תקופת איסור השימוש, רשאי להביא בחשבון, בין השאר, את הזיקה שבין בעל הרכב לבין מי שנהג ברכב.
- (ד) (1) ניתן צו איסור שימוש ברכב לפי סעיף זה, ימציא בעל הרכב את רשיון הרכב לרשות שנקבעה בתקנות, תוך התקופה שנקבעה בהן;
- (2) איסור השימוש יחל במועד מתן הצו, אם לא קבע בית המשפט מועד אחר, ואולם בחישוב התקופה הנקובה בצו איסור השימוש לא תבוא במנין התקופה שחלפה עד מסירת רשיון הרכב כאמור בפסקה (1).
- (ה) ביקש בעל הרכב לשנות את מקום העמדתו של הרכב במהלך תקופת איסור השימוש, לא יעשה כן אלא לאחר קבלת אישור בכתב מקצין משטרה.
- (ו) לא ניתנה לבעל הרכב הזדמנות להשמיע את טענותיו כאמור בסעיף קטן (ב), רשאי הוא לפנות לבית המשפט, בבקשה לעיון חוזר בהחלטתו.
- 57ד. הוצאות בשל שינוע רכב למגרש שבו יועמד בתקופת איסור שימוש לפי סעיפים 57א עד 57ג ובשל העמדתו במגרש כאמור, בשיעור שנקבע לפי סעיף 57א(ב)(2), ישולמו על ידי בעל הרכב, וניתן לעכב את הרכב עד שישולמו; בית המשפט המוסמך לדון בעבירות תעבורה, רשאי, לפי בקשה שתוגש לו, להורות כל הוראה שתיראה לו בענינים האמורים בסעיף זה, ובלבד שנתן הזדמנות למי שעלול להיפגע מהחלטתו להשמיע את טענותיו.
- 57ה. על החלטת בית המשפט לפי סעיפים 57ב עד 57ד ניתן לערער לבית המשפט המחוזי שידון בערעור בדרך יחיד.
- 57ו. (א) השר לביטחון הפנים, בהתייעצות עם שר התחבורה, רשאי לקבוע דרכים לביצוע הודעת איסור שימוש או צו איסור שימוש לפי הוראות סעיפים 57א עד 57ג, לקבות גרירת הרכב, אחסנתו או נעילת גלגליו כאמור בסעיף 70א.
- (ב) לצורך פיקוח על ביצוע הודעת איסור שימוש או צו איסור שימוש, שניתנו לפי הוראות סעיפים 57א עד 57ג, תהיה לשוטר סמכות כניסה לכל מקום שבו אמור הרכב להימצא או שיש לו יסוד סביר להניח שהרכב נמצא בו.
- 57ז. רשיון הרכב יוחזר לבעל הרכב בתום תקופת איסור השימוש, או לאחר ביטול איסור השימוש, או אם זוכה הנאשם מעבירה שבשלה ניתנו הודעת איסור השימוש או צו איסור השימוש, כפי שייקבע בתקנות.
58. שר המשפטים יקבע את סדרי הדין בדיון לפני שופט התעבורה בבקשות לפי סעיף 57.

איסור שיפוטי על שימוש ברכב (תיקון מס' 42) תשנ"ז-1997 (תיקון מס' 66) תשס"ה-2005

(תיקון מס' 66) תשס"ה-2005

הוצאות בשל שינוע רכב למגרש והעמדתו בו (תיקון מס' 42) תשנ"ז-1997 (תיקון מס' 66) תשס"ה-2005

ערעור (תיקון מס' 42) תשנ"ז-1997

איסור שימוש ברכב – ביצוע ופיקוח (תיקון מס' 42) תשנ"ז-1997 (תיקון מס' 56) תשס"ג-2002

החזרת רשיון הרכב (תיקון מס' 42) תשנ"ז-1997

סדרי-דין (תיקון מס' 1) תשכ"ב-1962

59. לא ניתנה החלטת שופט התעבורה תוך 60 יום מיום החלטת רשות הרישוי על הפסילה ולא הורה השופט הוראה אחרת, תופסק הפסילה עד שתינתן החלטת השופט. הפסקת הפסילה
60. החלטת שופט התעבורה לפי סעיף 57 נתונה לערעור לפני בית המשפט המחוזי (תיקון מס' 70) תשס"ה-2005 חובה להמציא רישוי נהיגה (תיקון מס' 16) תשמ"א-1981 ערעור לפני בית המשפט המחוזי (תיקון מס' 70) תשס"ה-2005 חובה להמציא רישוי נהיגה (תיקון מס' 16) תשמ"א-1981
61. (א) הורשע בעל רישיון נהיגה על עבירת תעבורה או על עבירה לפי דין אחר הנובעת מנהיגת רכב, או שהוא נפסל מהחזיק רישיון או שהותנו בו תנאים לפי פקודה זו, חייב הוא להמציא את הרישיון לרשות הנקובה בתקנות תוך התקופה שנקבעה בהן. (ב) הנוהל בדבר רישום וטיפול ברישיון כאמור בסעיף קטן (א) ייקבע בתקנות. (ג) האמור בסעיף זה יחול גם על בעל רישיון רכב שנפסל מהחזיק בו ועל רישיון כזה. (תיקון מס' 16) תשמ"א-1981
- 61א. (א) משטרת ישראל תנהל מאגר מידע, שבו יכללו הנתונים המפורטים בסעיף קטן (ב), לגבי כל אדם שהורשע בעבירת תעבורה או בעבירה לפי חוק אחר הכרוכה בנהיגה ברכב, ובית המשפט פסל אותו, בפסק דין אחד, מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה העולה על 60 ימים (בסעיף זה – פסילה). מאגר מידע – נהגים שנפסלו מלהחזיק רישיון נהיגה (תיקון מס' 76) תשס"ו-2006
- (ב) מאגר המידע יכלול נתונים אלה:
- (1) שמו הפרטי של האדם, שם משפחתו ומספר הזהות שלו;
- (2) משך תקופת הפסילה, וכן מועדי תחילתה וסיומה המחושבים לפי הוראות הפקודה;
- (3) תנאים וסייגים לענין תחולת הפסילה, לרבות תנאים וסייגים לפי סעיפים 36א ו-41א.
- (ג) קבע בית המשפט כי הפסילה תהיה על תנאי לפי הוראות סעיף 36, לא יכללו במאגר המידע נתונים לגבי אותה פסילה, כל עוד לא הופעל התנאי.
- (ד) בוטלה הפסילה או הסתיימה תקופת הפסילה, יימחק המידע המתייחס לאותה פסילה ממאגר המידע.
- (ה) מאגר המידע יהיה פתוח לעיון הציבור באתר האינטרנט של משטרת ישראל ובכל דרך נוספת שקבע השר לביטחון הפנים.
- (1) (1) אדם שעייין במידע שעליו ומצא כי אינו נכון, שלם, ברור או מעודכן, רשאי לפנות למשטרת ישראל בבקשה לתקן את המידע או למחקו (בסעיף זה – בקשה).
- (2) משטרת ישראל תודיע למבקש על החלטתה בבקשה; החליטה משטרת ישראל להיעתר לבקשה, תבצע את השינויים הנדרשים במאגר המידע, בתוך פרק זמן שנקבע בתקנות.
- (2) הוראות סעיף זה יחולו על אף האמור בסעיף 3 לחוק המרשם הפלילי ותקנת השבים, התשמ"א-1981.
- (ח) (1) השר לביטחון הפנים ממונה על ביצוע סעיף זה, והוא רשאי, בהתייעצות עם שר התחבורה והבטיחות בדרכים, ובאישור ועדת הכלכלה של הכנסת, להתקין תקנות לביצועו, ובכלל זה הוראות לענין –
- (א) עדכון המידע הכלול במאגר המידע, לרבות דרכי קבלת מידע ממנהל בתי המשפט;
- (ב) דרכי הגשת בקשה;
- (ג) תוכן ההודעה על החלטת משטרת ישראל בבקשה ודרכי מסירתה.
- (2) תקנות לפי פסקה (1) (א) שענינן דרכי קבלת מידע ממנהל בתי המשפט, טעונות גם הסכמת שר המשפטים.

פרק שביעי: עבירות ועונשין

62. העובר אחת העבירות האלה, דינו – מאסר שנתיים או קנס כאמור בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן – חוק העונשין) ואם העבירה היא עבירת קנס שדן בה בית

עבירות (תיקון מס' 15) תשמ"ו-1979 (תיקון מס' 40) תשנ"ו-1996 (תיקון מס' 51) תשס"ו-2000 (תיקון מס' 72) תשס"ו-2005

המשפט – קנס פי 1.25 מהקנס האמור בסעיף 61(א) לחוק העונשין:

- (1) מפיר הוראה מהוראות פקודה זו;
- (2) נוהג רכב בדרך קלות ראש, או ברשלנות, או במהירות שיש בה בנסיבות המקרה סכנה לציבור, אף אם היא פחותה מן המהירות המקסימלית שנקבעה;
- (3) הוא שיכור בהיותו נוהג רכב, או בהיותו ממונה על הרכב, בדרך או במקום ציבורי; לענין זה, "שיכור" ו"ממונה על הרכב" – כהגדרתם בסעיף 64ב;
- (4) בהיותו נוהג רכב שדרך נהיגתו גרמה לעבירה הוא מסרב להגיד שמו או מענו או מגיד שם או מען כוזבים;
- (5) בהיותו בעל רכב או מחזיק רכב או מי שהרכב בשליטתו, אינו מוסר מיד, לפי דרישתו של שוטר, ידיעה שבידו למסרה והיא עשויה להביא לזיהויו ולתפיסתו של נהג הרכב שהיה מעורב בתאונה או שבדרך שימושו ברכב היה משום עבירה, אלא שאם נדרש למסור את הידיעה בכתב – עליו למסרה תוך 15 יום מיום הדרישה;
- (6) בהיותו נוהג רכב מנועי או ציבורי אינו מציג את רשיונו כשהוא נדרש לכך על ידי שוטר;
- (7) בהיותו נוהג רכב אינו עוצר בשעה שבגלל מציאות רכבו בדרך אירעה תאונה לאדם, או לבהמה או לרכב שאדם ממונה עליהם, ואינו מגלה, כשנדרש לכך, שמו ומענו שלו ושמו ומענו של בעל הרכב ואת תו הרישום או המספר של הרכב;
- (8) מפיר הוראת תמרוך שבדרך או אות הניתן על ידי שוטר במדים;
- (9) מזייף כל סימן המשמש לזיהוי רכב או כל רשיון שניתן לפי פקודה זו, או שבמרמה הוא משנה אותם או משתמש בהם או משאילם לאחר או מניח לאחר להשתמש בהם;
- (10) משנה שלא כדין רישום של טכוגרף;
- (11) משבש את פעולתו התקינה של מיתקן מגביל מהירות שהותקן ברכב לפי הוראות סעיף 65א.
- 62א. נקבעה בפקודה זו לגבי העבירה שעליה הורשע הנאשם מאסר לתקופת מינימום, ובית המשפט החליט שלא להטיל מאסר בפועל, יפרש בפסק הדין את הנימוקים להחלטתו זאת.
- 62ב. בית משפט שהרשיע אדם בעבירת תעבורה, או שמצא שהוא ביצע עבירה כאמור ולא הרשיעו, רשאי לחייבו בצו שירות לבצע שירות לציבור, שיהיה, ככל האפשר, בבית חולים שבו מאושפזים פצועי תאונות דרכים; לענין זה, "שירות לציבור" ו"צו שירות" – כמשמעותם בסעיף 17 לפקודת העונשין, תשל"ז-1977.
63. העובר עבירה לפי פסקאות (2), (3), (4) או (7) לסעיף 62 או לפי סעיף 10 – למעט נהיגת רכב על ידי אדם שרשיון הנהיגה שלו פקע – או עבירה על תקנה מהתקנות המפורטות בתוספת הראשונה או השניה ובשתי השנים שקדמו לאותה עבירה כבר הורשע על אחת העבירות המפורטות בסעיף זה, דינו – מאסר שלוש שנים אך לא פחות מחודש ימים, או מאסר כאמור וקנס מאה אלף לירות; אולם רשאי בית המשפט, אם ראה שנסיונות העבירה מחייבות זאת, שלא לפסוק מאסר מינימום מטעמים שיפרש בפסק הדין.
64. העובר עבירה לפי סעיף 304 לחוק העונשין, תשל"ז-1977, תוך שימוש ברכב, דינו – מאסר שלוש שנים ולא פחות משישה חודשים; אולם רשאי בית המשפט, אם ראה שהנסיונות מצדיקות זאת, שלא לפסוק מאסר מינימום כאמור מטעמים שיפרש בפסק הדין.
- 64א. (א) נוהג רכב המעורב בתאונה, והוא ידע, או שהיה עליו לדעת, כי בנסיבות המקרה עשוי היה להיפגע אדם, ולא עצר במקום התאונה, או קרוב לו ככל האפשר, כדי לעמוד על תוצאות התאונה, דינו – מאסר שבע שנים, עם קנס או ללא קנס, ובלבד שלא יוטל עליו מאסר על תנאי בין כעונש יחיד ובין כעונש נוסף ולא יינתן עליו צו מבחן.
- (ב) נוהג רכב המעורב בתאונה, והוא ידע, או שבנסיבות המקרה היה עליו לדעת, כי בתאונה נפגע אדם, ולא הגיש לנפגע עזרה שהיה ביכולתו להגיש בנסיבות המקרה, לרבות הסעתו

(תיקון מס' 15)
תש"ס-1979
(תיקון מס' 72)
תשס"ו-2005
(תיקון מס' 15)
תש"ס-1979

(תיקון מס' 5)
תשכ"ה-1965

(תיקון מס' 15)
תש"ס-1979

(תיקון מס' 15)
תש"ס-1979

(תיקון מס' 47)
תשנ"ח-1998

(תיקון מס' 62)
תשס"ד-2004

מאסר בפועל
(תיקון מס' 11)
תשל"א-1971

עבודה בבית חולים
(תיקון מס' 33)
תשנ"ה-1995

הדין כשיש עבירות קודמות
(תיקון מס' 15)
תש"ס-1979

גרימת מוות בנהיגה רשלנית
(תיקון מס' 40)
תשנ"ו-1996
(תיקון מס' 60)
תשס"ד-2004

הפקדה אחרי פגיעה
(תיקון מס' 5)
תשכ"ה-1965
(תיקון מס' 11)
תשל"א-1971
(תיקון מס' 15)
תש"ס-1979

(תיקון מס' 15)
תש"ס-1979

לטיפול רפואי, דינו – מאסר תשע שנים, עם קנס או ללא קנס, ובלבד שלא יוטל עליו מאסר על תנאי בין כעונש יחיד ובין כעונש נוסף ולא יינתן עליו צו מבחן.

64. (א) בסעיף זה –

”ממונה על הרכב” – אחד מאלה:

(1) מי שעוסק בהוראת נהיגה, בעת שהלומד נהיגה נוהג ברכב;

(2) מי שיושב לצדו של נוהג חדש ברכב, לצורך מילוי חובת הליווי לפי סעיפים 1א12 או 2א12;

”משקה משכר” – משקה שריכוז האלכוהול בו גבוה מהריכוז שקבע שר התחבורה בהתייעצות עם שר הבריאות ובאישור ועדת הכלכלה של הכנסת; לענין זה, רישום ריכוז האלכוהול על גבי מכל המשקה יהיה ראייה לכאורה לריכוז האלכוהול המצוי במשקה;

”סם מסוכן” – כהגדרתו בפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל”ג-1973, למעט סם שקבע שר הבריאות ובתנאים שקבע;

”שיכור” – אחד מאלה:

(1) מי ששותה משקה משכר בעת נהיגה או בעת שהוא ממונה על הרכב;

(2) מי שבגופו מצוי סם מסוכן או תוצרי חילוף חומרים של סם מסוכן;

(3) מי שבגופו מצוי אלכוהול בריכוז הגבוה מהריכוז שקבע שר התחבורה, בהתייעצות עם שר הבריאות ובאישור ועדת הכלכלה של הכנסת;

(4) מי שנתון תחת השפעת משקה משכר או תחת השפעת סם מסוכן, ובלבד שבבדיקת מעבדה לא נמצא שריכוז האלכוהול בדמו נמוך מהסף שנקבע בתקנות לפי פסקה (3).

(1א) שוטר רשאי לדרוש מנוהג רכב או מממונה על הרכב, לתת לו דגימה של אוויר הנשוף מפיו, לשם בדיקה אם מצוי בגופו אלכוהול ובאיזה ריכוז, באמצעות מכשיר שאושר לשם כך בידי שר התחבורה בהסכמת שר הבריאות, בהודעה ברשומות (בסעיף זה – דגימת נשיפה); שוטר רשאי לדרוש מתן דגימה לפי סעיף זה אף בהעדר חשד כי נעברה עבירה לפי פקודה זו.

(תיקון מס' 72)
תשס”ו-2005

(ב) שוטר רשאי לדרוש מנוהג רכב או מממונה על הרכב, שהיה מעורב בתאונת דרכים או שיש לשוטר חשד סביר כי הוא שיכור, לתת לו דגימת שתן או דגימת דם לשם בדיקה אם מצוי בגופו אלכוהול ובאיזה ריכוז, או אם מצוי בגופו סם מסוכן או תוצרי חילוף חומרים של סם מסוכן; שוטר רשאי להורות על נטילה של דגימת דם כאמור בסעיף קטן זה גם מנוהג רכב או מממונה על הרכב שהוא מחוסר הכרה, ולא יחולו לענין זה הוראות סעיף קטן (ב2).

(תיקון מס' 72)
תשס”ו-2005

(1ב) נפטר אדם עקב תאונת דרכים, והיה לשוטר חשד סביר כי אותו אדם היה בין הגורמים לתאונה, רשאי רופא שהוסמך לכך בידי שר הבריאות, שאליו הובא הנפטר, ליטול ממנו דגימת דם או נוזל גוף אחר, לשם בדיקה אם מצוי בגופו אלכוהול ובאיזה ריכוז, או אם מצוי בגופו סם מסוכן או תוצרי חילוף חומרים של סם מסוכן, והכל אם ביקש זאת השוטר; בסעיף קטן זה, ”שוטר” – כפי שקבע שר התחבורה.

(תיקון מס' 46)
תשנ”ח-1998
(תיקון מס' 72)
תשס”ו-2005

(2ב) שוטר הדורש מנוהג רכב או מממונה על הרכב לתת לו דגימת נשיפה, דגימת שתן או דגימת דם, לפי הוראות סעיף זה, יודיע לו את מטרת נטילת הדגימה, יבקש את הסכמתו, ויסביר לו את המשמעות המשפטית של סירוב לתת דגימה, כאמור בסעיף 64ד.

(תיקון מס' 72)
תשס”ו-2005

(3ב) (1) נטילה של דגימת נשיפה, דגימת שתן או דגימת דם לפי הוראות סעיף זה, תיעשה באופן ובמקום שיבטיחו שמירה מרבית על כבוד האדם, על פרטיותו ועל בריאותו, ובמידה המועטה האפשרית של פגיעה, אי-נוחות וכאב.

(תיקון מס' 72)
תשס”ו-2005

(2) נטילה של דגימת נשיפה תיעשה בידי שוטר, ברכב שבו נהג או נסע האדם שממנו נדרשה הדגימה, סמוך לו או במקום אחר שיורה השוטר.

(3) נטילה של דגימת דם תיעשה בידי בעל מקצוע רפואי כהגדרתו בחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – חיפוש בגוף החשוד), התשנ”ו-1996 (בסעיף זה – חוק החיפוש), המוסמך כדין ליטול דגימת דם; נטילת הדגימה תיעשה במקום שבו נהגים ליטול דגימה כאמור, לרבות בתחנת משטרה בתנאי מרפאה.

(4ב) בעל מקצוע רפואי יברר עם האדם שממנו נדרשה דגימת דם, קודם נטילתה, את מצב בריאותו ככל שהדבר נוגע לנטילת הדגימה; התעורר חשש סביר כי נטילת הדגימה עלולה לפגוע בבריאותו של אותו אדם פגיעה שאינה נובעת ממהות הנטילה, לא ייטול ממנו בעל המקצוע הרפואי דגימת דם כאמור; ואולם בעל מקצוע רפואי שאינו רופא, רשאי לדרוש כי רופא יבדוק את האדם, ולא ייטול ממנו דגימת דם אלא אם כן הרופא שבדק אותו אישר כי אין מניעה בריאותית ליטול את הדגימה.

(תיקון מס' 72)
תשס"ו-2005

(5ב) לצורך נטילת דגימת דם, שתן או נשיפה לפי סעיף זה, מוסמך שוטר לעכב את האדם שממנו נדרשה הדגימה לפרק זמן כאמור בסעיף 73(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996, ואולם אם נטילת הדגימה היתה ממי שאינו חשוד, לא יעלה משך העיכוב על חצי שעה.

(תיקון מס' 72)
תשס"ו-2005

(ג) שר התחבורה ושר הבריאות רשאים, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת, להתקין תקנות בעניינים אלה:

(1) (נמחקה);

(תיקון מס' 72)
תשס"ו-2005

(2) שיטות לבדיקת האלכוהול או הסם בהתאם להוראות סעיף זה;

חוק (מס' 46)
תשנ"ח-1998

(3) אופן נטילת הדגימות לפי סעיף זה ובדיקתן, מקומות הבדיקות ותעודות שיינתנו על תוצאות בדיקה.

(תיקון מס' 72)
תשס"ו-2005

(תיקון מס' 72)
תשס"ו-2005

(ד) בית המשפט הדין בעבירה לפי סעיף 62(3) רשאי לקבל כראיה תעודה שניתנה לפי סעיף קטן (ג)3.

(ה) ההוראות לפי סעיף זה יחולו גם על נוהג רכב שהוא קטין או שקיים חשש שהוא מוגבל בשכלו, בלא צורך בהסכמת אפוטרופסו.

(תיקון מס' 72)
תשס"ו-2005

(ו) הוראות חוק החיפוש לא יחולו על נטילה של דגימת נשיפה, דגימת שתן או דגימת דם, לפי הוראות סעיף זה.

(תיקון מס' 72)
תשס"ו-2005

64ג. (א) הנוטל דגימת נשיפה, דגימת שתן או דגימת דם לפי הוראות סעיף 64ב (בסעיף זה – דגימה), ירשום בתום נטילת הדגימה דין וחשבון על מהלך הנטילה, ויחתום עליו.

דין וחשבון על בדיקת שכרות

(תיקון מס' 72)
תשס"ו-2005

(ב) דין וחשבון כאמור בסעיף קטן (א) יכלול את אלה:

(1) שמו ופרטי זהותו של האדם שממנו ניטלה הדגימה;

(2) נסיבות נטילת הדגימה, וכן תוצאות בדיקתה, אם נתקבלו במעמד הנטילה;

(3) התאריך, השעה והמקום שבהם ניטלה הדגימה;

(4) שמו וכשירותו או דרגתו של נוטל הדגימה;

(5) שמו ופרטי זהותו של מי שנכח בעת נטילת הדגימה, אם נכח.

(ג) העתק הדין וחשבון יימסר מיד לאדם שממנו ניטלה הדגימה, ואם ניטלה הדגימה ממחוסר הכרה או מנפטר, לפי הוראות סעיף 64ב(ב) או (1ב) – יימסר בהקדם האפשרי לאחד מבני משפחתו שביקש זאת; לענין זה, "בן משפחה" – בן זוג, הורה, ילד, אח או אחות.

סירוב לבדיקת שכרות

(תיקון מס' 72)
תשס"ו-2005

64ד. (א) סירוב נוהג ברכב, או ממונה על הרכב כאמור בפסקה (1) להגדרה "ממונה על הרכב" שבסעיף 64ב, לתת דגימה לפי דרישת שוטר כאמור באותו סעיף, יראו אותו כמי שעבר עבירה לפי סעיף 62(3).

(ב) סירוב ממונה על הרכב כאמור בפסקה (2) להגדרה "ממונה על הרכב" שבסעיף 64ב, לתת דגימה לפי דרישת שוטר כאמור באותו סעיף, דינו – קנס כאמור בסעיף 61(א) לחוק העונשין.

(ג) הוראות סעיף זה לא יחולו על נוהג ברכב או על ממונה על הרכב שלא ניטלה ממנו דגימת דם בשל חשש לפגיעה בבריאותו בנסיבות האמורות בסעיף 64ב(ב).

65. (א) נוהג רכב המתקרב למפגש מסילת ברזל ואינו עוצר רכבו לפני המסילה באחת הנסיבות המפורטות להלן, או שהוא ממשיך בנסיעתו לאחר שעצר, כל עוד קיימות הנסיבות האמורות, דינו – מאסר שלוש שנים ולא פחות מחודש, או מאסר כאמור וקנס מאה אלף לירות.

עצירת רכב לפני מסילת ברזל

(תיקון מס' 15)
תש"ס-1979

ואלה הנסיבות:

- (1) ניתן אות אזהרה על התקרבות רכבת – בדגל, בעדשה אדומה מהבהבת או בדרך אחרת;
- (2) המחסום שלפני המסילה חוסם את הדרך או חלק ממנה או נע לקראת חסימת הדרך או פתיחתה;
- (3) רכבת מתקרבת נראית, נשמעת או משמיעה אות אזהרה.
- (ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), רשאי בית המשפט, אם ראה שהנסיבות מצדיקות זאת, שלא לפסוק מאסר מינימום כאמור מטעמים שיפרש בפסק הדין.

מיתקן מגביל מהירות
(תיקון מס' 62)
תשס"ד-2004

65א. (א) השר רשאי לקבוע כי ברכב מסוג מסוים שקבע באישור ועדת הכלכלה של הכנסת, יותקן מיתקן מגביל מהירות.

(ב) קבע השר כאמור בסעיף קטן (א) –

- (1) לא יירשם הרכב ולא יחודש רישיון הרכב לפי הוראות פקודה זו אלא אם כן מותקן בו מיתקן מגביל מהירות כפי שקבע השר;
- (2) לא ינהג אדם ברכב, ובעל הרכב או מי שהרכב נמצא בשליטתו לא ירשו לאחר לנהוג ברכב, אלא אם כן מותקן בו מיתקן מגביל מהירות, והמיתקן תקין ופועל כהלכה.

65ב. (א) ברכב מנועי ימצא אפוד זוהר.

אפוד זוהר – חובת
החזקה ושימוש
(תיקון מס' 62)
תשס"ד-2004
(תיקון מס' 69)
תשס"ה-2005

- (ב) הנוהג ברכב שאינו אופנוע, יחזיק את האפוד הזוהר, בכל עת, בתא הנהג ברכב.
- (ג) הנוהג ברכב מנועי בדרך שאינה דרך עירונית, היוצא או היורד מהרכב, לפי הענין, ילבש אפוד זוהר, למעט במדרכה; ואולם הוא יהיה פטור מהחובה האמורה אם אחד מנוסעי הרכב יצא או ירד מהרכב כשהוא לבוש אפוד זוהר.

(ד) הוראות סעיף זה לא יחולו על סוגי כלי רכב שקבע השר, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת.

(ה) בסעיף זה –

- "אפוד זוהר" – אפוד מחזיר אור, העומד בדרישות שנקבעו לענין זה בתקן רשמי, כמשמעותו בחוק התקנים, התשי"ג-1953;
- "דרך עירונית ו"מדרכה" – כהגדרתן בתקנות.

66. מי שנפסל מקבל או מהחזיק רישיון או שהותנו תנאים ברשינו לפי פקודה זו, וכל עוד הפסילה או התנאים בתקפם הוא מגיש בקשה לקבלת רישיון או לחידושו או מקבל רישיון, ואינו מודיע על הפסילה או על התנאים לרשות הרישוי, דינו – מאסר שלוש שנים או קנס מאה אלף לירות או שני הענשים כאחד; וכל רישיון שקיבל או שחודש כאמור – בטל.

קבלת רישיון בהעלמת
הפסילה או התנאים
(תיקון מס' 15)
תש"ס-1979

67. מי שהודע לו שנפסל מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה, וכל עוד הפסילה בתקפה הוא נוהג ברשיון שנהיגתו אסורה בלי רישיון לפי פקודה זו, או מי שנוהג בניגוד לתנאים שנוספו ברשינו כל עוד הם בתקפם, או מי שהודע לו כי נפסל מהחזיק ברשיון רכב וכל עוד הפסילה בתקפה הוא משתמש באותו רכב או מרשה להשתמש בו, או מי שנהג או הרשה לאחר לנהוג ברכב בניגוד להודעת איסור שימוש או צו איסור שימוש, דינו – מאסר שלוש שנים או קנס מאה אלף לירות, או שני הענשים כאחד.

נהיגה בזמן הפסילה
או בניגוד לתנאים
(תיקון מס' 15)
תש"ס-1979
(תיקון מס' 42)
תשנ"ז-1997

68. העובר על התקנה שהותקנה לפי פקודה זו, דינו כאמור בסעיפים 62 ו-63 או עונש קטן מזה שנקבע לה בתקנות.

העונש לעבירה על
התקנות

68א. (א) בעל רכב או מי שהשליטה על הרכב בידו (בסעיף זה – בעל הרכב), חייב לפקח ולעשות כל שניתן כדי למנוע ביצוע עבירה המנויה בתוספת השמינית בידי אדם הנוהג ברכב ברשותו והמבצע בעבורו עבודה או שירות; בעל רכב המפר הוראת סעיף זה, דינו – קנס כאמור בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

חובת פיקוח של בעל
רכב
(תיקון מס' 61)
תשס"ד-2004

(ב) נעברה עבירה המנויה בתוספת השמינית בידי אדם כאמור בסעיף קטן (א), חזקה כי

בעל הרכב הפר את חובתו לפי הסעיף הקטן האמור, אלא אם כן הוכיח כי עשה כל שניתן כדי למלא את חובתו.

69. שום דבר האמור בפקודה זו לא יגרע מכל אחריות פלילית או אזרחית של נהג או של בעל רכב מכוח כל דין בר-תוקף אותה שעה, ובלבד שלא ייענש אדם פעמיים על אותה עבירה.

אחריות פלילית ואזרחית שמורה

69א. (א) שר התחבורה, בהסכמת שר המשפטים, רשאי לקבוע בתקנות שיטה לרישום נקודות על עבירות תעבורה שבהן הורשע בעל רשיון נהיגה (להלן – שיטת הניקוד), ולקבוע את סוג העבירות ומספר הנקודות שיירשמו לחובתו של בעל הרשיון על עבירה שבה הורשע.

ניקוד בעבירות תעבורה (תיקון מס' 15) תש"ס-1979

(ב) שר התחבורה רשאי לקבוע בתקנות, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת, אמצעי תיקון שיוטלו על בעל רשיון נהיגה שנרשמו נקודות לחובתו לפי שיטת הניקוד, וביניהם – בדיקות רפואיות, בחינות, הסברה, הדרכה ופסילה מהחזיק ברשיון נהיגה.

(ג) אמצעי תיקון לפי סעיף קטן (ב) יהיו בנוסף לכל עונש שהטיל בית המשפט על בעל הרשיון בשל עבירה שהרשיע אותו בה.

(ד)* נמסרה לאדם הודעת תשלום קנס בשל עבירת תעבורה, יצוין בטופס ההודעה מספר הנקודות שיירשמו לחובתו של אותו אדם אם יורשע בעבירה; השר לביטחון הפנים, לאחר התייעצות עם שר התחבורה ובאישור ועדת הכלכלה של הכנסת, רשאי לקבוע דרכים אחרות או נוספות למתן מידע בדבר מספר הנקודות שבהן יחויב אדם בשל הרשעתו בעבירת תעבורה.

(תיקון מס' 55) תש"ס-2002

69ב. (בוטל).

(תיקון מס' 24) תשנ"א-1990

69ג. הוראות סעיף 252א לחוק העונשין, תשל"ז-1977, לא יחולו על תאגיד או על מעביד בשל תשלום קנס על עבירת תעבורה, אלא אם כן היא עבירה לפי סעיפים 64 עד 67 או שהיא עבירה הנכללת בתוספת הראשונה או התוספת השנייה.

סייג לתשלום קנס שהוטל על הזולת (תיקון מס' 28) תשנ"א-1991

פרק שמיני: תקנות וחוקי עזר

70. שר התחבורה רשאי להתקין תקנות בענינים אלה:

תקנות כלליות

(1) הסדר התעבורה וקביעת כללים לשימוש בדרכים בשביל כלי רכב, הולכי רגל ואחרים ובכלל זה כללים, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת, בדבר קביעת כתיב אחיד בעברית, בערבית ובאנגלית של שמות המופיעים על גבי תמרורים המוצבים בדרכים;

(תיקון מס' 73) תשס"ו-2005

(2) האורות שיהיו מותקנים על כלי רכב;

(3) השימוש בצופרים או במכשירי אזהרה אחרים בכלי רכב;

(4) קביעת גדלם, צורתם וטיבם של תווי זיהוי וכללים בדבר חיבורם אל כלי הרכב למען יהיו ניתנים להבחנה על נקלה;

(5) רישום כלי רכב מנועיים והפרטים שיש לרשום אותם;

(6) חיוב לקיים מונים במוניות והסדר השימוש והטיפול בהם;

(7) אופן החזקת הרשיון;

(8) פטור רכב מנועי רשום בחוץ לארץ שהובא לארץ לתקופה מוגבלת, וכן נהגו של רכב כאמור, מהוראות פקודה זו לענין רישום ורישוי, כולן או מקצתן;

(9) מתן הודעה על שינוי שחל בבעלות של רכב מנועי ורישומו של שינוי כזה;

(10) תשלום האגרות בעד רישום, רשיון, חידוש רשיון, היתר, בדיקה, בחינה, או כל פעולה אחרת לפי הפקודה או התקנות וכן דמי פיגור בעד אי-תשלום במועד;

(11) בחינות ובדיקות לשם קביעת כושר הנהיגה של מבקשי רשיונות-נהיגה או של מחזיקיהם וסוגי הרשיונות שיינתנו;

(12) בדיקתם ובחינתם של כלי רכב ציבוריים, מספר האנשים שמותר להסיע בהם, החובה להסיע נוסעים ותחומיה של חובה זו;

* ר' תקנות התעבורה (מסירת מידע בדבר מספר הנקודות לחיוב) (הוראת שעה), תשס"ה-2005.

- (13) החובה להציג לראווה את מספר הנוסעים שאושר ואת תעריף שכר הנסיעה שאושר, לרבות המפה או התכנית הנוגעת לתעריף האמור;
- (14) בטיחותם ונוחותם של הנוסעים בכלי רכב ציבוריים והתנהגותם של נהגיהם;
- (15) הסמכת המפקח על התעבורה לאסור או להגביל, בהודעה שתוצג בדרך, נהיגתו של כלי רכב או של רכב מסוג מיוחד באותה דרך או בכל חלק ממנה;
- (16) המהירות שבה מותר להסיע כלי רכב מנועיים או כל סוג שבהם, אם בכלל ואם בדרך פלונית או באזור פלוני או במקום פלוני;
- (17) מבנם ומשקלם של כלי רכב והתנאים לשימוש בהם;
- (17א) מיתקנים או אמצעים אחרים למניעת גניבתם של כלי רכב לסוגיהם, לרבות בענין חובת ההתקנה של מיתקנים או אמצעים כאמור, חובת השימוש בהם, ותנאים ומועדים לשימוש;
- (17ב) מזגני אויר ברכב, סוגם, החובה להתקינם ולהפעילם והתנאים להפעלתם;
- (17ג) חגורות בטיחות והתקני ריסון ברכב, סוגם, החובה להתקינם ולחגורם וכל תנאי לשימוש בהם;
- (17ד) מיתקנים או אמצעים אחרים שיש להתקינם ברכב, שמטרתם מניעת עבירות תעבורה, פיקוח על קיום ההוראות לפי פקודה זו או תיעוד הפרתן, לכלל כלי הרכב או לסוגים מסוימים, וכן דרך הפעלתם של אותם מיתקנים או אמצעים אחרים; תקנות לפי פסקה זו יותקנו באישור ועדת הכלכלה של הכנסת;
- (17ה) חובות הנהיגים ברכב שבו מותקנים מיתקנים או אמצעים אחרים לפי הוראות פסקה (17ד); תקנות לפי פסקה זו יותקנו באישור ועדת הכלכלה של הכנסת;
- (18) דרכי הסדר, הגבלה ופיקוח לרישוי כלי רכב מסחריים ולרישוי כלי רכב פרטיים הבנויים להסעת יותר משה נוסעים בנוסף על הנהג, וכן לשימוש בכלי רכב מסחריים ופרטיים כאמור;
- (19) הפיקוח על הוראת נהיגה והדרכתה, על מורים מדריכים ובתי ספר לנהיגה ועל הכשרתם, בענין החובה ללמד נהיגה לפי תכנית לימודים שנקבעה וכן בענין הציוד והכלים שישמשו בהם;
- (20) מתן רשיונות להחזקת בתי ספר לנהיגה ולהוראת נהיגה, תקופת תקפם, תנאיהם, והסמכות לבטלם או להתלותם עקב עבירה על התקנות או על תנאי הרשיון, ומתן פטור מחובה לקבל רשיון להוראת נהיגה;
- (21) דרכי הגשתן של בקשות, עריכתן של בדיקות ובחינות לשם מתן או חידוש רשיונות נהיגה, רשיונות להוראה ולהחזקת בתי ספר לנהיגה ורשיונות רכב, וסדרי משרדי הרישוי הכרוכים בכך;
- (22) כל הנוגע לבטיחות התנועה, תכנונה והסדרתה;
- (22א) הסדר שעות עבודה, נהיגה ומנוחה של הנהיגים ברכב, שהנהיגה היא משלח ידם או קשורה במשלח ידם, והפיקוח על ביצוע הסדר כאמור; תקנות כאמור יכול שיהיו לגבי רכב בדרך כלל או לסוגים של רכב;
- (23) התנאת מתן רשיון או חידוש רשיון, על פי פקודה זו או התקנות לפיה בתשלום
- (א) כל קנס שמבקש הרשיון או חידושו נתחייב בו בדין בשל עבירות תעבורה או בשל עבירה אחרת הנובעת מנהיגת רכב, או בשל עבירה על חוק שמירת הנקיון, תשמ"ד-1984, שנעברה מתוך רכב או בקשר עם שימוש ברכב, ואשר לא שולם למרות שהגיע מועד תשלומו;
- (ב) המסים, המכס, האגרות, ההיטלים ותשלומי החובה האחרים החלים לגבי הרכב שעליו מבקשים את הרשיון או את חידושו, לרבות הסכום הנוסף כמשמעותו בסעיף 84;
- (23א) סדרי בטיחות תחבורתיים במפעלים המפעילים רכב במספר שנקבע בתקנות,

(תיקון מס' 11)
תשל"א-1971

(תיקון מס' 10)
תשכ"ט-1969

(תיקון מס' 18)
תשמ"ה-1985
(תיקון מס' 31)
תשנ"ג-1993

(תיקון מס' 47)
תשנ"ח-1998

(תיקון מס' 47)
תשנ"ח-1998

(תיקון מס' 16)
תשמ"א-1981

(תיקון מס' 5)
תשכ"ה-1965

(תיקון מס' 24)
תשנ"א-1990

(תיקון מס' 14)
תשל"ו-1976
(הוראות שעה)
תשנ"ד-1994
(תיקון מס' 39)
תשנ"ו-1996
(תיקון מס' 15)
תש"ם-1979

והוראות בדבר הסמכת אדם שיפקח על סדרי הבטיחות התחבורתיים במפעלים כאמור, קביעת תפקידיו, חובותיו, כישוריו, ודרכי עבודתו; תקנות לפי סעיף קטן זה יותקנו באישור ועדת הכלכלה של הכנסת;

(24) ביצוען של הוראות פקודה זו בדרך כלל.

70א. (א) (בוטל).

(ב) רכב העומד במקום שהעמדתו אסורה על פי חיקוק או בנסיבות שיש בהן כדי הפרת סדרי תנועה או בטיחותה, או שלדעת שוטר דרושה הרחקתו לשם הסדרת תנועה או לבטיחותה או לבטיחות הציבור, רשאי שוטר להורות למי שהרכב ברשותו אותה שעה להרחיקו או לגררו.

(ג) לא מילא מי שהרכב ברשותו אותה שעה אחרי הוראת שוטר כאמור, או אינו נמצא במקום, רשאי שוטר, בין בעצמו ובין על ידי מי שאישר אותו ראש מחלקת התנועה במשטרת ישראל (להלן – גורר מורשה) להרחיק את הרכב, לגררו ולהחסינו, או לנעול את גלגליו, או חלק מהם, בנעלי חסימה המונעות את תנועת הרכב ובלבד שינקוט באמצעי הזהירות הסבירים הדרושים כדי להבטיח את בטיחות הרכב.

(ד) האגרות בעד הרחקת רכב והחסנתו או נעילת רכב ושחרורו בידי משטרת ישראל, או התשלום שנקבע בעד הרחקת רכב והחסנתו או נעילת רכב בידי גורר מורשה, יהיו מוטלים על בעל הרכב הרשום ברשיון הרכב, זולת אם הוכיח שהרכב נלקח ממנו בלי ידיעתו ובלי הסכמתו; רכב שאגרות או תשלום מוטלים על בעלו כאמור לא יוחזר או ישוחרר מנעילתו אלא אם הם שולמו.

(ה) רכב שננעל כאמור בסעיף קטן (ג) –

(1) ישוחרר מנעילתו לא יאוחר מתום 48 שעות לאחר שבעל הרכב ביקש את השחרור ושילם את האגרות או התשלומים החלים עליו, ואולם אם לאחר 24 השעות הראשונות מתחיל יום מנוחה, פגרה או שבתון על-פי חיקוק (להלן – יום מנוחה) – ישוחרר לפני יום המנוחה;

(2) קצין משטרה בדרגה שאינה פחותה מדרגת מפקח רשאי, מטעמים של בטחון, בטיחות או סילוק מפגע, להורות על שחרורו מנעילתו גם אם לא נתקיימו התנאים האמורים בסעיף זה.

(ו) המוציא רכב ממקום החסנתו או המשחרר רכב מנעילתו לפני ששולמו האגרות או התשלום כאמור בסעיף קטן (ד), דינו – מאסר שנה.

(ז) קבע בית משפט במשפטו של בעל רכב על עבירה לפי סעיף זה, על סמך ראיות שהובאו לפניו, כי הרכב היה אותה שעה ברשותו של אדם אחר, רשאי בית המשפט הדין במשפטו של האחר להסתמך על הממצאים העובדתיים שנקבעו במשפט הראשון, על פי הראיות שהוגשו באותו משפט, ואין צורך לחזור ולהגישן. לא היה האחר צד במשפט הראשון, יתן לו בית המשפט אפשרות לסתור את העדויות שנגבו במשפט הראשון.

(ח) על אף הוראות סעיף קטן (ג), לא יינעל רכב, אלא אם כן עמד באחד המקומות המנויים להלן, שהעמדת הרכב בו אסורה:

- (1) מקום חנייה לרכב של נכה משותק רגליים;
- (2) תחום תחנת אוטובוסים, כאמור בתקנה 72(12) לתקנות;
- (3) שטח הפרדה, כהגדרתו בתקנה 1 לתקנות;
- (4) מקום חנייה המיועד לרכב דיפלומטי.

70ב. (א) חנייה בתשלום בדרך עירונית תהיה על פי הסדר חנייה הנהוג בתחומי הרשות המקומית בה מצויה אותה דרך או על פי הסדר חנייה ארצי אחיד, על פי בחירתו של נהג הרכב.

(ב) בסעיף זה, "הסדר חנייה ארצי אחיד" – כרטיס חנייה ארצי מטעם המרכז לשלטון מקומי או כל הסדר אחר שיבוא מטעמו במקומו.

(ג) שר הפנים ושר התחבורה יקבעו, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת, את המחיר המרבי עבור החנייה על-פי הסדר החנייה הארצי האחיד.

(ד) (1) על אף הוראות סעיף קטן (א), רשאית מועצת רשות מקומית לקבוע, ככל הנדרש ובהתאם לצורכי התנועה, תשלום מינימלי קבוע או משתנה בעבור חנייה בדרך עירונית

אחריות לחניה
וסמכותו של שוטר
(תיקון מס' 5)
תשכ"ה-1965
(תיקון מס' 11)
תשל"א-1971
(תיקון מס' 15)
תש"ט-1979
(תיקון מס' 16)
תשמ"א-1981
(תיקון מס' 17)
תשמ"ד-1983
(תיקון מס' 24)
תשנ"א-1990

(תיקון מס' 36)
תשנ"ה-1993

הסדר חנייה ארצי
אחיד
(תיקון מס' 32)
תשנ"ד-1993

(תיקון מס' 65)
תשס"ה-2005

או בחלק ממנה, בתחום הרשות המקומית, אם קיימים באותה דרך או סמוך לה מסילת ברזל מקומית או כל מערך אחר שניתנים בו שירותי תחבורה ציבורית, המספקים תחליף נוח, להנחת דעתה של המועצה, לשימוש ברכב פרטי (בסעיף זה – מערך להסעת המונים), וכן אם קיימים הסדרי חניה נוחים וזמינים למשתמשים במערך להסעת ההמונים; לענין זה, "מסילת ברזל מקומית" – כהגדרתה בסעיף 46א(ה) לפקודת מסילות הברזל [נוסח חדש], התשל"ב-1972.

(2) נוכחו שר התחבורה ושר הפנים, לאחר התייעצות עם שר האוצר, כי מועצת רשות מקומית לא קבעה תשלום מינימלי כאמור בפסקה (1) אף כי הוא נחוץ, להנחת דעתם, לשם עידוד השימוש במערך להסעת המונים, ומתקיימים התנאים האמורים בפסקה (1), רשאים הם, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת, לקבוע תשלום מינימלי כאמור בפסקה (1) במקום מועצת הרשות המקומית.

(3) נקבע תשלום מינימלי בדרך עירונית לפי פסקאות (1) או (2), לא יחול בה הסדר החניה הארצי האחד או הסדר אחר שנקבע לפי סעיף 77, למעט הסדרים שנקבעו לענין חניית נכים ותושבי הדרך העירונית האמורה; נקבע תשלום מינימלי לפי פסקה (2), לא תהא מועצת הרשות המקומית רשאית לשנותו, אלא בהסכמת השרים האמורים באותה פסקה, ובאישור ועדת הכלכלה של הכנסת.

70ג. (א) רשות תמרוך מקומית תציב, בצמוד לבית ספר, תמרוך האוסר חניה או העמדת רכב, והיא רשאית לקבוע כי איסור החניה יחול רק בימים מסוימים ובשעות מסוימות שבהם משמש מקום החניה להעלאה ולהורדה של תלמידים.

הסדר חניה רכב להסעת תלמידים (תיקון מס' 54) תשס"ג-2002

(ב) גודלו של מקום שחניית רכב או העמדת רכב בו אסורה בסעיף קטן (א) יספיק לחניית רכב אחד לפחות המיועד להסעת 30 תלמידים ומעלה.

(ג) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מחובה לפי כל דין לקבוע הסדרי חניה לרבות הקצאת מקומות חניה והפקעה.

(ד) בסעיף זה, "בית ספר" – מוסד חינוך רשמי או מוכר, כמשמעותו בחוק לימוד חובה, התש"ט-1949, או בית ספר שחל עליו חוק הפיקוח על בתי ספר, התשכ"ט-1969, שבו לומדים או מתחנכים באופן שיטתי יותר מעשרה תלמידים, ובו ניתן חינוך קדם-יסודי, חינוך יסודי, וחינוך על-יסודי, לתלמידים עד לגיל 18, ולתלמידים הלומדים במוסדות החינוך המיוחד עד גיל 21.

70ד. (א) רשות תמרוך מקומית, באישור רשות תמרוך מרכזית, תקבע הסדרי תנועה בדרך שבקרכת בית ספר.

בטיחות בקרבת בתי ספר (תיקון מס' 67) תשס"ה-2005

(ב) בסעיף זה, "בית ספר" – כהגדרתו בסעיף 70ג.

70ה. (א) נוהג רכב לא יסיע תלמידים ברכב להסעת תלמידים, ובעל הרכב או מי שהרכב נמצא בשליטתו לא ירשה לאחר להסיע תלמידים ברכב, אלא אם כן הותקנו בו –

הסדרי בטיחות ברכב להסעת תלמידים (תיקון מס' 68) תשס"ה-2005

(1) מערכת איתות חזותית, המיועדת להתריע, לפחות לפנים ומאחור, בכל עת שדלתות הרכב פתוחות, העומדת בדרישות שקבע השר;

(2) שלט נראה לעין, שבו רשומה המילה "ילדים", בגודל במקום ובצורה שיקבע השר, ובלבד שהשלט יותקן ברכב מלפנים ומאחור.

(ב) בסעיף זה –

"רכב להסעת תלמידים" – רכב, מסוג שקבע השר, אשר משמש דרך קבע להסעת תלמידים לבית ספר או בחזרה ממנו;

"בית ספר" – כהגדרתו בסעיף 70ג.

71. בנוסף על סמכותו הכללית לפי סעיף 70, רשאי שר התחבורה להתקין תקנות בקשר לרכב מנועי ציבורי בענינים אלה:

תקנות מיוחדות בדבר רכב מנועי ציבורי

(1) הסדר והגבלה למתן רשיונות רכב, הפיקוח עליהם, מספרם בכלל ובכל אזור, קו או סוג של שירות;

(2) הסדר והגבלה לשימוש ברכב והפיקוח עליו;

(3) הסדר והגבלה למתן רשיונות או היתרים להסעת נוסעים או להפעלת שירות הסעה (בסעיף זה – שירות), לרבות תנאי רשיונות והיתרים, ביטולם והפסקת תקפם ;

(תיקון מס' 48)
תשנ"ט-1999

(4) קביעת קווי שירות, איחודם והפרדתם וכל הסדר אחר של קווי שירות, תעריפי שכר נסיעה ולוחות זמנים לפיהם יופעל הרכב, לרבות דרך פרסומם ומקומם, הסדר הוצאת הכרטיסים והכרטיסיות למיניהם, לרבות לענין שימוש משותף בכרטיסים ובכרטיסיות של בעלי רשיונות שונים לקווי שירות ודרכי ההתחשבות ביניהם בשל השימוש כאמור, הדפסתם ומכירתם, וכן מספר כלי הרכב שיופעלו, סוגיהם וכל הכרוך בכך ;

(5) קביעת החובות המוטלות על הרכב, על האדם המפעיל אותו או העובד בו, על מי שהשליטה עליו בידו, ועל הנותן שירות בו, לרבות עובדיו, סוכניו ושליחיו ומי שפועל מכוחו במתן השירות ועל הנוסע או על המבקש לנסוע בו, וכל הסדר הכרוך בכך, ובלבד שכל החובות האלה לא יחולו אלא בקשר למתן השירות או השימוש ברכב ;

(6) חיוב להפעיל רכב או שירות ואיסור להפסיק שירות או מקצתו ;

(7) ריתוקו של רכב לקו, לאזור או לסוג שירות מסויים, לשם הבטחת התחבורה הדרושה לציבור ותכנונה היעיל ;

(7א) איסור הפעלת אוטובוס ציבורי בימי מנוחה בקו שירות ; לענין זה יתחשב השר ככל שניתן במסורת ישראל בכל הנוגע לאיסור תנועת כלי רכב בימי מנוחה ; בפסקה זו, "ימי מנוחה" – כמשמעותם בסעיף 18א(א) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, התש"ח-1948 ;

(תיקון מס' 29)
תשנ"א-1991

(8) כל ענין אחר הכרוך בסדרי הפעלת שירות ואופן נתינתו והעשוי לשפר את ההסעה ברכב או הכרוך בהפעלת שירות לתקנת הציבור.

71א. בעל רשיון לקו שירות ישלם בעד הרשיון תמלוגים ותשלומים אחרים ובתנאים שיקבעו שר התחבורה ושר האוצר, או בשיעור או בסכום ובתנאים שתנאי המכרז למתן רשיון לקו השירות.

תמלוגים ותשלומים אחרים
(תיקון מס' 48)
תשנ"ט-1999

72. שר התחבורה רשאי להתקין, שכל הפונה, לפי פקודה זו או לפי התקנות, לרשות הרישוי בבקשת רשיון רכב מנועי או בבקשת חידושו של רשיון כאמור או בבקשת אישור להעבירו, יציג תעודת ביטוח או תעודת ערובה או יביא כל ראייה אחרת שתיקבע להוכיח אחת משתי אלה :

תקנות בדבר ביטוח או ערובה

(1) כי ביום שהרשיון או חידושו ייכנס לתקפו, או ביום שבו יינתן האישור, תהיה בתקפה הפוליסה או שטר הערובה הדרושים לשימוש ברכב המנועי על ידי המבקש או על ידי אחרים לפי הוראתו או ברשותו ;

(2) כי הרכב המנועי הוא רכב שלא חל עליו סעיף 6 לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תש"ל-1970, כל עוד הוא נהוג בידי בעל הרכב או בידי שריתו אגב עבודתו, או כל עוד הרכב נתון באופן אחר לפיקוחו של בעליו.

(תיקון מס' 15)
תש"ס-1979

73. תקנות שהותקנו לפי סעיפים 70–72 כפי שתוקנו בתקנות ההגנה (תיקון פקודת התעבורה) (מס' 2), 1942, והיו תקפות ערב תחילת תקפן של תקנות ההגנה (ביטול), 1945, רואים אותן כאילו הותקנו לפי הסעיפים האמורים כפי שתוקנו בפקודת תחוקת ההגנה (הכללה בפקודות מסויימות), 1945.

קיום תקפן של הוראות אחרות

74. שר התחבורה רשאי להודיע ברשומות שהוראות הפקודה או התקנות, כולן או מקצתן, יחולו על סוגי מקומות שצויינו בהודעה ושלא היו חלים עליהם אילולא ההודעה, או שלא יחולו על סוגי מקומות שצויינו בהודעה ושהיו חלים עליהם אילולא ההודעה.

סמכות להחיל את ההוראות או לפטור מהן

75. שר התחבורה רשאי להתקין תקנות, הבאות ליתן תוקף לכל אמנה בין-לאומית שמטרתה להקל על התנועה הבין-לאומית של מכוניות והקובעות הוראות לנתינתם ולאיתומתם של תעודות מסע, תעודות אישור או היתרים, שיש בהם להועיל לבני אדם היושבים בישראל, כשהם לוקחים אתם את מכוניותיהם לחוץ לארץ באופן זמני, או לנהגים הנוסעים לחוץ לארץ כדי לנהוג בכלי רכב.

מתן תוקף לאמנות בין-לאומיות

76. שר התחבורה רשאי להתקין תקנות בדבר כינונה ומינויה וקביעת תפקידיה של כל רשות שתהא דרושה, לדעתו, בקשר לביצועה של הפקודה. שר התחבורה יקבע בתקנות את המקומות שבהם רשאים לפעול עובדי ציבור שהורשו כאמור בסעיף 29(א) ואת סימני הזיהוי והוכחת הרשאתם של עובדי ציבור אלה.

סמכות להקים רשויות
(תיקון מס' 1)
תשמ"ב-1962

76א. (א) שר התחבורה רשאי למנות ועדות בירור ובדיקה שתפקידן:

ועדות בירור
לחקירת תאונות
דרכים
(תיקון מס' 17)
תשמ"ד-1983

(1) לחקור את גורמיה ונסיבותיה של תאונת דרכים שבה נהרג אדם או נחבל חבלה של ממש;

(2) לייעץ לשר ולהציע לו הצעות בכל הנוגע למניעת תאונות דרכים.

(ב) שר התחבורה, בהסכמת שר הפנים ושר המשפטים, רשאי להתקין תקנות בדבר מינויין, פעולותיהן וסמכויותיהן של הועדות.

(ג) על חברי הועדות יחולו הוראות סעיפים 117 ו-118 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

77. (א) מועצה של עיריה או של מועצה מקומית רשאית, בהסכמת שר הפנים ושר התחבורה, להתקין חוקי עזר בדבר –

סמכות רשות מקומית
להתקין חוקי עזר
(תיקון מס' 5)
תשמ"ה-1965
(תיקון מס' 15)
תש"ס-1979
(תיקון מס' 17)
תשמ"ד-1983

(1) תעריפי שכר נסיעה של כלי רכב ציבוריים בתחומי העיריה או המועצה המקומית;

(2) הסדר כלי רכב העומדים בתוך תחומי העיריה או המועצה המקומית, בדרך איסור או בדרך אחרת;

(3) האמצעים שיינקטו לגבי רכב החונה במקום שהעמדתו אסורה על פי חיקוק, לרבות הרחקתו, גרירתו, החסנתו או נעילת גלגליו, או חלק מהם, בנעלי חסימה המונעות את תנועת הרכב, ובלבד שלא יינעל רכב אלא אם כן עמד במקום כאמור בסעיף 70א(ח) ובלבד שרכב שננעל כאמור –

(תיקון מס' 36)
תשמ"ה-1995

(א) ישוחרר מנעילתו לא יאוחר מתום 48 שעות לאחר שבעל הרכב ביקש את השחרור ושילם את האגרות או התשלומים החלים עליו, ואולם אם לאחר 24 השעות הראשונות התחיל יום מנוחה, פגרה או שבתון על-פי חיקוק (להלן – יום מנוחה) – ישוחרר לפני יום המנוחה;

(ב) ראש הרשות המקומית או מי שהוא הסמיך רשאי, מטעמים של בטחון, בטיחות או סילוק מפגע, להורות על שחרורו מנעילתו גם אם לא נתקיימו התנאים שנקבעו לפי סעיף זה;

(4) חיוב בעל הרכב הרשום ברשיון הרכב לשלם אגרות או תשלומים בעד הרחקת הרכב, גרירתו, החסנתו או שחרורו מנעילתו;

(5) להסמיך לענין חוק עזר כאמור בפסקה (3) גוררים מורשים באישור ראש מחלקת התנועה של משטרת ישראל ופקחים באישור המפקח הכללי של משטרת ישראל או מי שהוא הסמיך;

(6) כשרם של כלי רכב הנגררים על ידי בהמות, מספרן, כשרן ורתמן של הבהמות הגוררות אותם כלי רכב וסילוקן של בהמות שלא יצלחו;

(7) רישום של אופניים ותלת-אופן למעט אופנוע ותלת-אופנוע, והאגרות שישולמו בעד הרשינות ובלבד שלא יעלו על הסכום שקבע שר התחבורה בהתייעצות עם שר הפנים. בעת מתן הרשיון תסדיר הרשות המקומית בדיקת בטיחותם של האופניים ותלת-האופן.

(ב) כל חוקי עזר שהותקנו לפי סעיף קטן (א) יהיו בכפוף לכל תקנה שהתקין שר התחבורה על פי הסעיפים 70-72.

(תיקון מס' 17)
תשמ"ד-1983

פרק תשיעי: שונות

78. (בוטל).

(תיקון מס' 44)
תשמ"ז-1997

79. שר התחבורה ושר האוצר רשאים להקציב למועצות של העיריות ושל המועצות המקומיות חלק מן האגרות ששולמו בעד רשיון רכב; שיעורו של החלק ייקבע על ידי השרים בצו, ומותר

חלקה של רשות
מקומית באגרות
(תיקון מס' 15)
תש"ס-1979
(תיקון מס' 22)
תשמ"ט-1989

לקבוע בצו שהסכומים המוקצבים כולם או מקצתם, ישמשו לביצוע פקודה זו או לשיפור תנאי התעבורה.

80. שר התחבורה רשאי לבוא לידי הסכם עם ממשלת כל ארץ שכנה בדבר רישומם של כלי רכב ציבוריים ומסחריים הרשומים באותה ארץ והובאו לישראל לתקופה מסוימת, ורשאי הוא בהסכם כזה להורות על העלאת האגרות שנקבעו לפי פקודה זו או על הפחתתן או על פטור או הנחה מכולן או מקצתן.

הסכם עם ממשלות שכנות (תיקון מס' 15) תש"ס-1979

81. פקודה זו תחול על כלי רכב ועל בני אדם שבשירות המדינה, והוא כשאינן הוראה מפורשת אחרת.

תחולה על שירות המדינה (תיקון מס' 15) תש"ס-1979

82. רשות הרישוי רשאית למסור לגופים המנויים בתוספת החמישית, פרטי מידע ממאגר מידע כמשמעותו בסעיף 7 לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981, המנוהל על ידה, כמפורט בתוספת החמישית.

מסירת מידע ממאגר מידע (תיקון מס' 18) תשמ"ה-1985

83. (א) (1) אירעה תאונת דרכים שבה נהרג אדם או נחבל חבלה של ממש, תעמיד המשטרה לרשותו של מנהל הרשות כהגדרתו בחוק המאבק הלאומי בתאונות דרכים, התשנ"ז-1997 (להלן – מנהל הרשות) או לנציגו, בתוך 24 שעות משעה שנודע לה לראשונה על אירוע התאונה, את פרטי המידע כמפורט בתוספת השישית, ככל שמידע זה מצוי בידיה אותה עת; המשטרה תשלם את העמדת המידע בתוך 24 שעות משעה שהמידע הנוסף הגיע לרשותה;

מסירת מידע לגבי תאונות דרכים (תיקון מס' 24) תשנ"א-1990 (תיקון מס' 44) תשנ"ז-1997 (תיקון מס' 75א) תשס"ו-2006

(2) שר התחבורה, בהסכמת שר המשטרה, רשאי, בצו, לשנות את התוספת השישית.

(ב) לא יעשה מנהל הרשות שימוש במידע שקיבל כאמור אלא למטרת ביצוע תפקידיו, אולם רשאי הוא למסור מידע כאמור לוועדת בירור ובדיקה שמונתה לפי סעיף 76א.

(תיקון מס' 44) תשנ"ז-1997

84. (א) אגרת רשיון לרכב מנועי, למעט לתלת אופנוע ולאופנוע עם רכב צדי או עם גרור או בלעדיהם, או חידושו, שסכומה נקבע בתקנות לפי פקודה זו (להלן – אגרת רשיון), תוגדל, החל ביום י"ב בניסן התשנ"ו (1 באפריל 1996) בסכום של 108 שקלים חדשים (להלן – הסכום הנוסף).

תוספת לאגרה עבור רשות השידור (תיקון מס' 39) תשנ"ו-1996 (תיקון מס' 57) תשס"ג-2003 הודעה תשס"ז-2007

(ב) כל סכום נוסף ייגבה עבור רשות השידור ויועבר אליה.

(ג) הסכום הנוסף יפחת, ב-1 באפריל בכל שנה החל בשנת 2004, בשיעור של 5%, ויתעדכן באותו מועד לפי שיעור השינוי במדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה שהיה ידוע ב-1 בינואר של אותה שנה, לעומת זה שהיה ידוע ב-1 בינואר של השנה הקודמת, ויעוגל לשקל החדש הקרוב.

(ד) המנהל הכללי של משרד התחבורה יפרסם ברשומות הודעה על הסכום הנוסף, כפי שהתעדכן לפי סעיף קטן (ג).

תוספת ראשונה

תק' תשל"ב-1971

(סעיפים 38 ו-39)

1. עבירה לפי סעיף 10 (למעט נהיגת רכב בידי מי שהיה בעל רשיון נהיגה ולא חידשו).

תק' תשל"ב-1971

א.1. עבירה לפי סעיף 12א(ב) ו-(ג).

תק' תש"ס-2000

2. עבירה לפי סעיף 62(7).

(תיקון מס' 35) תשנ"ה-1995

א.2. עבירה לפי סעיף 12א.

תק' תשס"ז-2006

3. עבירה לפי סעיף 338(1) או (4) לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

(תיקון מס' 40) תשנ"ו-1996

4. עבירה לפי תקנה 47(ד), 26(2), 84(ב), כשההסעה היא בשכר, 144 או 308(ד) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961, (להלן – התקנות).

תק' תשנ"ב-1992 (מס' 2) תשנ"ב-1992 תק' תשס"ד-2004

תוספת שניה

תק' תשל"ב-1971

(סעיפים 38 ו-39)

1. עבירה לפי סעיפים 62(2), 62(4) או 65.

תק' תשס"ד-2004

2. (נמחק).
3. עבירה לפי תקנה 320(א) לתקנות או סימן ה' לפרק השלישי בחלק ד' לתקנות, אם קבע בית המשפט כי במצב הבלמים או ההגה יש משום סכנה. תק' (מס' 2) תשנ"ז-1997 ותק' תשל"ב-1971 (תיקון מס' 18) תשמ"ה-1985
4. עבירה לפי תקנות 22(א) לגבי אי מתן זכות קדימה לפי תמרור, 26(4), 27(ג), 45(1), 51, 56, 57, 64(ג), 64(ד), 99(א), 436 או 438. תק' תשל"ב-1971 (תיקון מס' 18) תשמ"ה-1985 תק' תש"ן-1990 ותק' תשנ"ב-1992
5. עבירה לפי תקנה 54(א)(1) עד (4) לגבי מהירות העולה ביותר מ-30 קמ"ש מעל למהירות המרבית המותרת בדרך עירונית ולגבי מהירות העולה ביותר מ-40 קמ"ש מעל למהירות המרבית המותרת, בדרך שאינה דרך עירונית ובדרך מהירה. תק' תש"ן-1990 ותק' תשנ"ה-1995 ותק' (מס' 2) תשנ"ז-1997 ותק' תשס"ג-2002
6. (נמחק). תק' תשס"ג-2002
7. (נמחק). תק' תשס"ג-2002

תוספת שלישית

(סעיף 12א)

(תיקון מס' 15) תש"ס-1979

- (1) עבירה לפי סעיפים 10, 43, 44 או 65 לפקודה זו.
- (2) עבירה לפי תקנה 22 לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961, לגבי אי-ציות נוהג רכב לרמזור ואי-מתן זכות קדימה, עבירה לפי תקנות 26(2), 47, 54 או 57 לתקנות האמורות, ועבירה לפי תקנה 144 לתקנות האמורות לגבי אי-הודעה על תאונת דרכים או אי-הגשת עזרה לנפגע בתאונת דרכים.
- (3) עבירה לפי פקודה זו או התקנות לפיה אשר גרמה לתאונת דרכים שבה נפגע אדם.
- (4) עבירה שבית המשפט גזר על מי שעבר אותה פסילה בפועל מהחזיק ברשיון נהיגה לתקופה של שלושה חדשים או יותר.

תוספת רביעית

(סעיפים 27 ו-47)

תק' תש"ן-1990

- (1) עבירת נוהג ברכב מנועי לפי תקנה 22 לתקנות לגבי אי-ציות לתמרורים ב-36 וב-37 לענין אי מתן זכות קדימה בצומת או בהתמזגות דרכים; תק' (מס' 2) תשנ"ז-1997
- (2) עבירה לפי תקנה 26(2) לתקנות;
- (3) עבירה לפי תקנה 27(א) לתקנות;
- (4) עבירה לפי תקנה 47(ד) לתקנות לגבי עקיפה בדרך לא פנויה;
- (5) עבירה לפי תקנה 47(ה)(5) לתקנות לגבי עקיפה מסוכנת תוך חציית קו הפרדה רצוף;
- (6) עבירה לפי תקנה 54(א)(1) עד (4) ו-(ה) לתקנות לגבי מהירות העולה ביותר מ-30 קמ"ש מעל למהירות המרבית המותרת בדרך עירונית ולגבי מהירות העולה ביותר מ-40 קמ"ש מעל למהירות המרבית המותרת בדרך שאינה דרך עירונית ובדרך מהירה; תק' תשנ"ה-1995 ותק' (מס' 2) תשנ"ז-1997 ותק' תשס"ג-2002
- (א6) (נמחק); תק' תשס"ג-2002
- (ב6) (נמחק); תק' תשס"ג-2002
- (7) (נמחק); תק' תשס"ד-2004
- (8) עבירה לפי תקנה 67 לתקנות תוך גרימת סיכון להולך הרגל;
- (א8) עבירה לפי תקנה 84(ב) לתקנות, כשהסעה היא בשכר;
- (ב8) עבירה לפי תקנה 85(א)(5) לתקנות כשהמשקל הכולל של הרכב והמטען המובל בו עולים ב-25% או יותר על המשקל הכולל המותר; תק' תשנ"ד-1994 ותק' תשס"ד-2004
- (ג8) עבירה לפי תקנה 502 לתקנות;
- (9) (נמחק); תק' תשס"ז-2006 ותק' תשס"ד-2004

פקודת התעבורה [נוסח חדש]

נוסח מלא ומעודכן

- (10) עבירה לפי סעיף 12א(ב) ו-1(ג) לפקודה ;
 (10א) עבירה לפי סעיף 12א לפקודה ;
 (11) עבירה לפי סעיף 62(3) לפקודה ;
 (12) עבירה לפי סעיף 65 לפקודה.

תק' תש"ס-2000
 תק' תשס"ז-2006
 תק' תשס"ד-2004
 תק' תשס"ד-2004

תוספת חמישית

(תיקון מס' 18)
 תשמ"ה-1985

(סעיף 82)

פרטי המידע שיימסר	הגוף שלו יימסר המידע
	1. (נמחק)
שם בעל רכב, מספר זהותו ומענו	2. אבנר, איגוד לביטוח נפגעי רכב בע"מ
שם בעל רכב, מספר זהותו ומענו, שנת הייצור של הרכב, תוצר הרכב, רישום אבדן גמור	3. חברות ביטוח באמצעות איגוד חברות הביטוח או איגוד שמאי הרכב
שם בעל רכב, מספר זהותו ומענו, שלדברי עורך הדין נחוצים להליך משפטי	4. עורך דין המייצג לקוח
שם בעל הרכב, מספר זהותו ומענו, התאריך והשעה של רישום הבעלות על שמו, בעלים של הרכב בתקופת החיוב ותאריכים ושעות של רישום הבעלות על שמו, תאריך חידוש רישון הרכב, סוג הרכב ומשקלו, שם יצרן הרכב, דגם הרכב, צבע הרכב, תאריכים ושעות של ביטול רישון הרכב, תאריכים ושעות של רישום גניבה ומציאה של הרכב, רשימת מספרי רישוי ושאר פרטי המידע בפרט זה באשר לכלי רכב נוספים שבבעלות בעל הרכב, ככל שפרטים אלה מצויים בידי רשות הרישוי, ובלבד שהדבר דרוש לשם הפעלת כביש אגרה או נתיב מהיר, לפי הענין והסמכויות לפי הזיכיון.	5. מי שבידו זכיון בר-תוקף להפעלת כביש אגרה לפי חוק כביש אגרה (כביש ארצי לישראל), תשמ"ה-1995, ומי שמפעיל מטעמו את כביש האגרה, מי שבידו זיכיון בר תוקף להפעלת נתיב מהיר לפי חוק נתיבים מהירים, התש"ס-2000 או מי שבידו זיכיון בר תוקף להפעלת כביש אגרה לפי חוק כבישי אגרה (מנהרות הכרמל), תשמ"ה-1995
שם בעל הרכב, מקום מגוריו, שנת הייצור של הרכב, תוצר הרכב, רישום אבדן גמור.	6. מנהל הרשות
שם הנהג ומענו, תאריך לידתו, מספר רישון הנהיגה, דרגת הרישון הנוכחית, דרגות קודמות וההיתרים שניתנו לו ומועדי נתינתם, ועד תשלום אגרת הרישון ופרטים על שלילת רישון במועד קרות תאונת דרכים שבה היה מעורב הרכב שבו נהג בעל הרישון	7. מבטח כהגדרתו בפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התש"ל-1970

תק' תשמ"ז-1996
 תק' תשס"ב-2001
 (תיקון מס' 71)
 תשס"ו-2005

(תיקון מס' 44)
 תשמ"ז-1997
 (תיקון מס' 75א)
 תשס"ו-2006
 תק' תשס"ג-2002

תוספת שישית

(תיקון מס' 24)
 תשמ"א-1990

(סעיף 83)

הודעה על תאונת דרכים

- א. מועד התאונה
 התאריך, היום בשבוע והשעה שבה אירעה התאונה.
 ב. פרטי התאונה
 1. המקום, מספר הדרך או שם הרחוב ושם העיר (אם בשטח עירוני).

2. מספר הק"מ או מספר הבית.
 3. שם צומת עם דרך או עם רחוב.
 4. מאפיינים מיוחדים (כגון: עבודות בדרך, שמן בכביש, תאונות קודמות במקום).
 5. מזג האוויר.
 6. מצב הראות.
 7. מצב הכביש.
 8. נסיבות התנועה בדרך בעת אירוע התאונה (כגון: תנועה צפופה, קלה, פקק).
 9. ליקויים בדרך.
 - ג. כלי רכב המעורבים בתאונה
 1. סוג הרכב ושם היצרן.
 2. שנת ייצור.
 3. מספר הנוסעים ברכב.
 4. זיהוי כללי: משאית צבאית, אוטובוס "אגד", מונית וכו'.
 5. תקינות.
 6. המספר הרשום של הרכב.
 - ד. נהגים ונפגעים
 1. גיל.
 2. מין.
 3. ותק בנהיגה וסוג רשיון.
 4. מקום הישיבה ברכב ושימוש בהתקן ריסון.
 5. חומרת הפגיעה.
 6. מספר רשיון הנהיגה או מספר הזהות של נוהג הרכב וכן שמו.
 - ה. התרחשות התאונה
 1. פעולת כל רכב לפני התאונה ובעת התאונה.
 2. פעולות גורמים אחרים לפני התאונה ובמהלכה (כגון: הולכי רגל, רכב חונה, בעלי חיים).
 - ו. תוצאות התאונה
 1. נזק לרכב (פירוט הנזק לרכב).
 2. נזק אחר.
 - ז. סיבה משוערת של גורמי התאונה.
- צו תשנ"א-1991
- צו תשנ"ג-1993
- צו תשנ"א-1991
- צו תשנ"ג-1993
- (תיקון מס' 56)
תשס"ג-2002
- תוספת שביעית**
(סעיפים 57א ו-57ג)
- חלק א'**
- (1) עבירה לפי תקנה 84(ב) לתקנות כאשר הסעת הנוסעים היא בשכר ומספר הנוסעים המותר קבוע ברישיון הרכב.
 - (2) עבירה לפי תקנה 84א לתקנות.
 - (3) עבירה לפי תקנה 502 לתקנות.
 - (4) עבירה לפי תקנה 168 לתקנות.
 - (5) עבירה לפי תקנה 308(ד) לתקנות.
 - (6) עבירה לפי סעיף 10 לפקודה, למעט נהיגת רכב על ידי מי שהיה בעל רישיון נהיגה ולא
- תק' תשס"ד-2004
- תק' תשס"ד-2004
- תק' תשס"ד-2004

חידשו.

(7) עבירה לפי סעיף 36ב(ג) לפקודה.	תק' תשס"ד-2004
(8) עבירה לפי סעיף 67 לפקודה.	תק' תשס"ד-2004
(9) עבירה לפי סעיפים 12א או 12א לפקודה;	(תיקון מס' 66
תשס"ה-2005)
(10) עבירה לפי סעיף 62(3) לפקודה;	(תיקון מס' 66
תשס"ה-2005)
(11) עבירה לפי סעיף 64א לפקודה;	(תיקון מס' 66
תשס"ה-2005)
(12) עבירה לפי תקנה 26(2) לתקנות;	(תיקון מס' 66
תשס"ה-2005)
(13) עבירה לפי סעיף 65(א)(2) או (3) לפקודה;	תק' (מס' 2)
תשס"ז-2007
(14) עבירה לפי תקנה 56(א)(1) או (4) לתקנות;	תק' (מס' 2)
תשס"ז-2007
(15) עבירה לפי תקנה 47(ד) ו-(ה)(5) לתקנות.	תק' (מס' 2)
תשס"ז-2007

חלק ב'

- (1) עבירה לפי תקנה 85(א)(5) לתקנות, לענין הובלת מטען ברכב מסחרי כשהמשקל הכולל של הרכב והמטען המובל בו עולים על המשקל הכולל המותר לפי רישיון הרכב.

תוספת שמינית

(תיקון מס' 61
תשס"ד-2004)

(סעיף 68א)

1. עבירה לפי תקנה 85(א)(5) לתקנות לענין הובלת מטען ברכב מסחרי;
2. עבירה לפי תקנה 168 לתקנות;
3. עבירה לפי תקנה 308(ד) לתקנות לענין רכב מסחרי, רכב עבודה ורכב ציבורי, ובלבד שהעתק מהודעת איסור השימוש יישלח גם לבעל הרכב, אם לא נמסר לו במעמד מסירת הודעת איסור השימוש.

פנחס רוזן
שר המשפטים

ח' באב תשכ"א (2 ביולי 1961)